

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCOMMISSIE BESTUUR VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 17 januari 2019

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Dames en heren, hartelijk welkom. Het is vandaag 17 januari en we zitten hier bij de commissie Bestuur. We gaan van start met deze vergadering. Als ik de commissieleden die net zijn binnengekomen mag verzoeken om zo snel mogelijk even in te loggen, dan kunnen we van start.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Kan de agenda zoals die er nu staat worden vastgesteld? Ja, dat ga ik nu doen. Zijn er berichten van verhindering? Ik heb een bericht gekregen van mevrouw Verhoeff; die is helaas ziek. Zijn er verder nog mensen afwezig? Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Nee, geen afwezig. Maar voor wat betreft de agenda nog wel een denkrichting om mogelijk mee te nemen voor wat betreft de agendering vanavond voor wat het PWC-rapport, wat we in het geheim zullen behandelen. Over dat rapport loopt nu ook een zaak, of dat die openbaar zou moeten zijn. Nu gaan wij dan in het geheim dit bespreken terwijl het ook mogelijk zou zijn dat we dit ook gewoon in het openbaar zouden kunnen bespreken. Want zodra dit openbaar wordt gemaakt, gaan we de discussie niet opnieuw voeren. Dus het is een overweging: wil je dit nu bespreken of wil je de uitspraken afwachten?

De voorzitter: Het punt is dat het op dit moment nog ... Daar is nog geheimhouding op, we kunnen het op dit moment niet openbaar maken. Dus daar moeten we inderdaad die rechtszaak voor afwachten. Als daar een meerderheid voor is in deze commissie om dat af te wachten en dan pas te agenderen, mocht het zo zijn dat de geheimhouding er af kan, als dat door de rechter wordt bepaald, dan kan dat. Daar gaat de commissie over.

De heer Garretsen: Ja, die rechtszaak ... één van die procedures heb ik samen ... De SP samen met de VVD gevoerd. Er waren nog twee anderen; die waren alle drie op 23 november. En de rechter zei toen: binnen 6 of binnen 10 weken uitspraak. Nou, van 6 weken hebben ze dus niet gehaald. Nou, 10 weken is aanstaande. Dus de uitspraak zal niet zo lang op zich laten wachten.

De voorzitter: Nou ja, goed, maar tot die tijd rust er inderdaad geheimhouding op. Dus we kunnen er toe besluiten om hem later te behandelen, mocht het zo zijn dat de geheimhouding er afgehaald wordt, dat het besloten wordt door de rechter. Dus het is nu aan deze commissie of we het gaan uitstellen met het risico dat het alsnog geheim behandeld moet worden, of we gaan vanavond over tot geheimhouding of besloten behandeling. De heer Amand.

De heer Amand: Ja, voorzitter, hier maak ik toch even bezwaar tegen. Ik heb het toen in december al gevraagd, geagendeerd, alles. En wij willen gewoon dat het nu behandeld wordt, vanavond. Geheim of niet geheim.

De voorzitter: Besloten dus, inderdaad, mijnheer Amand. De heer Sepers.

De heer Sepers: Ja, voorzitter, het lijkt mij het mooiste om dit soort dingen openbaar te behandelen. En als we even moeten wachten, dan geven wij de voorkeur aan om even te wachten.

De voorzitter: Er is dus geen garantie dat het dan openbaar behandeld kan worden: dat hangt van de uitspraak van de rechter af. Maar u bent bereid om dat risico te nemen. De heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, dit hoort overigens bij het volgende agendapunt, maar prima. Volgens mij is het een verstandige opmerking om inderdaad te wachten en te kijken of het openbaar behandeld kan worden. En als dat zo is, doen we dat in alle openbaarheid. Mocht dat niet zo zijn, dan kunnen we het alsnog achter gesloten deuren behandelen. Een verstandig voorstel.

De voorzitter: Heb ik een meerderheid daarvoor? Dat wil ik wel even ... De heer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, voorzitter, om even bij het agendapunt te blijven: mevrouw Leitner is verhinderd. Maar omdat we toch vooruit aan het lopen zijn op het volgende agendapunt: wat D66 betreft is openbaarheid uitgangspunt. Dus als wij op korte termijn een kans hebben om dit in de openbaarheid te bespreken, dan heeft dat onze voorkeur. Maar ik heb nog een ander punt: het staat nu gewoon kaal op de agenda. Ik heb eigenlijk geen idee wat we dan precies gaan bespreken. Misschien dat degene die het stuk heeft geagendeerd dat via de griffie nog zou kunnen toelichten; dan zou ik me daar ook op kunnen voorbereiden. En wellicht dat er nog aanvullende stukken bij kunnen komen. Want ik heb werkelijk geen idee wat we nu precies gaan bespreken.

De voorzitter: Het stuk heeft ... Is bij u terecht gekomen. Het staat onder de knop, u kon daarbij, geloof ik.

De heer Rijssenbeek: Voorzitter, het gaat me niet om het stuk zelf; dat heb ik gelezen. Maar er zit geen enkele toelichting bij waarom dit op de agenda staat en wat we dan precies moeten bespreken en waar had ik mij op moeten voorbereiden.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik kan denk ik namens mevrouw Van Zetten die toelichting wel geven. Het is op de agenda gezet volgens mij door mevrouw Van Zetten, en ik heb dat destijds gesteund, om met name te bespreken waarom het geheim werd verklaard. En volgens ons zitten er gebreken aan, heeft de raad destijds de geheimhouding niet bekrachtigd. Nou, daar is een minutenlang verhaal over te vertellen. Maar ook als de rechtszaak verloren wordt, in die zin dat de stukken wel geheim blijven, het stuk wel geheim, dan zal in de rechterlijke uitspraak duidelijk zijn waarom de rechter vindt dat het wel geheim moet zijn. Dus dan kunnen we er ook zinvoller over praten.

De voorzitter: Maar misschien is het dan verstandiger om dat echt de agenderen, het feit van geheimhouding of niet geheimhouding. Zou dat een optie zijn? Want het gaat nu specifiek over dit rapport. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Nee, met de toelichting van de SP lijkt het ons inderdaad dan verstandig om even te wachten met de uitspraak van de rechter en het dan de volgende keer te bespreken. Als het kan in de openbaarheid; als het niet kan, niet. Maar ik ben bang dat als we de discussie vanavond gaan voeren, dat we dan eigenlijk continu gaan speculeren wat de rechter straks zal gaan zeggen.

De voorzitter: Mijnheer Rijssenbeek, aan u het laatste woord.

De heer Rijssenbeek: Dat hoor ik graag. Voorzitter, ik hoor net een toelichting dat eigenlijk het stuk vooral is geagendeerd met betrekking tot de vraag of er terecht of niet geheimhouding is opgelegd. Stel nou dat die geheimhouding wordt opgeheven. Wat gaan we dan nog bespreken? Want dan is het stuk openbaar geworden.

De voorzitter: Dat was ook precies mijn punt. Daarom stelde ik voor om het onderwerp van dit geagendeerde stuk dan te veranderen in al dan niet geheimhouding, en zo ja, waarom – en de casus zelf te bespreken en niet zozeer het stuk wat er onder ligt, op basis waarvan we deze discussie aangaan. Maar het maakt mij niet uit. Ik sta er volkomen open in, maar ik snap de vraag van de heer Rijssenbeek.

De heer Garretsen: Er is ook een ander punt: de klokkenluider, ik zal geen namen noemen, vindt dat zij gestraft is omdat ze klokkenluider was. Dus dat punt kan dan ook in de openbaarheid worden besproken. Maar wat de SP betreft is het belangrijkste punt die geheimhouding. Maar nogmaals, ik kan niet verder voor mevrouw Van Zetten spreken.

De voorzitter: Nog even een kleine ... Want ik hoor wel dat er een meerderheid voor is, om het later op een later tijdstip te behandelen. Mijnheer Amand, kunt u zich daarin vinden? U heeft het uiteindelijk geagendeerd.

De heer Amand: Wij zijn voor om het nu gewoon om 22:00 uur te behandelen. Klaar. In het geheim. En wat de uitkomst van de rechtszaak is, dat wachten we dan wel af. Dat is altijd met een rechtszaak; dat is net een bingo. Dus daar moeten we op wachten.

De voorzitter: Dit gehoord hebbende, is de meerderheid van deze commissie nog op andere gedachten gebracht door de heer Amand? Of wat gaan we doen? Er zijn twee opties: we gaan het vanavond bespreken zoals de heer Amand voorstelt, in beslotenheid. Of we wachten het nog even af en het wordt geagendeerd op het moment dat de rechter uitspraak heeft gedaan. Mag ik voor de eerste optie ... Ja, dat zal ik nu dan maar even zeggen. We hebben een inspreker op dit onderwerp, dus ik wil zekerheid hierover hebben. Dan moet deze inspreker afgebeeld worden; die komt dan ... Of ja, dat is waar. Die kan dan gewoon toch inspreken, want hij zou ook vanavond inspreken terwijl het onderwerp in beslotenheid behandeld zou worden. Dus die komt dan wel inspreken aan het eind van de vergadering.

Mevrouw Sterenberg: Wellicht spreekt die ook liever in op het moment van de openbare ... Dan misschien diegene even bellen om dat te checken.

De voorzitter: Wij gaan contact met hem opnemen. Ja. Goed, nou, dus, maar, want. De eerste optie: we gaan het vanavond behandelen in beslotenheid. Wie is daarvoor? Mag ik handen zien? De heer Smit en de heer Amand. Ik vrees dat dat geen meerderheid is, dus ik neem aan dat de rest is voor de behandeling op de tweede manier. Ja? Dan gaan wij contact opnemen met de inspreker om te kijken of hij nu vanavond nog wil inspreken of dat dat de volgende keer gaat gebeuren. Goed, verder nog berichten van verhindering behalve mevrouw Leitner en mevrouw Verhoeff. Nee? Er is niemand tussendoor ziek geworden? Prima. Dat zou kunnen.

3. Inventarisatie rondvraag en mededelingen commissieleden en wethouders

De voorzitter: Eens even kijken, hoor. Zijn er mededelingen van commissieleden? Nee? Is er een mededeling van een van de wethouders of alle wethouders? Nee? Mijnheer Botter, heeft u een mededeling? Ook niet? Dan gaan we nu vragen of er nog ... Let op, mijnheer Gün; hier komt ie. Zijn er nog rondvragen die

aangekondigd moeten worden op dit moment? En ik zie de vingers. Goed, we gaan links beginnen. Mijnheer Aynan, gaat uw gang.

De heer Aynan: Ja, ik heb hem reeds vorige week aangekondigd. Het gaat over de 80 gedoogde bedrijfswoningen in de Waarderpolder, waarvan er gezegd wordt dat er 27 geen bouwvergunning hebben. En de vraag is heel simpel: klopt dat?

De voorzitter: Prima. Mijnheer Garretsen, u had ook een rondvraag?

De heer Garretsen: Ja, ik heb een rondvraag voor de heer Botter. Ik heb hem bij de heer Botter al aangekondigd en die gaat over Spaarndam en de Nieuwe Democratie.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Sepers.

De heer Sepers: Ik heb per mail een rondvraagpunt aan de burgemeester aangekondigd over de incidentenrapportage van de jaarwisseling.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Trompetter, aan u heb ik een vraagje: u heeft tussentijds ... U heeft ook vragen gesteld. U heeft tussentijds ook antwoord ontvangen op één van uw vragen van de griffie. Dat betreft, even kijken hoor, rekeningnummers van de schaduwraadsleden, geloof ik. Klopt dat?

De heer Trompetter: Ja, ik heb twee rondvragen. Ik heb ook een rondvraag gestuurd over hetzelfde punt waar de heer Aynan het net over heeft gehad. En die rondvraag zal ik iets aanpassen, maar die wil ik aan de commissie stellen. Dat gaat dan over de methodiek van ... Zeg maar waarvoor gekozen is ter verantwoording, wat in mijn optiek veel te veel werk oplevert.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. De heer Amand.

De heer Amand: Ja, dank u wel, voorzitter. Wij hadden er eentje aangemeld. Dat ging over de Botermarkt, over het parkeerbeleid daar. En dan heb ik nog een tweede over de handhaving van de binnenstad. Dat is ook een rondvraag. En ik heb nog een rondvraag over de kermis.

De voorzitter: Oké, handhaving van de binnenstad? Kunt u iets specifieker ...

De heer Amand: Er is een motie een tijd geleden aangenomen, dus de vraag ook voor de heer Wienen: heeft hij nog contact gehad met de wijkraad Binnenstad?

De voorzitter: Dank u wel. Verder? De heer Gün.

De heer Gün: Ja, dank u wel, voorzitter. Voor de burgemeester, mede namens mijn collega van D66; het wordt een duorondvraag over de kermis. En ik vermoed dat dat hetzelfde betreft als de heer Amand zojuist heeft gezegd.

De voorzitter: Misschien kunt u er dan een triorondvraag van maken.

De heer Gün: Dat wilde ik voorstellen, ja. Dat vindt hij vast lekker.

De voorzitter: Nog meer rondvragen? De heer Smit.

De heer Smit: Mevrouw de voorzitter, vier is teveel voor een trio. Ook een vraag over de kermis, en het gaat over een toegezegd overleg met bewoners en wijkraad. En ik weet niet of dat dezelfde vraag is als de anderen hebben gesteld.

De voorzitter: Dat zijn de zelfde vragen, zie ik aan de reacties. Een quatro.

De heer Smit: Dan kunnen wij dat wellicht in kwartetvorm gaan stellen, die vraag.

De voorzitter: Kwartet. Prima, uitstekend. We wachten gewoon af via het eerst aan het woord komt, en die stelt hem dan. Zullen we dat afspreken? Prima, mijnheer Smit. Goed, dan heb ik volgens mij ... Alle rondvragen zijn dan aangekondigd. De heer Rijbroek, die zie ik nog niet, maar die had ook een rondvraag. Maar daar zal hij dan misschien ...

De heer Amand: De heer Rijbroek, sorry voorzitter, die heeft de griep.

De voorzitter: Maar ik zie nu dat dat ongeveer ... Dat is overlap in de rondvragen. Ja, komt helemaal goed. Prima. Goed zo. Mededelingen hebben we gehad.

4. Agenda komende vergadering(en), actielijst en jaarplanning

De voorzitter: Wat betreft de agenda voor de volgende vergadering: er staat tot nog toe één punt ter bespreking geagendeerd. Oh nee, twee; neem me niet kwalijk. Onderzoek van de aansluiting bij de gemeentelijke ombudsman en op verzoek van de ChristenUnie te agenderen vanuit de raad: antwoord op de anonieme klacht geluidsoverlast Riviervismarkt. Zijn er nog opmerkingen over? De heer Gün.

De heer Gün: Bij het eerste punt meen ik mij te herinneren dat we daar de afgelopen periode ook over hebben gesproken en dat er toen een hele discussie heeft plaatsgevonden in deze commissie, of dat in Bestuur behandeld moest worden of in Samenleving.

De voorzitter: Het gaat over de gemeentelijke ombudsman?

De heer Gün: Ja. En mijn vraag is: wat maakt dat het voor Bestuur is of wat maakt dat het voor Samenleving is? Ik denk dat ... Om die discussie als dan te voorkomen om hem in de juiste commissie te agenderen.

De voorzitter: Misschien kunt u dan als de burgemeester er is uw vraag nog een keer herhalen. Daar geef ik u dan gelegenheid voor. Mevrouw Sterenberg, u zit met een groot vraagteken op uw gezicht.

Mevrouw Sterenberg: Ja, nou, de roep tot die ombudsman, die kwam toen inderdaad vanuit de commissie Samenleving, ook vanwege de decentralisaties en zo. Dus ik kan mij voorstellen dat het qua kennis en kunde daar ook beter past.

De voorzitter: Ik denk dat persoonlijk ook, maar wij gaan het straks vragen aan de burgemeester wat de reden is dat hij nu toch in Bestuur staat geagendeerd. Oh ja. En ter advisering is er nog een stuk de Zienswijze kadernota 2020 Gemeenschappelijke Regeling Cocensus. Die staat ook geagendeerd voor de volgende vergadering die plaatsvindt op Valentijnsdag. Hoe leuk is dat? Nou, goed. Zijn er stukken ter kennisname die deze commissie wil agenderen? De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Jawel, dank u wel, voorzitter. Het stuk wat ik graag zou willen agenderen zijn de bevindingen van de accountant naar aanleiding van de interimcontrole 2018. En reden daarvoor is een verslechtering die opgetreden is in controle en in risico's. Daar zou ik graag over willen spreken in de commissie.

De voorzitter: Oké, maar nou ja. Wat vindt de commissie daarvan? Gaan we dat agenderen? Is daar een meerderheid voor? Misschien moeten we toch kijken of we wat gericht ... Ja hoor vind ik een beetje vaag. Misschien is er wel een argumentatie. De heer Smit.

De heer Smit: In die zin zei ik ... Ik heb na zitten denken: het is in die zin enigermate zorgelijk dat de beoogde organisatieverandering die in 2018 is ingetreden zou moeten leiden tot een versterking van de eerste lijn, tweede lijn defence, dat die daartoe niet heeft geleid en dat de accountant daarover kritisch is en zijn zorgen uit. En in die zin zou het nuttig zijn om te bespreken hoe ver de organisatie op dit moment, we zijn weer een aantal maanden verder, toch in staat is om met snelheid deze kwetsbaarheid in te vullen.

De voorzitter: Voor uw informatie en ook voor de rest van de commissie: het is al besproken in de auditcommissie, heb ik begrepen. Dus misschien zou dat de zorgen enigszins ...

De heer Smit: Ja, maar de auditcommissie is geen commissie die vervolgens ook nog eens een keertje in de raad aanwezig is. Het is daar besproken, inhoudelijk. Maar de zorgen in Bestuur kunnen desalniettemin dezelfde zijn.

De voorzitter: Maar ik wilde het u toch even meegeven. De heer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Voorzitter, wat D66 ... Prima om dit te agenderen. De vraag is even of we het niet kunnen combineren met bijvoorbeeld de jaarrekening. Of dat dat te lang op zich laat wachten; dat zal ook een beetje afhangen van de manier waarop het tot die tijd wordt opgepakt. Maar wellicht dat we daar al een tipje van de sluier opgelicht van kunnen krijgen.

De voorzitter: Ik vind het op zich een goeie suggestie. Wat vindt de rest van de commissie daarvan? De heer Smit.

De heer Smit: Ik snap mijn collega, maar juist de jaarrekening laat nog een tijd op zich wachten. En het is wellicht nuttig om te horen van de portefeuillehouder in hoeverre het gesignaleerde probleem de afgelopen tijd is aangepakt en gaat leiden tot een minder kritische houding van de accountant bij het vaststellen van de jaarrekening.

De voorzitter: De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u, voorzitter. Geheel eens met de heer Smit van OPH.

De voorzitter: De wethouder wil hier even kort iets over zeggen.

Wethouder Snoek: Nou ja, meer in reactie dan ook op de opmerking van D66. Kijk, het is natuurlijk de interimcontrole. Die is in principe niet bedoeld om hier iedere keer met elkaar te bespreken: dat doen we bij de jaarstukken. Dus in die zin onderschrijf ik ... Volgens mij is dat het juiste moment; dan hebben we ook een finaal oordeel van de accountant liggen en zou dat het juiste moment zijn om dat te bespreken. Als deze

commissie er wel aan hecht om dus te bespreken, dan doen we dat. Maar ik denk dat we moeten voorkomen om iedere interim-rapportage hier ook weer op de agenda te krijgen. Maar ja, het is aan u uiteindelijk.

De voorzitter: De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, Hart voor Haarlem sluit zich bij de wethouder aan. We vinden dat er veel te veel over dit soort tussentijdse stukjes gesproken wordt; twee maanden later is het weer anders en dan drie maanden later is het weer anders. En dat schiet niet echt op. Tenzij er natuurlijk echt enorme issues naar voren komen. Maar die hebben wij hier niet in gezien nu.

De voorzitter: De wethouder gehoord hebbende, wat vindt de commissie van het voorstel van de heer Rijssenbeek en de wethouder om dit in samenhang met de jaarrekening te behandelen? De heer Smit is duidelijk in zijn oordeel, die zegt nee. The nays don't have it, in dit geval, volgens mij. De rest is akkoord met het voorstel van de heer Rijssenbeek? De heer Sepers. Maar dat is geen meerderheid, denk ik. Nog steeds geen meerderheid, hoewel u wel voor twee telt. Maar dan nog niet. Dus. Goed, dus we gaan het ... We gaan ... Op een later tijdstip komen we hierop terug en dan wordt het behandeld in samenhang met de jaarcijfers. Goed. Gaan wij nu over tot het eerste agendapunt: het RKC-onderzoek. En ik verwacht ... Ah, daar is mevrouw Schneiders. Mevrouw Schneiders is voorz... De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Voor de goede orde: we hebben nog niet de actielijst commissie Bestuur behandeld. Daar zou ik graag nog wel even wat over zeggen want ik mis daar nog iets op.

De voorzitter: Prima, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dat is de toezegging van de burgemeester om ... in de laatste raadsvergadering gedaan van 2018 om te kijken naar boetes die vanuit de APV aan dak- en thuislozen worden gegeven. En dat zou ik er graag toch wel op hebben om daarover te praten, omdat hij vaak nogal contraproductief zijn voor het herstel van die mensen.

De voorzitter: Dank u. U heeft gelijk: hij is nog niet zover geactualiseerd dat hij erop staat, maar dat is in beweging. Dat komt erop. U heeft gelijk. Ja? Wat zegt u?

De heer Trompetter: Ik zal het iedere keer vragen als hij er nog niet op staat.

De voorzitter: U kennende gaat dat ook echt gebeuren. Is prima. Houd u ons scherp, uitstekend.

Ter advisering aan de raad

6. RKC onderzoek - technisch advies over indicatoren in de begroting (MS)

De voorzitter: Goed. Eerste onderwerp, ik zei het al: RKC-onderzoek. Aangeschoven is inmiddels mevrouw Schneiders, Sascha Schneiders. Zij is voorzitter van het RKC en geeft een korte toelichting op het stuk dat voorligt.

Mevrouw Schneiders-Spoor: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik zeg er meteen vast bij dat ik praat alsof ik de heer Smit ben, dus misschien dat als hij straks in tijdnood komt dat u dat met hem ... daar een oplossing voor wil zoeken. Ja, wij hebben een ... Het is eigenlijk een beetje een tussenrapport dat wij als RKC hebben geschreven. En dat was omdat wij de begroting hadden bekeken en de begroting van commentaar wilden

voorzien. En toen zagen we dat er eigenlijk zo ... Dat die zo prachtige ... Veel woorden is, maar dat die zo weinig concreet is en dat er zo weinig indicatoren staan. En die indicatoren, die zijn juist voor u als raad zo belangrijk om aan het eind van het jaar of bij de volgende begroting te kunnen afrekenen en te kunnen vragen aan de wethouder hoe het er nou mee staat en wat er nou gebeurd is. En als de teksten wollig blijven, dan hebt u natuurlijk ook weinig poten om op te staan en dan is het altijd wel goed gegaan dit jaar. Ja, om dus wat meer handen en voeten te geven aan een begroting hebben wij gezegd dat we eigenlijk vinden dat er toch meer indicatoren moeten komen. En als we dat niet nu zeggen, dus als we deze aanbeveling niet overnemen, dan gaan we natuurlijk nog een hele cyclus verder. Dus voordat u dan daar iets aan heeft, zijn we alweer zoveel verder. Dus daarom was het ons voorstel om te proberen toch dit jaar een aantal indicatoren – wij hebben gezegd: de helft – in ieder geval aan te vullen. Dus uit deze ... De vaagheden uit de begroting 2019 weg te nemen en dan in 2020 een verdere verbeterslag te realiseren. Dat is dus het voorstel van de rekenkamercommissie; de aanbeveling waarvan het natuurlijk aan u is om die al of niet over te nemen.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Schneiders. Zijn er nog vragen aan mevrouw Schneiders? Nee? Dank u wel. Ja, mevrouw Schneiders, blijft u aanwezig tijdens de behandeling? Ja, kan dat? Schikt dat? Oh nou, mochten er nog vragen ... De heer IJsbrandy heeft nog een vraag voor u. De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, indicatoren zijn er natuurlijk in vele soorten en maten. En ik vraag me eigenlijk af of daar de rekenkamercommissie ook bij stil heeft gestaan. Want je hebt natuurlijk, laat ik zeggen, indicatoren die meer een soort statistiek zijn. Ik bedoel: hoeveel ambtenaren per 1000 inwoners heeft Haarlem? Nou ja, hoe verhouden wij ons daarmee ten opzichte van andere grote steden? Dat zijn allemaal interessante gegevens die natuurlijk ook in de benchmarks kan terugvinden. Maar ja, wat doe je daar verder mee? Het is niet meteen dat elk cijfer direct een probleem is. Het is ook niet zo dat elk cijfer direct om verbetering vraagt. Dus je moet wel een onderscheid maken tussen, laat ik zeggen, wat wij dan de strategische prestatie-indicatoren vinden die behoren bij ingezet beleid. De coalitie heeft ook duidelijke strategische ambities neergelegd rond de groei van de stad, duurzaamheid, circulariteit, et cetera. Nou, dat zijn natuurlijk belangrijke dingen waar het college zich ook aan zou moeten willen laten meten. En daarvoor zou je inderdaad duidelijke KPI's moeten hebben, prestatie-indicatoren, met doelen die je dan wil bereiken, met de aanpak om dat te bereiken zodat uiteindelijk gevolgd kan worden of dat ook behaald wordt. Maar ik denk dat hier is: less is more. Dus ik denk dat je dan met 10 indicatoren ongeveer wel klaar bent en dat het wat ons betreft zeker niet de bedoeling zou moeten zijn om voor of achter ieder bureau waar een ambtenaar zet, dat zijn er 1200 in Haarlem, geloof ik, om daar een dashboard boven te hebben hangen wat wij als raad zouden moeten volgen. Dat is natuurlijk voor de teamleider en voor de afdelingsdirecteuren, weet ik het allemaal, is dat interessant. Maar ik denk niet dat wij op dat niveau per se als raad bezig zouden moeten zijn. Dus onze insteek zou zijn van: ja, eerder minder dan meer indicatoren, maar wel de goede. Dat is eigenlijk de insteek die ik in het RKC-rapport mis op dit moment.

De voorzitter: Nu ben ik licht in verwarring want ik vroeg of u een vraag had voor mevrouw Schneiders, en volgens mij was dit uw eerste termijn. Klopt dat?

De heer IJsbrandy: Er is wat context rond de vraag. Maar de vraag is: heeft u ook stilgestaan bij het verschil in typen indicatoren wat er eigenlijk zou moeten zijn?

De voorzitter: Ik stel voor dat mevrouw Schneiders deze vraag beantwoordt en dat we dan mevrouw Schneiders loslaten. Die mag dan naar beneden. En dan gaat mevrouw Mulders, dat is de secretaris van de RKC ... Als zij akkoord gaat. Die kan dan de vragen ook prima beantwoorden.

Mevrouw Schneiders-Spoor: Ja, daar is naar gekeken en u kunt dat ook vinden op pagina 6 van ons rapport. Daar zijn inderdaad verschillende ... Er zijn effectindicatoren en er zijn ook prestatie-indicatoren. Dus er zijn wel verschillende indicatoren waar we mee werken. En ja, het is inderdaad zo, natuurlijk, dat u die indicatoren ... Dat er ook dingen zijn waarvan je kan zeggen: ja, statistische indicatoren, die zijn niet per se belangrijk, nee. Want het gaat er voor ons natuurlijk ook om of voor u als raad omdat u er iets aan hebt. Dus we hoeven geen dingen te gaan vastleggen waar wij verder toch niet iets mee willen. Dat is denk ik niet belangrijk. En inderdaad: less is more. Op zichzelf is dat wel waar, maar we hebben natuurlijk een hele uitgebreide begroting. En er staat gewoon heel veel in. En dan kan je wel zeggen: ja, laten we er maar 10 indicatoren op loslaten maar dan hebben we ... Wat doen we dan met de rest? We hebben natuurlijk toch een heel ... Er staat nog veel meer in. En dan is het toch prettig als we ook van die rest weten hoe wij daar ... Wat we daarvan kunnen meten en hoe we daarmee om moeten gaan. Dus op zichzelf ... Dan zouden we ook moeten zeggen: laten we de begroting ook heel erg beperken. Maar ja, dat is dan weer jammer want dan weten we niet dat we gaan doen het komende jaar. Dus ik denk dat ... Op zichzelf, in het algemeen is dat zo: less is more. Maar als we het dan allemaal beschrijven, laten we dan het ook meetbaar beschrijven. Dat is eigenlijk het idee van de rekenkamercommissie.

De voorzitter: Dank u wel. Wie mag ik het woord geven? De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. De Actiepartij is het eens met de RKC dat voor een groot deel van de doelen, prestaties en indicatoren vanuit de programmabegroting zowel in kwantitatief als kwalitatief opzicht verbetering mogelijk is. Niet in de laatste plaats omdat we in de laatste begroting een hele hoop punten ... Dat die indicatoren er niet waren, maar ook zeg maar de verbeteringen ... Op het moment dat er een probleem wordt geconstateerd, is er ook niet altijd een soort van verbeteractie in de begroting opgenomen. Dus dat zal een hele hoop technische vragen en moties schelen als dat zou verbeteren. Want er wordt ook al jaren over geklaagd door de raad. In het voorstel aan de raad staat is dat de RKC, en voor het verbeteren van de KPI's en de begroting van 2019 dit zijn beslag zou moeten krijgen. Dus voor de komende begroting. Het college verwacht echter bij de argumenten dat pas in 2021 de vruchten van de voorgenomen verbeteringslag te verwachten valt. Daarover heeft mijn fractie de volgende vragen: wat maakt dat het college dit dan pas gerealiseerd wil hebben? Heeft dit met gevoel voor urgentie te maken? En hoe waardeert het college in dezen het belang van de controlerende taak van de raad? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Wie mag ik het woord geven? Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, de VVD is de RKC heel dankbaar voor haar onderzoek. Heel fijn om te zien hoe ze dit uitvoeren om te kijken hoe wij onze rol beter uit kunnen voeren. En ik was dan ook heel erg verbaasd dat het college niet wil versnellen. Dat het antwoord van het college nee is, terwijl als we wel weten, de RKC eigenlijk nog heel schappelijk is door te zeggen: oké, nou, we willen eerst de helft. Dus we vragen niet om alles, maar de helft is eerst ook wel goed. Nou, de VVD vindt het erg belangrijk om beter inzicht te krijgen in de prestaties. Ook niet alleen omdat u zelf, de coalitie en dus ook het college, zelf bij de aanvang van uw periode ook een belofte hebben gemaakt. En dat is namelijk dat er na twee jaar geëvalueerd wordt hoe goed het beleid van de coalitie werkt. Het coalitieakkoord gaat geëvalueerd worden. Dus ik denk dat hoe beter we de prestaties ook bekijken, des te beter ook die evaluatie gedaan kan worden. En dat moet de wethouder toch ook aanspreken.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Sterenberg. De heer Smit. Ja, te laat; wie mag ik het woord geven?

De heer Smit: U bent briljant. Mevrouw de voorzitter, ik vind dat de kern van het verhaal van de RKC, waar ik – waar OP Haarlem achter staat – op pagina 5 staat: de indicatoren moeten het mogelijk maken om te beoordelen of doelen zijn behaald en prestaties zijn geleverd. De raad kan dan in het jaarverslag zien of het college heeft gedaan wat bij de begroting is afgesproken en of dat de gewenste maatschappelijke effecten heeft gehad. Als het college constateert dat in 2021 we ongeveer op een punt zijn aanbeland dat we dat weten, dan vraag ik aan de wethouder: bent u het dan met OP Haarlem eens dat we op dit moment nog niet alles weten? Misschien onvoldoende de zaken weten. Ik ga er vanuit dat het college namelijk constateert dat wat de RKC aangeeft ook juist is. Vandaar dat verbetertraject. En dan kom ik eigenlijk toch wel heel ver in de richting van mevrouw Sterenberg. Als het college het constateert, als het college achter de constatering ook staat dat er dus onvoldoende indicatoren zijn om de volledige meting door de raad te maken, dan vraag ik de wethouder wat de argumenten zijn om er inderdaad toch twee jaar op te wachten. Want dan lijkt het mij, en ik hoop dat de wethouder dat beaamt, dat de raad niet volledig of niet toereikend zijn werk op dit punt kan doen. En als dat zo is, dan moet er een echte slag gemaakt worden bij de begroting 2020. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft een interruptie. Toch? Mijnheer IJsbrandy, u had een interruptie op de heer Smit? Gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Nou ja, eigenlijk op de heer Smit maar ook anderen die hem voor zijn gegaan. Wanneer gaat het in deze raad of een deze commissie nou eigenlijk over cijfers? Dat is toch maar zeer zelden het geval? Dus we kunnen wel vragen om nog een keer 150 indicatoren erbij, maar er is helemaal geen grote interesse in die cijfers, laat staan in die wereld achter de cijfers. Want als je dat namelijk zou doen, dan zou je tot de ontdekking komen dat deel van die cijfers heel lastig te interpreteren zijn. Het is namelijk vrij lastig om goede prestatie-indicatoren te definiëren. Dat is niet zomaar iets wat je uit je mouw schudt. Je moet je echt afvragen ... We hebben bijvoorbeeld zelf gekeken naar de afvalstoffenheffing. Dat is een actueel onderwerp; gaat omhoog. Nou, de afvalstoffenheffing in Haarlem is relatief hoog, dan zou je denken: nou, we hebben een probleem te pakken. Vervolgens praat je met Spaarnelanden, daar zeggen ze: nee hoor, onze kosten zijn de laagste van de vergelijkbare gemeentes. Dus dan krijg je een interessante matrix: kosten zijn laag, heffing is hoog. Wat is hier aan de hand? Nou, dan zitten er dus allerlei appels en peren kennelijk in die benchmarks. Dus je moet vrij diep graven voordat je – en dan heb je het maar over één cijfertje - er achter bent wat je nou precies aan de hand is. En dat geldt voor al die cijfers die je uit je mouw kunnen schudden, die je kunt verzinnen en dan in het pak van 500 pagina's ... Wordt dan 700 pagina's. Maar daar gaan we echt deze gemeente niet beter door besturen. Dus je zult echt de inspanning moeten leveren om de goede prestatie-indicatoren te definiëren, waar ook echt beleid achter zit, waarvan je weet wat je moet doen, aan welke knoppen je moet draaien om die prestatie-indicatoren ... Als je dat wil, want dat is uiteindelijk een politieke keuze, om die dan naar een beter niveau te krijgen. En dat is heel intensief werken. Dat kan je alleen maar op een paar belangrijke indicatoren doen en niet op rijp en groen wat er allemaal hier in deze gemeente langskomt.

De voorzitter: Mijnheer Smit, u mag daarop reageren. Gaat uw gang.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mijnheer IJsbrandy, dank voor uw woorden. Het is wel zo dat ik liefst zelf bepaal welke interesse ik toon in de cijfers. Jawel, maar dat hoeft een ander mij niet aan te dragen welke interesse ik toon. Dat ik dan vervolgens ook met u bereid bent om een aantal onvolkomenheden in de inzichtelijkheid van de cijfers te constateren, ben ik ook met u eens. Neemt niet weg dat die onvolkomenheid en dat gebrek aan inzicht in de jaarrekening, en soms ook in de begroting al, er ook toe moet leiden dat ik daarmee accepteer dat er een deel van de indicatoren ontbreekt. En ik ben het met u eens: we

hebben al in eerdere instantie nog, dat is in de periode 14-18 geweest, hebben we al gewerkt aan de indicatoren omdat er een aantal onzinindicatoren in zat waar je ook niks mee kon. Daar wacht ik niet op; daar wacht ik denk ik de hele commissie niet op en ook de raad niet op. Waar het om gaat is dat er indicatoren bij komen die ons in staat stellen om tezamen, in mijn persoonlijke geval, tezamen met de cijfers na te gaan of ik mij een beter beeld kan vormen over de prestaties die geleverd zijn. En dat wil ik de ambitie die de RKC uitstraalt. Ik ga ervan uit dat zeker het college, als ze toch een extra inspanning wordt verplicht, niet per definitie onzinindicatoren gaat bedenken maar ook nuttige. Want in het verleden hebben we al eerder gezegd: gooi onnutte indicatoren er maar uit. Dus ik denk dat het college dat ook niet zal proberen. Dus in die zin: uw waarschuwing snap ik. Maar tegenover een niet-inzichtelijke cijferbrij wil ik daarmee ook niet een onvolledige indicatorenbrij. Ik wil twee keer goed. Nou, we zijn nu met indicatoren bezig dus ik wil goede indicatoren. Dank.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Mijnheer Rijssenbeek, eerste termijn of interruptie? Zijn er nog mensen met een interruptie op de heer Smit? De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Nee, meer op de heer IJsbrandy, want hij noemde alle voorgangers zeg maar in één adem. En ik begrijp inderdaad wat u zegt, van: niet te veel indicatoren. Nou zijn er al een aantal vastgesteld. Maar bent u niet mee eens dat als er in de begroting een bedrag staat of wat dan ook staat en er staat vervolgens bij: we hebben geen cijfers over hoe het was en ook geen cijfers hoe het gaat worden. En vindt u het prettig om het dan te lezen of hoe kijkt u daar tegenaan? Ik kom die dingen wel tegen. Ik doe dit al wat jaartjes. Maar ik kom dat dus tegen in de begroting en ik lees ze helemaal.

De voorzitter: Ik hoor net dat het al sinds 1418 is, van de heer Smit. Mijnheer IJsbrandy, gaat u ... Laten we daar vooral niet aan tornen. Mijnheer IJsbrandy, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Nee, ik heb pas het boek De Gemeenteraad gelezen en dat is al vanaf 1851 geloof ik een probleem. Nee, maar kijk maar je moet je afvragen of je van elk onderwerp een probleem wilt maken. En dat is natuurlijk als je iets wil veranderen of verbeteren, dan heb je daar capaciteit voor nodig: meestal geld, of resources, mensen die daar aan moeten gaan werken. Je kunt niet op al die 70 taakvelden die in de begroting zitten zo'n verbeterplan definiëren. Dat kan die organisatie niet aan, dat wordt betekenisloos. Dus de kunst is om keuzes te maken op die dingen die kennelijk geen probleem zijn of waar kennelijk verbetermogelijkheden zijn. En daar moet je dan ook je indicatoren op inrichten zodat je dan kan volgen of wat je aan het doen bent ook inderdaad gebeurt. Maar alleen maar als een soort business as usual-tableau van eindeloos veel indicatoren gaat ons echt niet helpen om beter grip te krijgen op wat hier in de gemeente gebeurt.

De voorzitter: De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel. Nou, het gaat mij dus juist om de verbetering van zaken die al heel lang zeg maar een groot probleem zijn, bijvoorbeeld het aantal overbelasten in mantelzorg. Ik noem er maar even een of een aantal andere punten waarvan je ziet dat het verslechtert, dat het niet beter wordt, terwijl het college zich steeds voorneemt dat het wel verbeterd wordt. Nou, en daar wil ik dus de goede prestatie-indicatoren en sturing bij. Want wat zijn we anders aan het doen hier in de gemeenteraad?

De voorzitter: De heer IJsbrandy, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Nee, dat vind ik een goeie suggestie. Maar laten we dan ook aan de rekenkamer vragen om exact aan te geven op welke punten dan die indicatoren ontbreken. Nu is het meer zo van: geef mij alles – give

me more detail, in de hoop dat daarmee het probleem wordt opgelost. Dus wees dan specifiek in waar dan indicatoren ontbreken en wat je dan specifiek zou willen zien.

De voorzitter: De heer IJsbrandy, heel grappig, heeft nog twee interrupties terwijl het eigenlijk de bijdrage was van de heer Smit. Ik sta het toe, want dan hebben wij een beetje een debatje. Mevrouw Sterenberg, de heer Smit en de heer Sepers. Mijnheer Sepers, ik begin bij u. Gaat uw gang.

De heer Sepers: Ja, ik had een vraag aan de heer IJsbrandy. U zegt steeds: laten zij komen met relevante indicatoren. Vindt u niet met mij dat het zoeken en vinden van strategische goeie indicatoren een gezamenlijke verantwoordelijkheid is van het college en de raad? Dus ook van onszelf. En dat wij een grote rol moeten spelen bij het definiëren van wat we wel willen en wat we niet willen?

De heer IJsbrandy: Nee, zonder meer. Iedereen moet daar natuurlijk zijn bijdrage in leveren. Tuurlijk, ja.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel. Ja, ik ben het niet eens met de heer Sepers omdat volgens mij de vaktechnische kennis om die indicatoren goed vast te kunnen stellen bij de ambtenaren ligt. Maar ook voor de heer IJsbrandy, want u geeft aan: ja, dan moeten we een paar onderwerpen kiezen. Maar het punt is juist dat we hier met 13 verschillende partijen zitten die allemaal iets anders interessant vinden om te lezen in de stukken. En we hebben allemaal recht op goede informatie, dus moet alles goed op orde zijn. En als we ergens een doel hebben, dan moet je ook kunnen aantonen of je dat doel bereikt. Want misschien vindt de SP een doel heel belangrijk, vinden wij het onbelangrijk. Kan ik zeggen: laat het er maar uit, maar dan kan de SP niet opkomen voor zijn doelgroepen. Dus daarom is het juist zo belangrijk dat het gewoon breed goed geregeld is. Kan iedereen er iets mee.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Sterenberg. De heer Smit.

De heer Smit: Mevrouw de voorzitter, nu wordt het wat moeilijker, vind ik. De heer IJsbrandy wil ik eerst even zeggen dat ik toch en ook met hem voel ik toch wel ervan uitgaande dat de rekenkamercommissie de intentie heeft om relevante indicatoren op te nemen. Dat is denk ik de ambitie van de rekenkamer. Vervolgens: wie heeft de verantwoordelijkheid voor die indicatoren? Ja, uiteindelijk de raad, denk ik. Dat betekent dat als ik mevrouw Sterenberg volg, dat we dan in 2036 nog niet aan een verbeterd pakket indicatoren zijn omdat we alleen maar in de commissie de 144^e vergadering met onenigheid hebben over welke indicatoren daarin moeten. Ik denk wel, en dat ben ik mevrouw Sterenberg wel weer eens, dat de deskundigheid zit voor het aanleveren van suggesties bij de ambtenaren en mogelijk ook dat wij ons kunnen laten ondersteunen door de rekenkamercommissie. Het is uiteindelijk de raad die bepaalt. A) waar ontbreken ze? Nou, dat is vrij duidelijk te zien. En b) is de aangereikte indicator er een waar we met z'n allen mee om kunnen gaan? Ik hoop niet dat het tot een Poolse landdag gaat leiden want dan zijn we ver voorbij 2021.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg mag daar nog even op reageren. Dan is het woord aan de heer Gün.

Mevrouw Sterenberg: Even als een korte reactie. Mijn bedoeling is absoluut niet dat wij dit met zijn allen gaan vaststellen. Het punt is juist dat de ambtenaren deskundig zijn. En als zij een doel opgelegd krijgen dat ze ook moeten kunnen onderbouwen dus hoe ze dat doel ... Wanneer is het doel bereikt? Dat is mijn punt. En dat moet voor een heel stuk goed op orde zijn zodat wij allemaal zelf, als we het stuk lezen en beoordelen, eruit kunnen halen wat we belangrijk vinden. Bijvoorbeeld: er is meer werkloosheid of er zijn meer foutparkeerders

of de hondenpoepoverlast ... Whatever. Maar dan mag iedereen dan zijn prioriteiten leggen in zijn betoog waar hij het over wil hebben. Maar iedereen kan gewoon die informatie er goed uit halen of die doelen bereikt worden.

De voorzitter: De heer Smit nog even kort.

De heer Smit: Dan snapte ik u op dit punt verkeert, mevrouw Sterenberg.

De voorzitter: De heer Gün.

De heer Gün: Ja, voorzitter, dank u wel. Even als het geheugen, met maar vijf jaar ervaring. Maar het is toch zo dat wij in 2014, toen in de nieuwe raadsperiode toen de nieuwe raad begon er op lang aandringen van onze collega Sjaak Vlug van de Actiepartij is gestart ook met een werkgroep informatiewaarde die twee jaar actief is geweest; waar iedereen echt unaniem binnen de raad, coalitie, oppositie toen tevreden over was. Dat is toen ontbonden omdat er geen aanvullende mensen meer waren. Ik merk heel duidelijk ... Meer strategisch, minder strategisch, niet meer, iets minder; maar iedereen heeft hij behoefte aan een nieuwe definiëring van de indicatoren die dan meer zeggen dan nu of anders worden opgesteld. Dit lijkt mij een geëigend moment om de wethouder zo meteen even te vragen - bij dezen een voorschot: bent u bereid om zo'n werkgroepje weer in het leven te roepen? Die werd perfect gefaciliteerd door de ambtelijke organisatie waarbij de keuze uiteindelijk bij de raad heeft gelegen. Maar dan kunnen wij nu ook denk ik door naar de inhoudelijke behandeling van het stuk zelf in plaats van nog 10 minuten over indicatoren blijven praten die wel of niet of meer of minder nodig zijn.

De voorzitter: Ik zie een aantal vingers. De heer Garretsen. U was ... Wilt u nog iets zeggen? Oh, dan gaan we eerst even naar mevrouw De Raadt, want die had nog een interruptie op de heer Smit, geloof ik.

Mevrouw De Raadt: Interruptie op de heer Gün. Nee, ik hoor uw wens voor het opnieuw instellen van de werkgroepen informatiewaarde. Alleen, zoals ik het RKC-rapport heb gelezen, zijn die daar eigenlijk niet zo'n voorstander van. Integendeel: zij vinden juist dat de indicatoren vanuit het ambtelijk werkveld moeten worden opgesteld. Begrijp ik het dus goed dat u het eigenlijk op dit punt niet eens bent met het RKC-rapport? Of bent u in het geheel niet helemaal eens met het RKC-rapport?

De voorzitter: De heer Gün.

De heer Gün: Even heel kort: beide niet. Dus ik ben het niet niet eens met; ik ben het juist wel eens met het RKC-rapport. Als u mij nog volgt, want ik zie u met een heel groot vraagteken kijken. Wat ik probeerde aan te geven is dat op voordracht van de ambtelijke organisatie in samenspraak met, dus dat er een samenwerking is geweest mensen uit de raad en de ambtelijke organisatie, om tot de juiste interpretatie te komen van indicatoren. En mijn oproep is: we kunnen heel lang blijven zeggen: het wordt links of het wordt rechts. Waarom zoek je de samenwerking niet op en doe je wat zijn nut heeft bewezen, in ieder geval toen heeft bewezen?

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Volgens mij staat er juist in het stuk dat het zijn nut niet bewezen heeft en dat er toentertijd dus niet de juiste indicatoren zijn vastgesteld, want anders zou het niet opnieuw moeten worden gedaan.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Ook naar de heer Gün. Mijnheer Gün, bent u ook niet bang dat het instellen van de werkgroep in ieder geval een vertragende werking heeft en daardoor ook geen resultaat kan leveren voor kadernota en begroting? Dat is een. En het tweede is: is het ook niet zo dat de rekenkamercommissie mede constateert dat er een aantal indicatoren nog ontbreekt? En dat is geen verwijt of verwijzing naar de oude werkgroep, maar dat is een constatering per vandaag. En daar moet hard aan gewerkt worden. En bent u met mij eens dat als een werkgroep daar moet beginnen dat we in ieder geval al maanden kwijt zijn voordat we starten, terwijl als die opdracht ambtelijk neergelegd wordt met morgen zou kunnen beginnen?

De voorzitter: De heer Gün.

De heer Gün: Even in algemene zin: mensen die ik tot nu toe heb gehoord waren er allemaal bij in de vorige periode die zeer tevreden waren over de output die toen is geleverd. Dus even parkeren dat die wel of niet voldoende waren: voor dat moment waren ze blijkbaar voldoende. Het enige wat ik aangeef, en dat is de handreiking die ik doe in het kader van de discussie: zoek gewoon de samenwerking met elkaar op. Dat hoeft ook niet heel lang te duren. Er kunnen dingen in afstemming beter gaan dan: er wordt niets opgeleverd en u vindt er weer niks van of juist heel veel. Maar ga gewoon eens samenwerken. Dat is de oproep die ik doe. En ik vroeg de wethouder of hij daartoe bereid is. En als hij dat aanbiedt en er is geen animo voor, ook prima. Het was meer vanuit de efficiëntie zoekende: gaan we het hebben de hele tijd over indicatoren, indicatoren? Of gaan we nu ervoor zorgen dat er cijfers met context bij ons komen waar wij als raad iets van kunnen vinden?

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: In mijn woorden was ik juist op geen enkele manier verwijtend jegens de werkgroep, want die heeft zijn werk gewoon geleverd en daarvoor de complimenten gehad destijds. Het is ook niet zo dat we nu moeten gaan praten over de indicatoren specifiek inhoudelijk, want dan kunnen we nog wel een extra vergadering er even hier achteraan stoppen. Nee, dat is ook niet de opmerking in de rapportage van de RKC. Die zegt gewoon van: er ontbreken er een aantal. Ga snel aan de gang. Niet meer en niet minder, volgens mij. En ik ben alleen bang dat het snel aan de gang gaan toch wat confronterend is met de ambitie om de werkgroep weer op te starten.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Mijnheer IJsbrandy, u mag het woord. Maar ik wil ook graag verder met de volgende eerste '...' want we lopen al behoorlijk achter op schema. Dus ik wil het een beetje serreren. Dus nog een korte nabrander. En ik ga even kijken of er iets met mijn microfoon gedaan kan worden.

De heer IJsbrandy: Ja, ik wilde eigenlijk alleen toevoegen dat ik het voorstel van de heer Gün van harte ondersteun. Ik denk ook dat elke nieuwe raad, nieuwe ronde toch ook behoefte heeft ... En de actualiteit schrijdt voort om op een gegeven moment weer eens even met een schone en kritische blik naar die set van indicatoren te kijken. Dus ik denk dat er best voor te pleiten zou zijn om dat gewoon als een soort vast punt, elke begin van een nieuwe collegeperiode, om dat weer even op de pakken en op te frissen. Dan heb je misschien niet zozeer het hele volledigheden denken nodig, maar dan kom je inderdaad tot de kern van wat je echt wil zien met elkaar.

De voorzitter: Nee, de heer Garretsen. Ja, gaat uw gang, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, u weet: ik ben als was in uw handen. Ik vind het RKC in hun rapport heel helder. Ik vind jammer dat de voorzitter al weg is, anders had ik haar complimenten kunnen geven. De SP stelt zich volledig achter de conclusies van het RKC-rapport. En ik kan niet genoeg benadrukken dat de raad het budgetrecht heeft. De raad stelt de begroting vast; de raad is verantwoordelijk voor het doeltreffend en doelmatig uitgeven van belastinggelden. En die verantwoordelijkheid, die voelt de SP. En die voelt de SP niet alleen voor beleidsterreinen die vooral belangrijk zijn voor de SP, maar dat voelt de SP voor elke belastingcent die wordt uitgegeven. Daar moeten wij inzicht in hebben en die indicatoren helpen daarbij.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. U kunt ook bij de secretaris van de RKC uw compliment kwijt, als u daar nog behoefte aan heeft. Goed zo, dan is dat ook als dusdanig uitgelegd. Goed, de heer Rijssenbeek. Gaat uw gang.

De heer Rijssenbeek: Voorzitter, dank u wel. Allereerst complimenten aan de secretaris van de rekenkamercommissie voor het rapport. Ook voor de voorzitter en de rest van de rekenkamercommissie. Voorzitter, het is goed dat hier een levendig debat over ontstaat, over deze indicatoren. Want deze raken aan de kern van de taken van de gemeenteraad: zowel de kaderstellende taken als de controlerende taken. En daarom is het ook prima om periodiek deze discussie met elkaar te hebben. Ik moet wel zeggen dat het rapport mij een beetje deed terugdenken aan het vorige uitstekende rapport van de rekenkamercommissie, namelijk over dat van de effectiviteit van de welzijnssubsidies.

De heer Smit: Die was wel heel goed, zeg.

De heer Rijssenbeek: Die was echt heel goed. Nou, dat ben ik vergeten. Maar ... Want daar kwam namelijk uit naar voren: er zijn weet ik hoeveel indicatoren in de jaren voorafgaand aan dat rapport in verschillende jaarstukken opgenomen die van alles en nog wat zeiden. Maar conclusie van dat rapport was eigenlijk van: ja, ze zeggen eigenlijk niet datgene wat we nou willen weten, namelijk hoe effectief is het? Dat is ook een beetje mijn punt bij de discussie die nu gaande is. En wat dat betreft kan ik ook moeilijk kiezen tussen de heer Smit of de heer IJsbrandy, over wie er nou precies gelijk heeft. Het gaat D66 niet om de hoeveelheid indicatoren maar om het feit dat de juiste indicatoren worden vastgesteld. En ik heb dat volgens mij de heer IJsbrandy ook al horen zeggen. Laten we er nou voor zorgen dat die indicatoren die we vaststellen, dat die ook daadwerkelijk iets zeggen over de doelmatigheid van beleid; wat de strategische doelstellingen zijn; hoe die in operationele doelstellingen worden vertaald; en hoe vervolgens op die operationele doelstellingen wordt gescoord. En of dat er dan over de hele jaarstukken 10 zijn of 1200; dat maakt mij dan niet zo heel veel uit als ik daar maar kan zien of de kaders juist zijn gesteld en of er vervolgens ook wordt gescoord op die kaders. Dus dat zou wat mij betreft een oproep zijn om de aanbeveling op een zodanige manier te interpreteren. Neemt D66 die ook op met het idee dat in ieder geval ten aanzien van de helft van de indicatoren die op dit moment nog niet op een zodanige wijze zijn geformuleerd, dat daar in ieder geval een aanvang mee wordt gemaakt? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rijssenbeek. Mijnheer Van den Doel, gaat uw gang.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. Ook van ons natuurlijk een compliment omdat wij ook de conclusies uit het rapport ondersteunen. De indicatoren zijn lastige dingen: ze vertegenwoordigen vaak een positief beeld terwijl alleen het proces goed verlopen is, maar de uitkomsten weten we niet. En ik vermoed dat wij over indicatoren blijven praten omdat er altijd scherper te slijpen is. Dat is nu eenmaal zo. Maar ik denk wel dat in dat rapport ook wordt gezegd dat de doelen zo concreet mogelijk, zo SMART mogelijk moeten worden uitgewerkt en daar ontbreekt het soms nog aan. En ik vind het goed dat de RKC niet roept dat alles in één keer klaar moet maar dat het ... Of in de voorjaarsnota de helft is, dat ondersteunen wij van harte, omdat

een begroting is nou eenmaal van een stad een uitgebreid grote begroting. Daar zitten ontzettend veel onderdelen in. En het is een enorme klus om dat allemaal uit gaan puzzelen. En die indicatoren helpen ons daar echt enorm mee. Dus vandaar dat ik het belang zie van die indicatoren. Ik heb het niet precies over de hoeveelheid, maar wel dat op alle belangrijke punten de juiste indicatoren staan en dat we daar op de juiste conclusies uit kunnen trekken of geholpen worden om dat inzicht te verkrijgen. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel. De heer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Nou, Trots Haarlem kan zijn eigen goed vinden in het hele rapport. Dus wij wachten gewoon de rest eens af hoe dat zijn eigen ontwikkelt de komende tijd en of er misschien een beetje meer snelheid in kan komende tijd, extra. Dat zou Trots Haarlem graag willen, dat we natuurlijk bij de vele doelen ... We hebben die 27%, we hebben prestaties; zitten we op 77%. Dus we gaan natuurlijk toch eventjes monitoren en ik hoop dat de RKC-commissie en de secretaris dat meeneemt bij het verdere verloop. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Amand. Wie mag het woord geven? Mevrouw De Raadt, gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja goed, de RKC ... Nou ja, in ieder geval eerst ook onze dank natuurlijk voor dit rapport. Met veel aandacht gelezen. De RKC stelt inderdaad dat veel prestaties zijn niet voorzien van een indicator: 77% om precies te zijn. En ook veel effectindicatoren lijken overbodig. Ik heb dit inderdaad nog even gecheckt voor een paar beleidsvelden. Nou ja, vooral dan even kijken naar economie, daar zie je inderdaad maar een prestatie-indicator die dan ook nog op een PM staat. Dus ja, als dan de RKC stelt dat dit betekent dat er wel weinig concrete doelen worden gesteld op deze manier, dan moet het CDA zich daar inderdaad bij aansluiten. En wij zien dan ook graag dat dat in de toekomst wel zal gebeuren. Voorts stelt RKC nog dat het door de rijk verplichte benchmarkindicatoren, die zijn niet zo makkelijk terug te vinden. Dat heb ik ook even gecheckt voor mezelf en ook hier moeten we de RKC gelijk in geven. De verplichte benchmarkindicatoren, die zijn in de begroting ongeveer voor de helft opgenomen in de begroting zelf en dan voor de andere helft in de bijlage. Dus dat is weinig intuïtief, zeg maar. In de begroting zelf worden ook enkel de scores van Haarlem genoemd zonder dat ze worden afgezet tegenover de andere gemeentes. En dat kan juist natuurlijk wel het complete plaatje geven, al moet ik mij wel gedeeltelijk aansluiten bij Hart voor Haarlem dat je zegt: nou ja, op zichzelf zeggen die cijfers natuurlijk lang niet altijd alles. Zo kunnen we dan zien bij die verplichte indicatoren dat het aantal bedrijven in Haarlem stijgt al een aantal jaren. Alleen het aantal banen, die daalt. Nou ja, heb ik zelf natuurlijk wel een idee bij hoe dat komt, maar ik hoop dat dat ook iets is van de gemeente, dat ze denken van: nou ja, wij willen eigenlijk ook wel weten waarom dat zo is. Want volgens mij alleen als je dan die waarom-vraag helder hebt, kun je vervolgens ook effectief beleid schrijven. Goed, ja, dat voor wat betreft dit punt. Het CDA is van mening ... Ja, Haarlem zou toch nog wel kunnen streven naar een iets hogere informatiewaarde in de begroting en in het jaarverslag. En vandaar dat wij ons aansluiten bij de aanbevelingen van de RKC. Tot zover

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Wie mag ik het woord geven? De heer Sepers.

De heer Sepers: Ja, voorzitter, dank u wel. Het gesprek over de jaarrekening 2017 heeft aangetoond dat het beschikken over goede indicatoren van groot belang is, want daar hebben we geconstateerd dat een aantal het niet helemaal goed deden. Vandaar ook dat indicatoren die moeten bijdragen aan de goed beeld te krijgen van de doeltreffendheid en de doelmatigheid van beleid; dat hoeven er ook niet honderden te zijn maar wel een aantal cruciale. In die zin, een nieuwe beleidsperiode vraag dan natuurlijk ook dan om nieuwe indicatoren of deels nieuwe indicatoren. Uit mijn tijd in de gemeenteraad Den Haag weet ik hoe moeilijk het is om tot

goede indicatoren te komen, ook vanuit de betrokkenheid van de raad. En we moeten oppassen voor vluggertjes op dit gebied, om te zeggen van: nou, binnen een paar maanden even dat hele setje klaar hebben, daar heb ik enige vraagtekens bij of dat realistisch is. Als ik kijk naar de bestuurlijke reactie van het college op het RKC-rapport dan constateer ik dat het college het met de RKC eens is, dat het beschikken over een goede set van groot belang is. Alleen dat er enig verschil is in de fasering en de snelheid waarmee dat tot stand gebracht kan worden, zeker ook gelet op andere eisen die wij aan organisaties stellen, bijvoorbeeld op het gebied van de klimaatbegroting. En ik voel eerlijk gezegd vanuit dat idee: vluggertjes leiden meestal niet tot de mooiste producten, dat we de tijd daarvoor nemen. Dat we de tijd daar nemen. Het college zegt in de bestuurlijke reactie van: nou, wat ons betreft nemen we dat mee in de begroting 2020. Nou, als met elkaar realiseren dat de stukken voor de begroting 2020, die liggen al aanstaande augustus, september op tafel. Dus daarmee legt het college zich een periode van een half jaar op om dat op orde te brengen. En wij zijn in ieder geval bereid om het college die ruimte te geven met daarbij wel de kanttekening dat dat in nauwe samspraak gaat met de raad. Want het zijn tenslotte indicatoren uiteindelijk, zoals de heer Garretsen ook zegt, van de raad. En het college mag een voorstel doen, ambtelijk ondersteund natuurlijk. Maar wij gaan er uiteindelijk over. En ik vind het idee van een werkconferentie wat het college in de bestuurlijke reactie aangeeft eigenlijk ... Of je nou een werkgroep of een werkconferentie doet ... Maar dat moet ook snel starten. Wij volgen de lijn van het college om in de begroting 2020 tot een goede set van indicatoren te komen op de relevante beleidsgebieden. Dank u wel

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. Wie mag ik het woord geven? Iedereen aan bod geweest? Dan is het woord aan de wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ja, dank u wel. De discussie van de indicatoren is van alle tijden: 1851 was ik ook niet bij. 1814? 1418 ook niet. Maar wel bij de periode waar de heer Gün het over had: de commissie Informatiewaarde van de vorige periode waarbij specifiek ook gekeken is naar nieuwe indicatoren. Dus die slag hebben we met elkaar in de vorige periode gemaakt. En op het moment dat er weer een nieuwe periode komt, nieuwe coalitie, nieuwe ambities, nieuwe doelen; ook weer nieuwe indicatoren. Dus je ziet ook dat nu weer in de nieuwe jaarstukken ook nieuwe indicatoren zijn en dat daar soms ook niet iets bijstaat. Die herken ik. Ik ken de wethouder Sport goed; die had van zijn vijf indicatoren er geloof ik eentje ingevuld. En dat is niet wat je wil. Maar als je zegt: we hebben een nieuwe doelstelling en we nemen daar een indicator op, dan moet je ook nog die informatie krijgen. CBS ijlt bijvoorbeeld wel eens anderhalf jaar na voordat je dan die cijfers hebt. En wat je moet voorkomen is het jezelf heel veel meer wil gaan meten. Dus ik denk dat wij achter ons hebben liggen een periode waarin al twee slagen zijn gemaakt. En met u ben ik het ook eens dat het altijd beter kan. Ik wil dan ook aansluiten bij de complimenten voor de rekenkamercommissie. Maar ik ben het eigenlijk eens met de heer IJbrandy en met veel van de heer Smit. Daar zal ik ook even op ingaan. Wat wil je dan eigenlijk? Ga je nou overal een indicator onder hangen? Want het zijn onze belastingcenten. Ga je maar meten en meten? Ik herinner mij dat mijn vrouw mij ooit wees op een tegenstelling, die zei: iemand gaf een euro aan een goed doel, maar ik wil zeker weten dat iedere cent van deze euro ook bij het goede doel – kwetsbare kinderen, of waarvoor het bedoeld was – terecht komt. Nou, dat kan dus niet. Hoe meer jij wilt weten dat die euro ook terecht komt waar je hem wilt hebben, des te hoger de administratieve lasten, des te minder van de euro ook bij dat kind terecht komt. Je moet heel goed nadenken over: wat wil ik nou eigenlijk weten? En kan ik daar ook mee sturen? Er staat heel veel informatie in onze jaarrekening, in onze begrotingsstukken: de verplichte indicatoren die ook in de bijlage staan. Ik denk bijvoorbeeld zelf ook aan Waarstaatjegemeente voor het sociaal domein. En ik heb daar in de vorige periode als wethouder Jeugd ook wel eens naar zitten kijken. Dan zie ik dat wij in vergelijking met een andere gemeente meer uitgeven voor een bepaald type jeugdzorg. En dan heb ik weer dezelfde ervaring als die u schetst: en wat betekent dat dan? Ben ik trots, want kinderen krijgen in

Haarlem de zorg die ze nodig hebben? Of maak ik me zorgen, want blijkbaar hebben we veel kinderen die zorg nodig hebben? Er zit achter een goede indicator ook altijd nog weer een analysevraagstuk. Volgens mij kun je signaleren. Als je goed benchmarkt kun je zien: hé, hier wijken wij heel erg af. En met elkaar dan de vraag stellen: wat is er aan de hand? Dus ik ben het eens: een goede indicator moet je zoeken. Niet met een schot hagel alles maar willen meten. Wat willen we nou echt bereiken hier in de stad en hoe kunnen we dat met elkaar volgen? En dan denk ik ook wel ... Daar heb ik u bij nodig. Het ging ook over de rollen: wie moet wat doen? Ik ben het eens met de mensen die zeggen: het is een taak van het college en van de organisatie om met een goed voorstel te komen van welke indicator helpt dan. Maar ik wil ook echt met u het gesprek aan over: en wat wilt u het liefste weten? Want we kunnen niet alles doen. Wij willen ook niet alles tot in den treure meten. Daarom hebben we de sessie op 6 februari. Daar gaan we in de breedte spreken. U had het daar al over, mijnheer Sepers. Die staat gepland. En ik hoop dus ook dat u allen daarbij bent. Dan gaan we in de breedte over de kwaliteit van de jaarstukken spreken en de vraagstukken die ook bijvoorbeeld bij de begrotingsbehandelingen naar boven zijn gekomen. Een deel van u vond hem niet leesbaar genoeg; daar willen we een slag op maken. Een deel van u vond hem te dik; daar moeten we een slag op maken. Nou, ik kan u een ding beloven: meer indicatoren maakt de begroting niet dunner. Maar ik sta open in dat gesprek, hoor.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, ik dacht al dat u daarmee zou gaan komen, met dat oordeel inderdaad. Want ik heb het ook zeker gezegd: de begroting is te dik en niet leesbaar. Maar de begroting was zeker te dik omdat sommige paragrafen er gewoon meerdere keren opnieuw instonden. En op zich, meestal als ik iets een keer lees dan heb ik het wel gelezen. Dan hoeft ik het niet nog meerdere keren te lezen. Dus als u nou dat er eerst allemaal uit sloop, dan is er nog heel veel ruimte over voor indicatoren waar ik wel iets mee kan.

Wethouder Snoek: Eens, hoor. En ik denk dat u mij zo een paar paragrafen kunt aanwijzen die er prima uit hadden gemogen. En die slag wil ik met u ook maken. Maar de discussie die de RKC aanhaalt is bijvoorbeeld ook: moeten de BBV-indicatoren bij ieder doel weer terugkomen? Of volstaat het als ze gezamenlijk in een bijlage staan? Ik zit daar open in. Maar als je ze en geclusterd wil opnemen en apart overal bij het beleidsdoel wil laten terugkomen, dan krijg je een dubbeling. Vind ik ook niet erg; dan wordt hij dikker. Nou, het lijkt mij eerlijk gezegd niet zo heel veel uit, want ik vind een dikke begroting ook niet per se erg. Als die maar voldoet aan de wensen die u heeft. U moet kunnen sturen met die begroting en nu moet als raad het idee hebben: ja, dit is de begroting en de jaarrekening waarmee wij ook in control zijn om het college te controleren en ons budgetrecht uit te oefenen. Dus dat gesprek wil ik met u daarover aangaan. En dat is dan misschien ook ... De heer Trompeter zegt: naast die controlerende taak, voelt het college die urgentie wel? Jazeker. U noemt het jaartal 2021. Dat komt weer uit de reactie van de RKC. Het college heeft aangegeven: wij willen bij de komende begroting, zoals de PvdA ook aangeeft, die eigenlijk in het najaar er al weer ligt, die eerste slag maken. Maar ik wil ook nog wel een stap verdergaan. Want de RKC geeft ook aan: maar doe nu wat je kunt doen. Die belofte wil ik wel doen, dat daar waar quickwins ... Als er in huis, bij de beleidsafdelingen – want we moeten dat ook ophalen – al betere indicatoren zijn, dan wil ik die ook opnemen bij de bestuursrapportages is dat dan, integraal onderdeel van de kadernota. Maar ik ga u niet toezeggen dat dat de helft is. Want dan ga ik naar dat vluggertje toe. Ik wil u toezeggen dat wat in huis beschikbaar is, dat we dat zo goed mogelijk opnemen. Maar ik wil wel ook de tijd nemen om het goed te doen en ook de sessie in februari om met u dat gesprek aan te geven. Ik denk dat ik dan de meeste punten beantwoord heb. Samenvattend: 6 februari, de sessie waarin we met elkaar praten over wat verwachten wij van een begroting? Hoe dik, hoe dun moet hij zijn? En noemt u dan ook: als duurzaamheid de belangrijkste is, dan moeten we daar de belangrijkste energie op richten om de indicatoren te vinden. En als er andere punten zijn die u heel belangrijk vindt, geef die dan

mee, dan is dat richtinggevend voor ons. We doen nu wat we kunnen, de quickwins, en we proberen een slag te maken naar de jaarstukken van 2020.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy, u krijgt zo het woord. Een kleine interruptie van de voorzitter op de wethouder: 6 februari, krijg ik net door, die datum is allereerst verzet. Tenminste, dat begrijp ik. En vervolgens is de vraag eigenlijk aan u ... Want ik krijg aldoor dat niet zozeer gaat over de indicatoren, die bijeenkomst, maar over een soort van ontleding van de begroting. Daar wordt dan over gesproken. Maar dat het niet specifiek gaat over indicatoren. Tenminste, dat krijg ik door van mijn griffie.

Wethouder Snoek: Oké, nou kijk. In mijn agenda ... Hij wordt verzet; prima, ik probeer daar dan ook bij te zijn. Ik vraag u om in die avond in de breedte te kijken: wat voor type begroting wilt u? En daar wordt volgens mij ook bij: waar wilt u de nadruk op leggen? Volgens mij is het duidelijk. We werken aan een duurzaamheidsparagraaf. En we gaan dus die avond willen dat niet alle indicatoren op schrijven, maar ik wil wel van u horen wat ... Welke sturing informatie wilt u uit die begroting? En dat zal ook weer richting geven aan welke indicatoren je dan verder uitwerkt. Want dan sluit ik mij aan bij de heer IJsbrandy: laten we ons nu richten op wat voor u ook het belangrijkste is.

De voorzitter: Dank u wel, dan nemen we dat in ieder geval op, dat dat mede een onderwerp wordt die dan besproken wordt op die datum die verzet wordt en die eerst oorspronkelijk 6 februari was. Mijnheer IJsbrandy, gaat uw gang. Oh, staat in de Raadzaam. En we hebben nog geen idee wa... Eind februari. De heer Smit.

De heer Smit: Mevrouw de voorzitter, de wethouder zei dat hij nog specifiek zou antwoorden op mijn vraag. Ja, misschien indirect gedaan, mijnheer de wethouder, maar op het moment dat er een leemte is in de informatieoverdracht en dat loopt naar 2020-2024, dan denk ik dat die termijn te lang is. Als er wordt geconstateerd door de RKC dat bij 27% van de doelen en 77% van de prestaties indicatoren ontbreekt, dan moet u niet het woord schot hagel gebruiken. Want dat is een suggestie alsof er ergens bedoeld wordt om er maar een aantal indicatoren doorheen te rammen. Nee, dat zegt niemand. Dat zegt allereerst de RKC niet; dat zegt ook volgens mij de commissie niet. Maar op het moment dat 27% van de doelen en 77% van de prestaties geen indicatoren hebben, voldoet u in feite niet aan de opdracht om de raad naar behoren te informeren. Ik maak er geen drama van. Maar dan wil ik een extra inspanning en die gaat in mijn ogen verder dan dat wat we al in huis hebben en beschikbaar is. Ja, dan zal er ergens nog een streepje bijkomen. Maar mijn vraag was duidelijk: vindt u dat u gegeven het feit dat u niet of niet volledig voldoet aan de informatieoverdracht aan de raad, dat u het vol kunt houden dat u in de periode 2020-2024 de indicatoren verbetert? Of vindt u dat er inderdaad dan een snellere slag gemaakt moet worden? En die vraag is niet beantwoord.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, volgens mij wel. Ik wil even weg van het beeld alsof u als raad niet volledig wordt geïnformeerd. We hebben gewoon iedere keer een discussie; er komen nieuwe doelen bij, nieuwe coalitie verzet de koers. Er komen ook weer nieuwe informatievragen bij. Ik denk wat de heer Gün zei ... Of misschien wel GroenLinks, ik weet het niet meer. En bij de volgende periode in 2020 zullen we dit gesprek weer met elkaar hebben. Ik heb u toegezegd mij in te willen spannen; geen vluggertje te willen doen en maar wat te bedenken. Maar ik ben er van overtuigd dat er binnen de beleidsafdelingen veel meer informatie beschikbaar is. Wat u vaak ook zult zien is dat in de beleidsstukken, in de meerjarenstrategie – als het nou gaat over economie of over welzijn – vaak heel veel informatie staat die niet altijd terug te vinden is in onze jaarstukken. Nou, daar wil ik me eerst op richten als die informatie al beschikbaar is en relevant is voor de jaarstukken.

Nou, laten we die dan opnemen. Dat is waar ik zeg: daar is volgens mij de eerste quickwin te halen. En vervolgens wil ik wel, en daarvoor is dat gesprek van de verzette sessie, met u het gesprek aangaan en waar moeten we vervolgens onze energie op richten? Want u vraagt nogal wat: de begroting moet leesbaarder, hij moet dunner en hij moet meer indicatoren ... En ik vind het met u allemaal even belangrijk. Maar we moeten ook voorkomen dat we de ene avond over A praten en met zijn allen roepen dat het meer A moet zijn, en de volgende avond over B praten en met zijn allen roepen dat het meer B moet zijn. Daarvoor is nou de verzette avond van 6 februari denk ik zo belangrijk om even integraal met elkaar te spreken over: wat willen we van zijn begroting en jaarrekening? Hoe vinden we dat die eruit moet zien? Hebben we goeie voorbeelden van ergens anders misschien? En dat dan weer richtinggevend laten zijn om te zorgen dat we ieder jaar het weer beter doen.

De voorzitter: De heer Smit. Nog een nabrander.

De heer Smit: Ja, mijnheer de wethouder: ik snap u niet. Ondanks uw goede bedoeling ontbreekt bij 27% van de doelen een indicator.

De heer ...: Nou en?

De heer Smit: Nou en? Ik bedoel, als je jezelf een doel stelt maar nu al niet weet wat je met dat doel wil bereiken, dan vind ik dat zorgelijk. Als je dan vier jaar nodig hebt om met dat doel na te gaan wat je wilt bereiken, dan denk ik van: nou, dat was even een vluggertje. Dat doel dus. Dat doel is dan een vluggertje, want bij 27% zijn we nu niet in staat om er een indicator aan vast te plakken. Dat is moeilijker blijkbaar te maken dan het doel. Dus we beginnen met iets, bijvoorbeeld warmtenetten. Dat is het doel. En dan de indicator? Nou, die gaan we er in 2024 aan vast plakken. Ik denk dat je dan toch de verkeerde volgorde hebt, mijnheer de wethouder. En als dat bij 77% van de prestaties niet aanwezig is, dan moet u niet zeggen dat 77% van de prestaties is veranderd. Nee, er zijn een paar prestaties veranderd, aangepast of bijgekomen. Maar niet 77%. Dus wat ik u probeer te ontlokken is dat u een grotere dan in de brief gesuggereerde prestatie moet leveren om de kadernota en begroting 20... De kadernota 2019 en de begroting 2020, om die te voorzien van meer relevante doelen en prestatie-indicatoren.

Wethouder Snoek: Ja, maar dan begrijp ik u niet meer. In de brief staat: wij willen bij de komende begroting daar een flinke slag op maken. Volgens mij zit de discussie vooral op: wat kunnen we nu al bij de bestuursrapportage doen? En ik heb u gezegd: daar wil ik die quickwins doen. En wij spannen ons tot het uiterste in om het bij de begroting ook weer beter te doen. Maar ook dan zullen er opmerkingen te plaatsen zijn. Ook dan zal er op sommige indicatoren die we wel benoemd hebben nog niet de beschikbare informatie zijn. En dan ... Ja, nou en, durf ik niet te zeggen maar ik heb de heer Dijkhoff ook wel eens ja dus horen zeggen. Het punt is niet dat het niet belangrijk is, maar laten we ook niet net doen alsof er bij de laatste begroting of bij de laatste jaarrekening met elkaar geen goed gesprek hebben kunnen hebben over hoe het hier gaat in deze stad. We gaan het beter doen, maar ik wil hier ook niet van tafel gaan met het beeld alsof het nu allemaal helemaal niet goed is. Want bij de laatste begroting hebben we deze discussie met elkaar ook niet gehad en hebben we een uitstekend debat over de begroting van de gemeente Haarlem kunnen voeren.

De voorzitter: Mijnheer Smit, ik snap dat u hierop wil reageren. Nee, maar ik wil gewoon even een korte opmerking: we lopen nu al een half uur uit. Ik wil eigenlijk toe naar de behandeling van het volgende onderwerp. Dus misschien kunt u het heel kort houden en kunnen we dit onderwerp dan afsluiten met een richting.

De heer Smit: Ja, in die zin mag ik dan misschien speels afsluiten, mijnheer de wethouder. We hebben dus blijkbaar bij de behandeling van de vorige jaarrekening onvoldoende ervaren dat de discussie met elkaar inhoudelijk nog niet helemaal voldoende was bij het ontbreken van. Dus dat moet ik mijzelf toerekenen, en wellicht u ook. Wellicht had die discussie kwalitatief beter gekund met nog meer indicatoren. Nou, laten we dat hopen dat we dat voor 2020 begroting en jaarrekening wel bereiken.

De voorzitter: Het blijft stil.

Wethouder Snoek: Ik knikte instemmend naar de heer Smit. Wij vinden elkaar denk ik weer.

De voorzitter: Kleine tip voor de wethouder om de heer Dijkhoff niet altijd als voorbeeld te gebruiken. Dit geheel terzijde. Goed. Ik kon het toch niet laten. Goed, daarmee is dit onderwerp volgens mij voldoende behandeld. De vraag die voorligt is of deze commissie het advies van RKC, dus zijnde dit rapport, wil overnemen? Of dat dan naar de raad gaat als hamerstuk, hamerstuk met stemverklaring of dat we het nog willen bespreken in de raad? What say you? Hamerstuk, mijnheer Smit? Stemverklaring, mijnheer Smit? Ik zie knikkende hoofden. Dit wordt een hamerstuk met stemverklaring. Dank u wel.

Overige punten ter bespreking

7. Werkpas Holding B.V.: jaarrekening 2017, tussentijdse rapportage 2018, begroting 2019 (MS)

De voorzitter: Wij gaan door naar het volgende agendapunt: Werkpas Holding BV, de jaarrekening van 2017, de tussentijdse rapportage van 2018 en de begroting van 2019. Wij hebben tot 18:45 uur de tijd officieel om dit te behandelen, dus ik zou zeggen: houd daar een beetje rekening mee met uw bijdragen. Wie mag ik als eerste het woord geven? Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik kan het heel kort houden. Fijn dat we deze stukken nog steeds proactief toegestuurd krijgen. Ja, ik kom een risico tegen, die wordt ook benoemd. Die is hier ook al eerder benoemd; zijn ook al vragen over gesteld. Wat ik in het stuk lees is dat eind januari daar een bespreking over is waarin naar oplossingen wordt gezocht. En nou, die zijn al gezocht, maar waarin als het goed is ook knopen worden doorgesneden. Nou duurt het dan nog weer even een paar maanden voordat wij in de commissie de begroting volgens mij bespreken ... Nee, de jaarrekening. Dus er zit even een gat tussen dat het nu bespreken en dat dan de volgende stukken komen. Dus ik zou het plezierig vinden als we gewoon proactief op de hoogte worden gesteld van de uitkomsten van dat overleg. Dat wilde ik eigenlijk meegeven. Verder vond ik het prettig leesbaar, ook in zijn geheel om gewoon de update te lezen hoe alles loopt. Dus complimenten.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Sterenberg. De heer Sepers.

De heer Sepers: Ja, voorzitter, dank u wel. De cijfers voor 2017 en 2018 zien er goed uit. Alleen voor 2019 lijken er hele grote zorgen te zijn met het terugtrekken van € 500.000 per jaar ESF-subsidie. Nou, voor de Partij van de Arbeid is met name deze tak van sport heel erg belangrijk, dus wij hopen dat er goede oplossingen gevonden zullen worden om te zorgen dat Werkpas kan blijven functioneren op het niveau en de kwaliteit minimaal die men nu heeft. Dat gesprek eind januari zijn wij ook erg benieuwd naar, naar de uitkomsten daarvan. In het stuk van het college staat al dat wij kort na die bijeenkomst geïnformeerd worden. Dus mevrouw Sterenberg: wij worden op onze wenken bediend. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel. Ja, ook een beetje hetzelfde wat de Actiepartij betreft. Het is goed om te lezen dat in 2017 en 2018 waarschijnlijk ook een positief resultaat behaald is door Werkpas Holding. Het risico van € 500.000 is wel wat zorgwekkend vanuit het wegvallen van de ESF-gelden. Ja, daar wordt nu over gesproken, heb ik gehoord nu, eind januari. In die bespreking ... Want in Samenleving is ook toegezegd dat er drie vormen van regelverende fondsen komen voor werkgelegenheid. Dat zou misschien een optie zijn om dat mee te nemen in het verhaal. Ik heb dan nog wel een vraag op het gevaar af dat die een beetje technisch is. Maar er is ooit toegezegd in de commissie dat zeg maar als er iets met een BV van Paswerk niet goed gaat, dat dat niet op de holding rust. En mijn vraag gezegd maar of dat nu nog steeds zo is of dat zeg maar als het met een BV iets wat minder gaat, bijvoorbeeld door wegvallen van gelden, of dan de holding leegloopt of niet. Of dat het zeg maar ... Of dat daar een schot tussen staat. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Dat waren de bijdragen? Oké, mijnheer Amand, gaat uw gang.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Nou, Trots Haarlem kan natuurlijk enkel maar een pluim geven dat het nog zo goed gaat eigenlijk. En wij willen toch aan één kant even een paar kanttekeningen maken natuurlijk. Dat is natuurlijk de economie, die staat natuurlijk op een hoog peil. Op heden nog, zeg ik erbij. Dat kan natuurlijk zo meteen, ik ga geen namen noemen van verscheidene politici in het land, misschien wel iets gaan veranderen. Maar wij wensen deze mensen natuurlijk het allerbeste toe en dat wij natuurlijk als Haarlem natuurlijk trots moeten zijn op deze mensen die natuurlijk wel een werkervaring hebben, een doel in de dagbesteding hebben. En daar kunnen we alleen maar nog trots op zijn. Daar wil ik het bij laten. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Amand. De heer Van den Doel.

De heer Van den Doel: Dank u wel, voorzitter. Ook wij zijn blij met de rapporten. En 2018 ziet er goed uit. Maar ik vond het ook een beetje ingewikkeld interpreteren omdat de laatste drie maanden niet erbij zitten. Maar dat horen we straks, dus wat dat betreft is dit gesprek dan wat vroeg. Geldt ook voor de begroting van 2019. Eind januari gaan we het erover hebben en dan krijgen we een oplossing. Dan kunnen we zien of de cijfers over 2019 ook daadwerkelijk positief blijven, omdat die 200.000 en 500.000 ... Tenminste, niet de hele ... Of de subsidie is groter maar het is een verlies van 500.000. Daar maken wij ons natuurlijk wel zorgen over want wij willen alles behalve dat deze voorzieningen worden aangetast omdat wij zijn ... We zouden het liever nog een stapje hoger zien. Dus wij wensen in vertrouwen januari af te wachten, even de bespreking in januari en daar de resultaten van, plus de resultaten van de jaarcijfers 2018, wensen wij in vertrouwen af te wachten. Maar we maken ons wel zorgen erover omdat het toch een behoorlijk bedrag is. Dus daar wil ik het bij laten.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Doel. De heer Aynan.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Verstandige woorden van GroenLinks waar ik mij grotendeels bij aansluit. Ik wil wel aan de wethouder vragen: want ik lees dat het Fietsdepot ondanks een bijdrage van de gemeente van € 37.000 nog steeds een verlies oplevert. Volgens mij, ik weet het niet zeker, was dat niet de afspraak wat de financiën betreft, en zeker niet de bijdrage van de gemeente? En toch, dat hebben wij hier met z'n allen besproken aan het begin: die financiële prikkel om zoveel mogelijk fietsen op te halen om zeg maar niet verliesgevend te zijn. Is die er? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Aynan. De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, we hebben een vraag. De stukken zijn verder duidelijk. Er staat ook ergens volgens mij in de risicoparagraaf dat een aantal contracten voor 2019 nog niet zijn gesloten en dat de moeizame ... Of dat er gesprekken daarover met partners en dergelijke, dat die moeizaam verlopen. Kan de wethouder daar nog een toelichting op geven?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Dat waren de bijdragen. Het woord is aan de wethouder, gaat uw gang.

Wethouder Snoek: Ja, dank. Dank ook voor de complimenten voor de stukken. Aan de VVD en anderen: inderdaad, volgende week woensdag hebben wij een extra raad van commissarissen ... Een aandeelhoudersvergadering voor Werkpas, spreken wij over het risico van de vijf ton op ESF. Daarvoor hebben wij ... In de voorliggende weken, maanden hebben gesprekken plaatsgevonden in ieder geval ook met het onderwijsveld en de deelnemende gemeentes om dat risico gezamenlijk op te pakken. Dat geeft mij op dit moment een goed vertrouwen om volgende week dat gesprek in te gaan en te hopen dat we daar ook gewoon met een sluitende oplossing dan komen. En ik zou u willen toezeggen om dan ik denk gewoon bij de mededelingen in de eerstvolgende commissie Bestuur u terug te koppelen op hoofdlijnen wat daar dan de uitkomst van is. Maar op dit moment ben ik in ieder geval blij om te melden dat zowel het onderwijsveld als de deelnemende gemeentes dit als gezamenlijke opgave zien en daar dus ook samen de schouders onder zetten, vanuit het uitgangspunt: dit is een belangrijke voorziening voor kwetsbare jongeren en die willen we in stand houden. Dan, Jouv Haarlem vraagt over de businesscase Fietsdepot. We hebben afgesproken om daar een nieuwe businesscase voor op te stellen. Die ligt er inmiddels. Daarbij hoort bijvoorbeeld ook het tweede fietsdepot, het ophaalpunt dichterbij, waarmee we hopen dat een groter deel daar direct ook opgehaald zal worden. En zoals ik hem begrijp zijn wij uiteindelijk risicohouder daarvan, dus ligt er niet een prikkel bij Paswerk zelf om maar zoveel mogelijk fietsen van de straat te knippen. Dus ik denk dat dat u gerust kan stellen. De heer IJsbrandy vraagt ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Aynan.

De heer Aynan: Dat is precies mijn vraag, voorzitter. Omdat de financiële prikkel bij de gemeente ligt. Kijk, Paswerk doet niks qua handhaving. Het zijn onze handhavers die bestickeren. Paswerk haalt alleen maar op en faciliteert het ophalen van de fietsen. Daar gaat juist mijn vraag over.

Wethouder Snoek: Nou, ik hoop dat iedere fiets die verkeerd geparkeerd staat morgen ... Nadat hij lang genoeg daar gestaan heeft. Dus ik ben wel een beetje van de handhaving, maar ik vind niet dat we moeten handhaven om die businesscase draaiende te hebben. En volgens mij weet u dan ook dat we de zaak zo niet neergezet hebben. Maar ik hoor ook heel veel overlast over al die fietsen die overal verkeerd geparkeerd staan. Dus dat we inzetten op die handhaving, vind ik ook niet verkeerd.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Nee, daar hoort u mij ook niet over. Waar u mij over hoort is dat het echt gewoon millimeterwerk is. Als je fiets echt gewoon een centimeter buiten de lijn is gestald ... En dat weet u, ik heb daar foto's van; zelfs filmpjes. En dat gebeurt tot op de dag van vandaag. En daarom stel ik die vraag. Is er een financiële prikkel om zoveel mogelijk fietsen op te halen? En het stallingsgebied is ook uitgebreid. Maar voorzitter, ik hoor de wethouder over een businesscase, een nieuwe businesscase. Die zou ik heel graag willen ontvangen.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, kijk, volgens mij moeten we niet nu aan de hand van Werkpas-jaarstukken hier met elkaar het hele fietsbeleid gaan bespreken. Het is namelijk ook niet ... Ben ik bang dat ik mijn collega's voor de voeten gaan lopen.

De heer Aynan: Voorzitter, het heeft niks met fietsbeleid te maken: dit is echt handhaving. En dit heeft echt direct te maken met het verslag dat we nu bespreken.

Wethouder Snoek: Ja, maar u heeft het over het millimeterwerk en allemaal dat soort dingen. Daar kan ik allemaal meningen over gaan geven, maar dat is niet aan mij. Dus dat gesprek moeten we hier volgens mij niet hebben. U vraagt om die businesscase. Mijn vraag is: waarvoor zou je die dan willen hebben? Want we proberen met elkaar steeds het gesprek aan te gaan over de rol van het college en de rol van de raad. En als u zegt: ja, nou, ik vind dat daarom heel belangrijk, dan krijgt u altijd alle informatie van mij die u wilt hebben.

De heer Aynan: Voorzitter, dank u wel.

De voorzitter: De heer Aynan, gaat uw gang.

De heer Aynan: Dank u wel, voorzitter. Excuus. Het een is onlosmakelijk met het andere verbonden. Als wij een businesscase sluitend moeten krijgen omdat wij bijvoorbeeld 10.000 fietsen moeten ophalen per jaar, dan zit daar wel degelijk een financiële prikkel aan vast. Daarom zou ik die businesscase ook graag willen ontvangen. Dank u wel.

Wethouder Snoek: Ja hoor, dan kunnen wij die aanleveren. En dan de vraag van de heer IJsbrandy: zorgen over een aantal contracten. Ik heb me op voorbereiding van deze behandeling hier ook weer even de peilstok ingestoken van: hoe staat het daar nu mee? Een aantal daarvan is inmiddels afgerond. Dat is positief. Een aantal daarvan, zeg maar, ja, daar zijn inmiddels mondelinge toezeggingen gedaan en is goede hoop dat die dus op korte termijn ook afgerond kunnen komen. Dus het beeld binnen de directie van Werkpas is dat dit risico op dit moment niet meer aanwezig is omdat op één na, geloof ik, alle contracten of rond zijn of er mondelinge toezeggingen onder liggen. En dan blijft nog de vraag staan van de Actiepartij: kan nou Paswerk leeggetrokken worden door Werkpas? En het antwoord daarop is: nee, juist daarvoor zijn ze financieel uit elkaar getrokken.

De voorzitter: Dank u wel. Nog één vraag, de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Nou, ik had een suggestie aan de hand gedaan om mij mee te nemen in de oplossingsrichtingen over een regelverend fonds. Er worden er drie opgetuigd, heb ik gehoord, dat is toegezegd in de commissie Samenleving. Maar wellicht is dat een idee of een optie. Ik weet wel dat in het verleden Paswerk, want het was een motie uit 2009 ... Ik geloof dat Paswerk-mensen er heel erg blij van werden, dat ze zeiden van: dan zouden we eigenlijk met minder geld meer mensen aan het werk kunnen houden. Dus misschien is dat een optie of een idee om mee te nemen.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: Ja, ik hoorde u dat wel zeggen, maar ik kon het zelf niet helemaal plaatsen welke regelverende fondsen dat dan waren. Ik ken de discussie in het kader van de groei van de stad. Dus dat is denk

ik ook de reden dat ik er niet op ingegaan ben omdat ik niet helemaal dezelfde achtergrondinformatie uit de commissie Samenleving heb. Of in ieder geval niet die relatie helemaal kon leggen.

De voorzitter: De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Het komt erop neer dat werkgeverslasten zeg maar voorgefinancierd worden en net als bijvoorbeeld de winstbelasting pas na een jaar op basis van de brutowinst worden terugbetaald. En daarmee ontstaat een voordeel. Het is nu zo dat je zeg maar de accijnzen op loon, op arbeid moet je vooraf al betalen. Die moet je al betalen voordat je omzet of winst gemaakt hebt. Die zou je kunnen verleggen naar een jaar later.

Wethouder Snoek: Maar voor welke onderdelen van Werkpas zou u dat dan een oplossing vinden of voor welk probleem?

De heer Trompetter: Het zou kunnen dat zeg maar er meer mensen op die manier aan het werk zouden kunnen zijn, ook bij andere partijen, bij derde partijen. Maar daar zouden we over moeten nadenken of dat ook voor Paswerk een goed verhaal zou kunnen zijn.

Wethouder Snoek: Ja, ik overzie dat nu niet. Sorry.

De voorzitter: En wat gaat u doen met die kennisachterstand? Gaat u daar nog ...

Wethouder Snoek: Nou ja, kijk, het goede is: de betrokken ambtenaren zitten ook op de tribune dus die horen het ook. Maar daar zie ik ook niet meteen een lampje boven. Dus ik denk dat ik gewoon even mij moet laten informeren over: wat is er dan precies in de commissie Samenleving besproken? En ik hoor uw suggestie van als dit ook maar ergens helpt om de mensen ... Niet bij Paswerk, want daar hebben we het vandaag niet over, maar bij Werkpas die dan dus geplaatst worden door Pasmatch of zo. Daar heeft u het dan denk ik over, om die sneller te kunnen plaatsen.

De heer Trompetter: Nou ja, in ieder geval om die te kunnen plaatsen en daar ook meer mensen dan te kunnen plaatsen omdat zeg maar een voordeel optreedt ten opzichte van zeg maar andere werkgelegenheid. Op het moment dat die werkgeverslasten naar het eind worden verschoven naar de omzet, ofwel bij de klant, ofwel bij Werkpas zelf kan daar een voordeel uit komen.

Wethouder Snoek: Ja, ik zie dat nu nog steeds niet. Er brandt bij mij nog steeds geen lichtje. Bij mevrouw Klazes al wel en ik ken u ook als een ervaren man in dit veld, dus ik neem uw opmerking serieus. Ik ga mijn licht daarover opdoen.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder, voor deze toezegging. Is dit onderwerp zo voldoende behandeld? Ja? Wij zijn een kwartier uitgelopen ten opzichte van de geplande tijdstip. Dus ik stel ook voor dat wij niet om 18:45 uur terug zijn maar om 19:00 uur voor het eten. Ja? Dus dan gaan we door met de behandeling van het integraal veiligheids- en handhavingsbeleid. Tot zo meteen. 19:00 uur.

8.1 Integraal Veiligheids- en Handhavingsbeleid 2019-2022 (JW)

8.2 Veiligheidsanalyse 2018

De voorzitter: Hartelijk welkom, burgemeester. Nu u er bent kunnen we beginnen met ... We zaten op u te wachten. Dat geeft niet. Wij gaan door met agendapunt 8, het integraal veiligheids- en handhavingsbeleid. Het is een advies; dus aan het eind van deze behandeling verwacht ik een duidelijk antwoord van u hoe we dit verder naar de raad gaan brengen. Dit is even een experimentje. We hebben tot 20:00 uur de tijd. Ik denk, ik zeg het nu een keer van tevoren. Dat betekent dat we dus iets minder dan een uur hebben om dit punt te bespreken. Hou daar rekening mee: toverwoord is geserreerd. En gezellig. Twee toverwoorden. En dan hoop ik dat wij ons daar een beetje in kunnen vinden en rekening mee kunnen houden. Wie mag ik in dit kader als eerste het woord geven? Ik weet niet wie eerder was. De heer Garretsen? De heer Garretsen was eerder, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Altijd. Oké, voorzitter, de Nederlandse rechtsstaat staat onder druk, mede door de bezuinigingen van het Rijk. Rechters klagen erover. Vanochtend is er weer een demonstratie van advocaten tegen de bezuinigingen op de rechtshulp. Ook het Openbaar Ministerie en de opsporing van strafbare feiten lijden daaronder. Sinds de invoering van de Nationale Politie en de daarmee gepaard gaande bezuinigingen klaagt ook de politie. Ze hebben zelfs gestaakt. De politievakbonden uitten veelvuldig kritiek. En dit lijkt mij voorafgaande tot een van de kritiekpunten van de SP op het stuk: geen woord over het gebrek aan mankracht; over het feit dat het korps Noord-Holland over onvoldoende middelen en menskracht bezit. Waarom niet? Vindt de burgemeester soms het tegenovergestelde? En ondertussen schrijdt de ondermijning van onze samenleving voort. Een ander punt: de scheiding tussen het werk van handhaving en politie. Ik vind het uitstekend dat ze samenwerken, maar het is, vindt de SP, blijft het uitsluitend een taak van de politie en niet van handhaving om strafbare feiten op te sporen. Het mag niet zo zijn dat het tekort op de politie bij elke gemeente maar leidt tot meer handhavers. En de afgelopen 40 jaar hebben laten zien dat hoe meer de formatie van de politie terugliep, hoe meer handhavers de gemeente aannam. Maar voor de SP, samenwerking is goed, maar de grens blijft: geen bijdrage van handhaving aan opsporing van strafbare feiten. Dat is een politietoek. Dit stuk staat er vol van dat burgers, organisaties, bedrijven en instellingen de politie en de handhavers moeten helpen met de opsporing van strafbare feiten en met het behoud of versterken van de leefbaarheid. Dit kunnen burgers en anderen door te melden, door te signaleren. Het woord signaalfunctie komt herhaaldelijk voor. Maar volgens mij vergeet de nota één ding: niets is zo frustrerend als dat er met een melding niks wordt gedaan. Nou werkt een beroep op burgers juist averechts. Als de oproep die in de nota wordt gedaan een groot succes wordt, dan betwijfel ik ten zeerste als de politie de mankracht heeft om met alle meldingen wat te doen. En nu wekt de oproep de indruk van een noodgreep die het gebrek aan mankracht bij de politie moet verhullen. In de nota wordt ook veelvuldig gesproken over samenwerking met sociaal domein. En dat vindt de SP natuurlijk prima. Maar ook het sociaal domein staat door de bezuinigingen van het rijk onder druk. Nou, dan heb ik nog wat punten over dat er een stuk foto's van privépersonen staan, onder anderen van iemand die op de lijst van de SP heeft gestaan bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen. En ik vraag aan de burgemeester of aan die personen toestemming is gevraagd. En dan wil ik het nog even hebben over de reacties van de politieke partijen op het stuk zelf. En het valt mij dan op dat u bijna geen één van de opmerkingen van de commissie op het conceptstuk heeft overgenomen, ook als die opmerkingen breed worden gedragen. Alleen een terechte opmerking van D66 over high impact crimes heeft u overgenomen, maar de andere suggesties niet. En ik zal mij dan nu beperken tot uw reactie op de SP. U schrijft

terecht dat onder- en bovenwereld hoe langer hoe meer met elkaar verweven raken. De bovenwereld faciliteert soms zelfs de onderwereld en begaat daarmee zelf ook een misdrijf. En twee: saillante voorbeelden daarvan zijn de ING en het UWV. Het Openbaar Ministerie heeft de rechtspersoon ING als een criminele organisatie aangemerkt. Bij het UWV was het grootschalige uitkeringsfraude en de adresfraude die die uitkeringsfraude mogelijk maakt. En ik wil graag van u de verzekering dat alle adresfraude, dus ook adresfraude die op het eerste gezicht niets te maken heeft met ondermijning, dat u die als prioriteit blijft zien. In het stuk worden veel organisaties genoemd waar de politie en handhaving mee willen samenwerken, maar niet het UWV. En juist het UWV kan helpen bij de bestrijding van adresfraude. Graag van u de toezegging dat u contact opneemt met het UWV met als doel de bestrijding van die fraude. En dan nu kindermishandeling.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, u heeft een interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. In volgens mij de laatste raadsvergadering van vorige jaar is er een motie van ons ingediend die het mogelijk maakt om zeg maar mensen die kortdurend dak- en thuisloos zijn gedurende met allemaal waarborgen daaromheen, gedurende maximaal een jaar bij andere mensen kunnen wonen. Ziet u dit ook als adresfraude of niet?

De heer Garretsen: Nee, dat zie ik natuurlijk niet als adresfraude. Ik heb laatst een bezoek gebracht aan het steunproject Wonen. En daar ben ik redelijk geschokt vandaan gekomen. En ja, die sporen wel veelvuldig adresfraude op. 30 Polen op 30 m². En dat is brandgevaarlijk. En daar moeten wij en ook handhaving wat aan doen. Dan kom ik nu op kindermishandeling.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Gün. Gaat uw gang, mijnheer Gün.

De heer Gün: Ja, dank u wel. En ook een beetje voor eigen parochie en in eigenbelang misschien omdat ik werknemer ben van het UWV. Maar ik wil toch echt weerleggen uw woorden dat het UWV fraude faciliteert. U doet daarmee echt 18.000 werknemers die elke dag keihard hun best doen om mensen die het nodig hebben te helpen bij het zoeken naar werk in een hokje te stoppen, want zo voelt dat als u het zo zegt, als: u faciliteert fraude. Ik wilde het gewoon naast me neerleggen en dat even gezegd hebben.

De heer Garretsen: Nou, daar wil ik graag op reageren. Laat ik het voorbeeld ING noemen. Daar heeft het Openbaar Ministerie bij uitdrukkelijk gezegd: de rechtspersoon heeft een crimineel feit begaan. Ik hoop dat u ook een uitgebreide televisiereportage over Tilburg heeft gezien. Dat bij het UWV bekend was dat er tientallen mensen op een adres stonden ingeschreven wat feitelijk niet kon en dat ze dat alleen maar deden om in aanmerking te komen voor een uitkering terwijl ze in de werkelijkheid in Polen waren. Nou, dat is het faciliteren van strafbare feiten. En daar spreek ik de medewerkers niet op aan. Want in die uitzending kwamen ook medewerkers aan de orde die zeiden: wij hebben onze vinger opgestoken. Maar de leiding in de organisatie van het UWV Tilburg: ja, maar daar hebben we geen mankracht voor. Nou, dat vind ik dat dat niet mag gebeuren. Je kunt niet ... Net zomin als de ING kan ook het UWV niet zeggen: door gebrek aan mankracht handhaven we de wet niet. Dat vind ik echt ... Dan draag je bij aan ondermijning. Maar nogmaals: ik bedoel daarmee niet medewerkers persoonlijk, dat wil ik uitdrukkelijk gezegd hebben. En dan wil ik nu komen op de kindermishandeling. Tijdens behandeling van het vorige stuk werd nog gezegd door de officier dat huiselijk geweld wel degelijk ook prioriteit had. En nu wordt eigenlijk heel eerlijk gezegd: ja, dat moet toch vooral door het sociaal domein worden gedaan. En ik vind het jammer dat u daarmee een door de raad aangenomen motie negeert waarvan uw voorganger heeft toegezegd die te zullen uitvoeren. En ik wijs erop dat overal in Nederland, maar zeker ook in Haarlem, er een structureel financieel tekort is bij jeugdzorg. En juist deze week stond er weer in het Haarlems Dagblad dat de wachtlijst bij Veilig Thuis onaanvaardbaar lang is geworden. En

de SP wil, dat vinden wij erg belangrijk, dat de politie bij elke melding over kindermishandeling kijkt of de lichamelijke veiligheid van een kind dermate in gevaar is dat acuut ingrijpen door de politie zelf noodzakelijk is. En ik wil graag dat u dat toezegt. En tenslotte de opmerking van de SP die ook door de ChristenUnie werd ondersteund, over sexting. En die opmerking was ingegeven doordat, en dat staat ook in het stuk, cybercrime en vooral de aanpak van cybercrime vooral regionaal gaat. Maar sexting is juist een misdrijf dat lokaal moet worden aangepakt. En mijn vraag aan u is: bent u het daarmee eens? En nu wijst er ook op in dit stuk dat er andere organisaties zijn die proberen sexting te voorkomen door voorlichting enzovoorts, enzovoorts. Maar ik vind wel degelijk dat hier ook een taak voor de politie is, omdat meisjes en soms ook jongens zich daar wel heel erg kunnen worden geschaad. En omdat het ook in misdrijf is. Tot zover.

De voorzitter: Een interruptie van mevrouw De Raadt? Gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, ik vroeg me af waarom hij dat zo stellig zegt. Waarom is sexting per definitie een lokaal probleem en niet een regionaal probleem? Ik bedoel: Whatsapp kent toch geen grenzen?

De heer Garretsen: Daar heeft u helemaal gelijk in en het zal best regionaal voorkomen. Maar ja, ik heb gelezen en ik dacht dat het ook op feiten berust dat sexting ook vaak in de context van de middelbare school voorkomt. En in die zin is het lokaal. En natuurlijk hoeven ook niet alle leerlingen van de middelbare school uit Haarlem te komen. Maar het is wel iets wat zich dan op die middelbare school in die gemeente afspeelt.

De voorzitter: Dat was uw bijdrage? Dank u wel, mijnheer Garretsen. Wie mag ik het woord geven? De heer Trompetter. Gaat uw gang.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Wij kunnen in ieder geval aansluiten bij het pleidooi van de SP net over de kindermishandeling en de wachtlijsten daar bij het meldpunt. Dat lijkt ons redelijk onaanvaardbaar. De Actiepartij kan wel leven met de vier prioriteiten die worden genoemd in het veiligheids- en handhavingsbeleid. Maar ik heb nog wel enkele vragen die voor ons open staan. Er wordt in het beleidsstuk gesproken over toenemende negatieve aandacht voor mensen die zich anders gedragen, bijvoorbeeld personen met verward gedrag. Wat doet het college aan deze beeldvorming? Een andere vraag is of in het beleidsstuk ook de toezegging van de burgemeester – ik heb het niet terug kunnen lezen – over het beperken van boetes vanuit de APV voor dak- en thuislozen die in de raadsvergadering van 20 december 2018 is gedaan, welke belemmerend werken op de integratie van deze doelgroep, is meegenomen in het veiligheidsbeleid? En zo ja, hoe dan? Tot slot vraagt onze fractie zich af: wil je de gepleegde grote inzet in wijken als Transvaal om ondermijnende activiteiten tegen te gaan zodanig vruchten afwerpt dat deze minder intensief wordt en zo nodig anders wordt ingezet? De middelen zijn immers schaars. Het gaat er bij de Actiepartij niet in dat de bewoners van één wijk verantwoordelijk zijn voor de meeste ondermijnende activiteiten in de stad. En nou ja, dus de vraag is eigenlijk: wat is de verwachting van de tijdsduur van dit project? In de veiligheidsanalyse wordt ook gesteld dat onrechtmatige bewoning in de Waarderpolder een veiligheidsrisico oplevert. Dat is de Actiepartij met het college eens, maar dan wel op het punt van de illegale bewoning anders dan in bedrijfspanden. Bijvoorbeeld zeg maar de stapelpanden met 30 mensen op 30 m². Maar wat de Actiepartij betreft verhoogt het wonen in de Waarderpolder in bedrijfspanden de veiligheid juist. Graag zou onze fractie zien dat dit onderscheid gemaakt wordt. Vandaar dat de Actiepartij voor de raadsbehandeling minimaal hamerstuk met stemverklaring voorstelt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Wie mag ik het woord geven? De heer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Ja, Trots Haarlem, die hamert steeds al op het politiebureau openen in Schalkwijk. Dat doen we al jaren. Veiligheid gaat voor alles, voor alle Haarlemmers en ook voor iedereen die je zit. Mijn conclusie uit ervaring, en ik ben ervaringsdeskundige, kom ik even terug op de Slachthuisbuurt. Kinderen die met een rugzakje of zonder eten naar school gaan, dat is daar een heel normaal verschijnsel. Ik ben blij dat rebup al jaren iets probeert op te zetten en ook via scholen, bijvoorbeeld de Franciscus of '...' school, om daar een beetje goede begeleiding in te zoeken. Ze worden ook niet altijd gesteund door de gemeente Haarlem, dat zeg ik er even bij. Wij vinden dat dat soort kleine instellinkjes als rebup meer power en meer kracht moeten hebben. Die constateren iets wat de meesten van hier niet eens weten wat er allemaal aan de hand is in die Slachthuisbuurt. Ik hoop dat de burgemeester toch eens een keer met de mensen daar in die buurt eens in contact gaat. De mensen zijn sociaal, zeg ik. Dan zeg ik het heel netjes en laat ik de mensen niet voor het hoofd steken, schoppen. En dat ga ik ook niet doen. Die lopen natuurlijk overal bij achter. En dat vinden wij natuurlijk van Trots Haarlem heel erg jammer, want het is een buurt juist die geholpen moet worden. Er is helemaal niks. De mensen, ook de eenzaamheid, mensen met gedragsstoornissen zijn er volop aanwezig. Nou, dan hebben we natuurlijk leefbaarheid in de wijken. Ja, het is allemaal heel mooi geschreven; dat hoor ik al jaren. En ik kom altijd weer tot de veronderstelling dat de mensen in de wijken daar klagen en die gaan nergens meer heen. Dat die zeggen: nou, politiek, het is allemaal leuk en het stadhuis doet ook hun werk. Maar wij zien ze niet. En dat is ook een conclusie van een heleboel mensen. Ik spreek ze elke dag eigenlijk, dus ik kan over ervaring spreken. Nou, dan gaan de crimes ... Dat is natuurlijk ook een ding, ook wat in Oost erg leeft en in Schalkwijk ook. Er zijn natuurlijk ook de zogenaamde nepbedrijfjes, ijssalonnetjes, eetbarretjes die een dekmantel hebben; en '...' ken ik er nog wel een paar noemen. Maar het wordt wel allemaal samengevat door de bewoners ook in de buurten die daar last van hebben. We zien wel een paar goede dingen in de Cronjéstraat komen, dat de winkeliers iets – iets, zeg ik heel netjes – beter contact gaan krijgen, via de gemeente ook. Maar er moet natuurlijk wel een beetje meer kracht gezet worden. Want dat is het hele punt; dat wordt te weinig gedaan. En ik snap het ook wel. Als je van die mensen hebt die dat doen, dan krijg je dat soort situaties. Wij zouden ook willen dat de gemeente zelf, dus de ambtenaren, eens een beetje meer voorlichting op scholen zouden willen geven. Dus dat je iets ... De kinderen in de buurten. Kijk, ik ken wel een heleboel dingen gaan vertellen, maar je moet het ondervinden. Ik geef u het voorbeeld weer: ik heb het altijd over het Teylerplein. Daar heb je jongelui die goed met elkaar overweg kunnen, maar die ook de jongelui en hun ouders goed kunnen. Kijk, en daar moeten wij heen. Dat soort dingen moet je koesteren. Een hoop mensen, die gaan daar niet kijken. Ik ga maandagmiddag daar even langs om even een praatje te maken. En dat werkt altijd heel goed. Dus wij moeten ook met Sport Verbreedert ... Dat prima, maar laten we ook nou eens efftjes de scholen goed gaan benaderen. Ja, het is allemaal moeilijk. Gymmen wordt moeilijker, dit wordt moeilijker. Maar laat de gemeente nou eens een paar ambtenaren aanstellen die eens met die scholen een beetje voorlichting gaan geven van hoe het allemaal een beetje werkt. En dat lijkt ons wel eens goed. Maar ik hoop dat de burgemeester toch eens een keertje iets gaat bekijken wat natuurlijk heel erg nodig is. En als we natuurlijk minder agenten krijgen, minder handhaving ... Vandaag zag ik er hier wel 20 handhavers. Ik denk, nou. Ik zeg nog tegen mijn geestelijk leider de heer Van den Raadt: ik weet niet wat er aan de hand is, maar het lijkt een heel blik open met handhavers om een uur of vier in de stad. Ik denk: nou, dat gaat de goede kant op. Maar ze hoeven nu ook niet met zijn drieën te lopen wat nu het geval was. Twee lijkt me zat. Dus wij willen toch ook meer naar de buurten toe. En natuurlijk de mensen die zeggen natuurlijk: politiebureau, leuk. En ik snap het wel, die agenten staan onder druk. Maar als ze iets hebben om te melden dan moeten ze een afspraak maken. Als de mensen geen computer hebben, dan moeten ze weer een keer terug. En dat vinden de Haarlemmers toch een beetje vervelend worden. Dus ik zou daar ook eens eventjes ... Dat u iemand daar hebt zitten die een tijdje daar gaan zitten om een beetje de boel goed op te krikken. En dat de Haarlemmer vertrouwen krijgt in de politie. Want dat is ook een ding wat speelt. Dus ik hoop dat u er wat mee gaat doen, burgemeester.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Amand. Wie mag ik het woord geven? De heer Gün.

De heer Gün: Dan trap ik maar even af als een grote partij. En dan wil ik even stilstaan bij de kwaliteit van de stukken. Want dat vergeten we nog wel eens. De complimenten aan de portefeuillehouder voor de wijze waarop de hele behandeling van dit stuk tot stand is gekomen, inclusief de Raadsmarkt hiervoor et cetera, et cetera. Dat brengt mij dan ook even bij de behandeling. Er liggen drie stukken: een veiligheidsanalyse, een regionaal plan en een exitprogramma. En ik zal ze alle drie een beetje door elkaar behandelen. Maar ik begin even bij het regionale, want dat heeft dan weer een relatie ... En daar sluit ik aan bij de heer Garretsen van de SP, die zegt van: joh, waarom zien wij zo weinig dingen terug vanuit die raadsmarkt die toen besproken is of die toen geweest is, waarin er met groot draagvlak een aantal dingen zijn vastgesteld, waaronder sexting? Want daar hebben naast Hart voor Haarlem hebben wij ons daar ook heel hard voor gemaakt door te zeggen van: doe daar nou iets mee. Zorg ervoor dat als je het niet repressief doet, dan een nieuw geval preventief. En daar werd allemaal gezegd in de voorbereiding op dit stuk: ja, dat wordt allemaal regionaal opgepakt. Dat zult u ook terug zien in de regionale programma's. En dan weer een vertaling daarvan zou je verwachten in het lokale actieprogramma. Maar die missen wij. En als ik dan toch een kanttekening moet plaatsen wat een gemis is, dan is het wel deze. Want ik denk dat juist vanuit de preventieve kanten heel veel ellende voorkomen kan worden door daar iets meer aandacht aan te schenken. Je kan het beter voorkomen dan moeten genezen. Nou, dat gezegd hebbende: als het gaat om het regionale, daar komen wij zo meteen nog even op terug naar aanleiding van de actie... Wil ik even naar ... Of na het actieprogramma wil ik even stilstaan bij de veiligheidsanalyse. Ook hiervoor dank. Het geeft heel veel inzichten. Het maakt mogelijk dat we met een andere blik kunnen kijken naar de materie die voorligt. Je zou dan ook verwachten dat als die analyse eenmaal is gedaan dat je die dan helemaal doortrekt tot een actieprogramma. En dat zie ik op een aantal dingen gebeuren. En op een aantal dingen mis ik het zelf. Misschien staat het er in andere bewoordingen. Maar ik heb het in ieder geval niet kunnen vinden. In algemene zin wordt er heel veel teruggevallen op meldingsbereidheid. Nou, wij weten met zijn allen dat die meldingsbereidheid niet hoog is. Dus mijn eerste vraag aan de burgemeester die ik wil stellen is: wat zouden we kunnen doen als gemeente Haarlem om die meldingsbereidheid te verhogen zodat je nog meer inzicht heeft of iets echt een klein probleem is, topje van de ijsberg, of dat daar gewoon heel veel meer onder zit dan we kunnen nu kunnen waarnemen? En het tweede is als het gaat om die veiligheidsanalyse ... En wilt u ook bladzijdes? Of zegt u van: doet u mij maar de vragen? Maar in ieder geval, op bladzijde 8 wordt iets gezegd over overlastgevende verwarde personen, dat die met name in Noord enorm zijn toegenomen. Nou, we weten ook wat dat maakt. Maar met de verruiming van de opvang daar, dat we nu al voorzien dat er meer overlast zou kunnen komen. Mijn vraag is: als wij die toch al zien aankomen, trekken wij hem dan ook door? En hebben wij ook al mitigerende maatregelen als gemeente genomen waarin we ook de buurt meenemen? Dus is er ook sprake van daadwerkelijke transparantie en wordt de mening van de buurt meegenomen bij het stellen van mitigerende maatregelen als het gaat om de verwachte overlast die gaat komen? Op bladzijde 34, als het gaat om ... En ik sla dan even ... Per wijk sla ik over. Maar daar zien we dat op bladzijde 34 gaat het met name over Zorg en Veiligheid en over jeugdzorg. Nou, wij werken daarin samen met een aantal partijen. GroenLinks heeft zich de afgelopen vier jaar, de vorige periode, enorm hard gemaakt voor de inzet van rolmodellen. In het stuk staat dat succesvol is geweest. Nou, dat ... Zo'n idee hadden wij al, dus dat juichen wij wel doen. Maar in het nieuwe actieprogramma ontbreekt die. Dus ik had er nog even contact opgenomen met de partijen die dit faciliteren. En ze hebben ook gezegd dat uit dit stukje de stekker wordt getrokken, inclusief de locatie. Nou, graag daar iets meer over omdat er ook toen is gesproken over een mogelijke evaluatie die zou plaatsvinden op inzet van die rolmodellen om aan om te kijken of het nou echt heel veel waarde toevoegt ten opzichte van andere methodieken die je zou kunnen gebruiken. Dus één: waarom is er geen evaluatie geweest? En twee: klopt het of lijkt het alleen maar zo dat daar nu de stekker wordt uitgetrokken? De stekker uit het rolmodellenproject.

Want we hebben gezegd: dat is een soort van pilot, dat gaan wij doen. Is de pilot nu voorbij? Hij komt niet terug in de structurele ... Ofwel. Dat is mij niet helemaal duidelijk geworden. Navraag leert dat het niet doorgaat. Is dat correct, ja/nee, en wat maakt dat dan? Dat is de vraag. Bij ... Ik zei in mijn begin van mijn betoog: ik kom nog een keer terug op het regionale programma. Er schoot even iets tussen, maar het hoorde eigenlijk bij de Velservoort. Als het gaat om regionale samenwerking dan heb je het ook over regionale cultuurverschillen en verschillend jargon. Nou, rond om alles wat speelde in een andere commissie, in Samenleving rondom Veilig Thuis, waaruit bleek dat er heel veel door cultuurverschillen misging: in hoeverre hebben wij geborgd dat bij de regionale samenwerking op dit dossier die mogelijke cultuurverschillen en -problemen niet gaan ontstaan? En daarbij werken wij dan samen met procesbegeleiders of werkvoorbegeleiders die een gezamenlijk jargon afspreken. Ik ben gewoon even benieuwd hoe dat gaat. Want als we dan niet leren van het een, moeten we dan bij het andere weer hetzelfde meemaken? Of nemen we die leerpunten mee naar andere domeinen? Er staat in het stuk ook dat er door de gemeente veel wordt geïnvesteerd in migrantenzelforganisaties en dat in de vorm van empowerment zodat zij een brug kunnen vinden tussen haar leden en de brede Haarlemse samenleving. Nou, het is een volzin; hij klinkt schitterend, ik heb opgeschreven. Maar wat zegt het nou eigenlijk, wetende dat we in de periode 2010-2014 door bezuinigingen 30 van dit soort organisaties eigenlijk aan hun lot hebben overgelaten en dat die er dus gewoon niet meer zijn? En dan kom ik ook even terug bij de hele discussie over de toekomstvisie en een ongedeelde stad waarin gewoon bleek dat er geen enkel contact was of zeer summier contact tussen de gemeente en de gemeentebesturen en zelforganisaties. En dat de ene ambtenaar die daarvoor was voor 50% ander werk deed en voor 50% zijn vier vaste aanspreekpunten had. Ja, en die kunnen nooit hele gemeenschappen gaan vertegenwoordigen. Dus daar lijkt geen discrepantie te zijn dus graag even uw reflectie op dit stuk. En mijn vraag die ik daaraan wil koppelen is: zijn wij met zijn allen bereid als college, als raad, als wij dit toch zo belangrijk vinden dat we op de een of andere manier dat toch weer iets voor gaan doen door misschien te faciliteren in administratieve ondersteuning of de gemeenschappelijke ruimte? Ik kan het nu even niet zo helder maken wat de exacte behoefte is; dat moet daaruit blijken. Waarop de een of andere manier doen we er een beroep op als het gaat ook op dit dossier ... Nou ja, als het aan de andere kant niets is of te weinig, dan wordt het wel moeilijk. Ik voel een interruptie aankomen.

De voorzitter: Mijnheer Gün, u heeft een interruptie van de heer Rijssenbeek goed aangevoeld. Gaat uw gang, mijnheer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, voorzitter, het gevoel van de heer Gün is weer feilloos. Peilloos ook. Een vraag over zijn oproep om meer contact te treden met die zelfhulporganisaties. Is hij het met mij eens dat het eigenlijk zo zou moeten zijn dat de gemeente gewoon in contact zou moeten treden met de burger die door die zelforganisaties wordt vertegenwoordigd? En dat dat contact niet andersom moeten zijn dan met iedere andere burger in Haarlem? En dat het ideaalbeeld dus zou zijn dat iedereen gewoon op een vergelijkbare manier met de gemeente in contact treedt?

De heer Gün: Dat ben ik helemaal met u eens, mijnheer Rijssenbeek. En op basis van ervaringen van de laatste vijf jaar weet ik ook dat die brug nog een stap te ver is en dat je met kleine stapjes wel naar die richting moet gaan. Maar het ideaalbeeld is gelijke monniken, gelijke kappen. Dus daar vinden wij mekaar volledig. Alleen daar waar het minder mondige burgers betreft of analfabeten of wat dan ook heb je gewoon behoefte aan soms een intermediair. En zolang het speelveld nog niet gelijk is zou ik zeggen: maak dan gebruik van wat er wel is. En vandaar mijn oproep – aan ons allemaal, overigens. Er is ook op het veiligheidsdomein, en we hebben daar vanavond iets eerder over gesproken, werken wij ook hierin samen met heel veel ketenpartners. Eén daarvan ... We hadden het over een schitterend rapport van de RKC waaruit bleek dat er niet altijd even

goeie afspraken werden gemaakt als het ging om ... Nou, je wordt ingehuurd voor een klus maar heb je de doelen dan ook behaald? Hoe gaan we borgen dat in de samenwerkingsketen die er op dit domein is, we meer aandacht gaan krijgen voor realisatie van de doelen? En mijn laatste vraag is ... Het zijn een heleboel vragen, maar het zijn ook tientallen pagina's, in de honderd-plus pagina's die we moeten lezen. In het stuk, ik heb er mijn complimenten voor gegeven, maar niet alle doelen zijn even SMART geformuleerd. Dus ik zou graag nog even zien dat u daar even op terugkijkt en daar waar mogelijk daar gewoon iets meer op inzet, omdat dat de evaluatie en nou ja, aan het eind van de cyclus het makkelijker maakt om met elkaar het gesprek te voeren: zijn we succesvol geweest of niet? Ik laat het hierbij voor mijn eerste termijn. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün. Wie mag ik het woord geven? De heer IJsbrandy, gaat uw gang.

De heer IJsbrandy: Dank u wel, voorzitter. Eerst onze complimenten voor deze stukken en de uitgebreide analyse die daar in staat en ook het uitgebreide en inderdaad integraal beleid wat er in wordt beschreven. Ja, we hadden het net over indicatoren. Een van de dingen waarnaar gestreefd wordt is de veiligheidsbeleving te verbeteren in de stad. Nou is veiligheidsbeleving natuurlijk een lastige. De vraag is: ga je dat rechtstreeks beïnvloeden of veronderstel je dat doordat je al die andere zaken aanpakt, dat die beleving vanzelf beter wordt? Het is natuurlijk zo dat dat ... Laat ik zeggen, er is vaak een neiging, ook in de media, om dingen die misgaan, incidenten of rechtszaken of criminaliteit, of wat dan ook, om dat behoorlijk uit te vergroten. En daardoor kun je eigenlijk in de situatie verkeren, dat zien we eigenlijk ook een beetje, dat de feitelijke criminaliteit afneemt, terwijl de beleving daar eigenlijk nog niet op reageert of sterk achterloopt. En ja, vraag is eigenlijk ook dat je rond de communicatie van dit hele verhaal, van: hoe dragen we eigenlijk uit hoe het gaat in de stad? En, laat ik zeggen, vieren wij onze successen ook in voldoende mate? Er staat een paragraafje successen in het begin van het stuk. En daar staat dat het eigenlijk allemaal best goed gaat. Maar lezen we dat dan verder, zeg maar? Wat zijn dan de harde kernen van problemen die overblijven? Die concentreren zich toch, denk ik, op een bepaald aantal fenomenen – ook voor een deel bepaalde bevolkingsgroepen – waar we dan ook gericht het accent op moeten leggen. En niet de indruk wekken dat het in zijn totaliteit nog een probleem is. Dus dat is denk ik iets dat je ... Ja, wil je die beleving nu werkelijk als een doel zien, dan moet je hem inderdaad ook meetbaar kunnen maken en ook kunnen beïnvloeden. Of zie je hem meer als een bijvangst, iets wat vanzelf wel of niet gaat gebeuren, zeg maar. Maar is de vraag of je dan wel als een doel moet benoemen.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy, u heeft een interruptie van de heer Trompetter. Gaat uw gang.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. De heer IJsbrandy heeft het over bepaalde groepen. Wat stelt dat dan precies voor? Hebben we een soort doelgroepen ... Zeg maar, zeg maar, etnisch profileren? Hoe moet ik het allemaal zien?

De voorzitter: De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Nou ja, goed, er wordt natuurlijk ... Vroeger werd wel gesproken van de draaideurcrimineel. Er zijn natuurlijk ... Er wordt hier in deze stukken gesproken over bepaalde jeugdgroepen die kennelijk voor overlast zorgen. Dus ja, hoe je dat ... Dat is natuurlijk probleem afhankelijk welke mensen dat dan betreft. Dat heeft niks te profileren te maken. Maar het is gewoon een feit dat 99% van de bevolking zich keurig gedraagt en dat 1% voor problemen zorgt. Ja, als je die ... Hoe beter je die kent en kan benaderen en beïnvloeden, hoe beter het is. En of die mensen nou oud, jong ... Dat maakt verder allemaal niet uit.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel. Maar wat stelt u dan concreet voor? Want dat is mij niet helemaal duidelijk. U heeft het over een procent: wat zijn dan de kenmerken van die ene procent per? Ik bedoel, er zijn ook mensen in pak die de boel besodemieteren. Maar goed, ik heb nog geen beeld bij wat u nou voorstelt als u het over groepen heeft.

De heer IJsbrandy: Nee, ik heb daar ook geen beeld van. Ik houd de statistieken ook niet bij in dat opzicht, dat ik zou weten om wie het gaat. Natuurlijk is het ... Witteboordencriminaliteit hoort daar net zo goed bij: mensen die malafide BV's exporteren, die nep-webwinkels oprichten of ga zo maar door. Er zijn natuurlijk allerlei manieren waarop je de boel kunt belazeren, zal ik maar zeggen. Dus dat is niet aan bepaalde bevolkingsgroepen op te hangen. Maar dit gaat wel om een relatief beperkt aantal individuen. En hoe beter je die ... Dat is ook het datagedreven werken wat hier natuurlijk in staat: hoe beter je die kunt identificeren, kunt volgen, kunt weerhouden van een gedrag, hoe meer effect die je waarschijnlijk zult hebben.

De voorzitter: Nog een laatste nabrander, mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, ik stel dan vast dat die opmerking over die groepen nog niet helemaal ingevuld is voor u en dat die opmerking eigenlijk misschien niet helemaal passend is, omdat u het ook niet kunnen uitleggen precies wat u dan precies bedoelt met die groepen.

De voorzitter: De heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Nou ja, ik heb een poging gedaan om dat uit te leggen. Ik heb het niet over een definieerbare groep: ik heb het over die mensen die dus zich aan crimineel gedrag schuldig maken. Ja, criminelen. Uit welke walk of life die ook verder afkomstig mogen zijn. Het punt is alleen dat je die moet proberen te identificeren en dan gericht daarop kan optreden.

De voorzitter: Dat was uw eerste termijn, mijnheer IJsbrandy? Wie mag ik het woord geven? De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Of nee, volgens mij was ik al geweest, toch?

De voorzitter: Als u zichzelf wilt weerspreken bent u van harte welkom. Mijnheer Smit, u biedt zich aan als vrijwilliger: gaat uw gang.

De heer Smit: En dat in eigen tijd? Nou ja, vooruit. Mevrouw de voorzitter, dank u. De woorden van de SP, van collega Garretsen, dat zijn woorden die wij ook delen. Het verhaal is goed. Het verhaal is degelijk. En dan kan je op de randen en de punten ... En ik hoorde best wel wat kritische opmerkingen van de heer Gün die ook met gemak te delen zijn; dat doe ik bij dezen. Maar toch, het verhaal zoals het er staat is een goed verhaal. En de zorgen zijn er dat wij uiteindelijk te weinig middelen, menskracht, materieel, enzovoort, in kunnen zetten om een wezenlijk halt te roepen, in ieder geval een goede strijd te voeren met de criminaliteit. Die zorgen heeft OP Haarlem, dat middelen niet toereikend zijn. En ik zou graag van de burgemeester willen horen of hij vindt niet dat het plan binnen de beschikbare middelen zo goed mogelijk is ingevuld – ik denk dat wij in meerderheid wel eens zijn – maar of er voldoende middelen zijn om de criminaliteit voldoende aan te kunnen pakken. En dan ga ik eens even over de grenzen van Haarlem heen. We bezuinigen in Nederland op een aantal gebieden, met name de belastinginning bij het bedrijfsleven: alles moet van de burger komen. En we zien steeds meer dat wat er van de burger komt, niet toereikend is voor de vele facetten van het in stand houden van ons land. Of het nou bruggen of wegen is – er moet een paar miljard bij bruggen, zijn we nu achter – of dat

het de bestrijding van de criminaliteit is. En ik vraag de burgemeester heel concreet: hebben wij voldoende middelen? En ik geloof dat de burgemeester niet ingaat op de kwaliteit van het geleverd stuk, maar puur: hebben wij voldoende middelen om de criminaliteit te bestrijden? Vervolgens, omdat ik al gezegd heb: het is een inhoudelijk goed stuk, trof mij toch wel aan het eind ... Want de heer Gün zei: doelen zijn niet allemaal SMART geformuleerd. Nee, er staat letterlijk: in tegenstelling tot eerdere jaren, dat is in de toelichting op het collegebesluit, is er in dit actieprogramma voor gekozen om alleen algemene doelstellingen op te nemen. De cijfermatige doelstellingen, ook wel streefwaarden genoemd, zijn niet opgenomen. Nou wil ik van de burgemeester horen of hij in staat is om straks in de evaluatie van deze periode waarin de middelen worden ingezet, in staat is om voldoende met ons te meten, te waarderen of de prestaties zijn bereikt of geleverd. Kan dat met instrumenten die u uzelf toekent? Of zegt u van: nee, het is niet te meten want om die en die redenen? Dus daar wil ik graag van de burgemeester een duidelijk antwoord op. En afhankelijk daarvan kom ik in de tweede termijn terug. Dank u om aan mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Wie mag ik het woord geven? De heer Sepers, gaat uw gang.

De heer Sepers: Ja, dank u wel, voorzitter. Ook wat mij betreft complimenten voor de stukken: zijn zeer uitvoerig in de breedte besproken, voorbereid ... Ook bijeenkomsten waar raadsleden input konden leveren. Dus met de prioriteiten die naar voren komen, zijn we het eens. Er worden bovendien ook nog een aantal niet-geprioriteerde, strategische thema's aangereikt. En als je dat allemaal op een rijtje zet, dan zeg je van: nou, dat zit allemaal wel goed. Er is in ieder geval in principe aandacht voor de belangrijkste dingen die in het kader van de veiligheid en de handhaving van belang zijn. Met de heer Smit heb ik ook de vraag van: kan het inderdaad met de huidige middelen? Dus ik ben zeer benieuwd naar de reactie van de burgemeester op dat punt. Een ander aspect is natuurlijk: je kan dit beleid opschrijven in een meerjarenplan, een jaarlijks actieplan, maar met name het terrein van politie, veiligheid en handhaving is een terrein waar je niet alleen maar te verwachten ontwikkelingen optreden om aan maar ook getekend wordt, meer dan andere beleidsgebieden, door datgene wat zich dagelijks, wekelijks, maandelijks ineens incidenteel voordoet. En dat kan een enorme inbreuk betekenen op misschien langer lopende vastgestelde beleidslijnen. En ik zou eigenlijk van de burgemeester willen horen van hoe hij de verhouding ziet tussen datgene waar in feite de driehoek, maar hij ook in zijn verantwoordelijkheid, op basis van langlopend beleid optreedt of meer op basis van de incidenten, de gebeurtenissen die zich voordoen. En ik heb ook het idee dat wij als raad misschien iets meer betrokken zouden kunnen worden, althans als andere commissieleden dat ook zouden willen, om met een zekere regelmaat van de burgemeester wat achter de voorkant te horen. Dus dat zou kunnen in een soort mondelinge uiteenzetting van de burgemeester in de commissie, al dan niet vertrouwelijk, hoe het er nou voorstaat op bepaalde momenten. Dat zou een keer per half jaar of een keer per jaar kunnen gebeuren. Ik ben benieuwd of de burgemeester het ook een goede gedachte. En of hij bereid zou zijn daaraan mee te werken. En een laatste puntje, heb ik al eens eerder naar voren gebracht: zien dat er breed een zorg is in Nederland over het zogeheten etnisch profileren bij de politie, door de politie. En zonder allerlei kwalificaties te willen gebruiken ... Ik zou toch nog eens graag willen horen, ofwel van de burgemeester direct ofwel misschien bij gelegenheid van ons bezoek op 24 januari bij de politie in Koudenhorn, dat we nog eens uitgebreid horen wat voor maatregelen, wat voor beleid de politie voert om dat etnisch profileren zoveel mogelijk tegen te gaan. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Sepers, u heeft een interruptie van mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, even ter info: wordt uw vraag dan telkens niet beantwoord? Want ik kan mij niet anders herinneren dat u en de vorige keer deze vraag heeft gesteld, en ook de keer daarvoor doen we met de

driehoek in gesprek hadden. Volgens mij is die gewoon beantwoord met dat er trainingen en dergelijke voor zijn. En aankomende donderdag gaan we naar ... Volgende week donderdag gaan we langs de politie waar dat ook gevraagd kan worden. Dus het komt meer over alsof u bezig bent met profileren dan dat u echt bezig bent om dit probleem op te willen lossen.

De heer Sepers: Ja, nou, die kwalificatie laat ik geheel voor u. Maar ik heb net al aangegeven dat ik dat ook aan de orde zou kunnen stellen 24 januari bij het werkbezoek. En er is in Nederland een beweging, die heet Control Alt Delete. Die probeert op alle mogelijke manieren bij gemeenten en bij politie een beleid van de grond te brengen om dat etnisch profileren daadwerkelijk aan te pakken. En ja, ik ben ook wel benieuwd: heeft die club zich ook gemeld hier bij onze politie? Wat doen ze dan mee? Want ik ben er nog steeds niet gerust op dat etnisch profileren niet gebeurt. Dus daarom stel ik het herhaaldelijk aan de orde. En vaak is het ook verstandig als je politiek iets bereiken, om dingen te herhalen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. Wie mag ik het woord geven? De heer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Dank u wel, voorzitter. Ook namens D66 complimenten voor de stukken. Niet alleen voor de inhoud, maar ook voor het traject van de totstandkoming daarvan. D66 is vanzelfsprekend heel blij dat HIC als prioriteit wordt gecontinueerd. Wij hebben dat in een eerdere technische sessie aangegeven, dat er daar behoefte aan hebben. Ondanks het feit dat het aantal High Impact Crimes de afgelopen jaren, je mag wel zeggen, spectaculair is gedaald. Maar dat betekent nog steeds dat iedere High Impact Crime er één teveel is. En ja, D66 vond het moeilijk uit te leggen dat wij tegen een slachtoffer van een straatroof of een slachtoffer van een woninginbraak moeten gaan zeggen: ja, we doen er wel wat aan maar dit heeft op zich geen prioriteit. En gelukkig kunnen we nu zeggen: dames en heren, dit soort High Impact Crimes heeft onze hoogste prioriteit. Het is wellicht een beetje een semantische discussie want de burgemeester had al toegezegd dat de aanpak op zich niet zou veranderen. Maar toch vind ik het naar de burger toe wel zo netjes om te zeggen: het had onze hoogste prioriteit en het heeft nog steeds onze hoogste prioriteit. Voorzitter, waar D66 ook erg blij mee is, dat is met de prioriteit voor mensen die zorg nodig hebben en die mogelijk die zorg niet altijd goed krijgen of die zorg die niet goed aanslaat, en het feit dat die mensen daardoor soms overlast veroorzaken zonder dat zij daar overigens zelf ... Nou, niet dat het altijd een verwijt kan worden gemaakt en het is ook niet altijd dat het opzettelijk gebeurt. Maar zorgwekkend is het wel. Ik heb er wel een vraag over aan de burgemeester. In de afgelopen periode hebben wij signalen vanuit de politie gehad dat zij allerlei zorgtaken op een bord kregen, onder meer dankzij de bezuinigingen op de GGZ. De politie heeft ook meermalen gedreigd van: jongens komt op een gegeven moment een eind aan onze inspanningen op dit gebied. Ik lees daar eigenlijk over de stukken deze keer niet zo heel veel over terug, of het commitment van de politie op deze prioriteit ook voor deze hele periode geborgd is. Er wordt veel gesproken over integrale samenwerking met meerdere partners, waaronder de politie. Maar mijn vraag is heel concreet: de afspraken zoals die nu zijn gemaakt, houden die ook in dat de politie blijft doen wat ze de afgelopen jaren heeft gedaan, ondanks dat ze er niet altijd mee eens was dat ze die zorgtaken op zich hebben genomen? Voorzitter, ik heb tijdens de technische sessie en ook in mijn schriftelijke toelichting op het stuk, heb ik al twee keer aandacht gevraagd voor het begrip ondermijning. Qua prioriteit zou D66 helemaal niets op willen afdingen, dat hebben we ook al eerder gezegd, en steunen wij die aanpak volledig. Maar we vinden het wel heel erg belangrijk dat goed wordt duidelijk gemaakt wat hij nou precies onder ondermijning verstaat. Nou, er is een moedige poging gedaan omdat iets meer toe te lichten. En ik denk dat ik het ook best wel begrijpen. Maar ik vind het ook belangrijk dat we gedurende de komende vier jaar, of inmiddels dikke drie jaar nog, dat we ook mee krijgen hoe nou de concrete invulling van die aanpak past bij de aanpak van de ondermijning. En ik heb dat hij de zin technische sessie om ik geloof dat dat hij de zin technische sessie was, heb ik ook even over de aanpak van woon- en adresfraude gesproken. En

volgens mij werkt toen niet helemaal goed begrepen. We hebben natuurlijk vier jaar geleden woon- en adresfraude als prioriteit aangemerkt. Heb ik de afgelopen vier jaar eigenlijk nauwelijks iets over terug gehoord over wat er nou precies, concreet aan hebben gedaan. Het enige wat ik wel prominent heb zien langskomen is de aanpak van mensen die gewoon ingeschreven stonden op de Waarderpolder en vervolgens daar weg moesten. Dus kennelijk is daar in geïnvesteerd door handhaving. En ik kan me niet voorstellen dat dat in het kader van de aanpak van de ondermijning was. De burgemeester zei vorige keer: ik neem aan dat u een grap maakt, mijnheer Rijssenbeek. Dat is natuurlijk deels ook wel zo, want dat was natuurlijk niet de aanpak van ondermijning. Maar dat is wel het enige wat ik in afgelopen vier jaar, als ik even goed teruggehaald wat ik allemaal heb zien langskomen, is het enige wat ik in de aanpak van woon- en adresfraude concreet hebben zien terugkomen. Dus dan is het niet gek dat de gemiddelde burger denkt van: nou, als dit een prioriteit is, in de zin dat dit er aan wordt gedaan, was dat dan in de aanpak van ondermijning? Kortom, maak nou goed duidelijk waarom je in bepaalde aanpak schaart onder de aanpak van ondermijning en wat er wel en niet onder last. Maar ik geloof dat de heer Garretsen mij daar iets over wil vragen.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, klopt dat? Wilt u daar iets over vragen?

De heer Garretsen: Voorzitter, natuurlijk. Dank zij mijn vinger op.

De voorzitter: Nou, weet u wat, mijnheer Garretsen: gaat uw gang.

De heer Garretsen: Nee, we hebben de afgelopen vier jaar wel een keer concrete voorbeelden gehad van de aanpak van ondermijning. Dat was Project De Lelie bij de Schoterweg. Dat was heel concreet. En ik ben het met u eens dat ik in dit stuk concrete voorbeelden mis. Er wordt nog even het Rozenprieel genoemd. Dan denk ik: hè? Daar was toch ondermijnende criminaliteit weg? Dus ik wil eigenlijk niet zozeer iets aan u vragen; ik ben het helemaal met u eens.

De heer Rijssenbeek: Nou, dat is goed om te horen. Ja, de terugkoppeling van Project Lelie, die kan ik me inderdaad herinneren. Alleen, daar kan ik mij ... Maar misschien is dat er mijn geheugen: daar kan ik mij niet concreet herinneren dat we daar ook resultaten hebben geboekt op woon- en adresfraude. Maar wellicht is dat wel het geval ...

De heer Garretsen: Of was dat de doelstelling. In hoeverre er resultaten zijn geboekt zijn we nooit over geïnformeerd.

De heer Rijssenbeek: Precies, doelstelling kan ik mij herinneren. Voorzitter, dat wat mij betreft over ondermijning, maar misschien dat de burgemeester daar zo nog een toelichting op wil geven. Dan iets over evenementen. Evenementen, dat is typisch een onderwerp, staat ook niet hoge prioriteit en dat begrijp ik ook. Er is een relatief lage kans op een incident. Maar als zo'n incident zich voordoet, dan zijn de rapen gaar. We hebben dat kort geleden nog gezien in Den Haag bij het prachtige vreugdevuur in mijn dorp waar ik ben opgegroeid. Bijna goed. Je ziet het ook bij bijvoorbeeld een monstertruckrace in Haaksbergen. Ik kan zo nog wel een aantal andere voorbeelden geven. Je ziet dat de risk appetite – om er maar een mooi Engels woord in te gooien – van de burger in Nederland flink lager is dan in het verleden. Als er iets fout is gegaan, dan moet er ook naar een schuldige worden gezocht en die moet ook worden gevonden. En vaak bij evenementen wordt hij schuldige al snel gevonden bij de gemeente. En ik ben heel blij met de toezegging in het stuk dat er enige richtlijn wordt ontwikkeld voor het organiseren van evenementen. Ik vraag er ook wel aandacht voor de risk appetite van deze raad ten opzichte van de risk appetite van de burgemeester. Ik ga hem dan toch noemen: de kermis Zaanerlaan, daar hebben we gezien dat die risk appetite nog wel eens van elkaar kan verschillen. Dat

kan een keuze zijn. Waarmee ik niet zeg dat het meteen goed of fout is, of dat een bepaalde situatie veilig of onveilig is. Het is alleen de vraag: hoeveel risico ben je bereid om als raad of als burgemeester te accepteren. En de burgemeester gaat daar zeker op zeggen, en dat gras wil ik hem graag voor de voeten wegmaaien, dat je nooit kan uitsluiten dat er een incident plaatsvindt bij een evenement. En dat ben ik ook volledig met hem eens. En wij zullen dus ook met elkaar als raad moeten accepteren dat er bij welk evenement dan ook zich altijd een incident kan voordoen. Alleen de vraag is: hoe groot ... Welke kans daarop ben je als raad bereid te accepteren? En ik ben heel benieuwd naar die richtlijn. En mijn vraag is ook concreet: wanneer kunnen wij die als raad verwachten en worden we bij de totstandkoming daarvan nog betrokken?

De voorzitter: De heer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, ik snap wat u zegt. Ik kan nu helemaal volgen. Maar geldt hetzelfde ook niet bij kindermishandeling? Het risico bestaat altijd. Niemand kan het risico uitsluiten dat er een baby van het balkon wordt gegooid. Maar wat we wel moeten doen is zoveel mogelijk de risico's beperken. Dus ik vind eigenlijk een analogie met veiligheid van kinderen eigenlijk helemaal opgaan. Vindt u dat ook niet?

De heer Rijssenbeek: Voorzitter, dat zou zo zijn als de gemeente een vergunning zou verlenen voor het maken van die baby. En dat is niet het geval. Ik deel overigens geheel uw mening dat kindermishandeling veel aandacht verdient en een heel ernstig feit is. Maar ik ben het niet helemaal met u eens dat de gemeente eenzelfde rol speelt. Want hier ten aanzien van evenementen is de gemeente randvoorwaardelijk voor het ontstaan van dat evenement en ook randvoorwaardelijk voor de kaders van dat evenement. Daar hebben wij dus veel meer invloed op de mate van risico die we daarin lopen. Voorzitter, tenslotte is er nog heel veel gezegd over de capaciteit die beschikbaar is, zowel bij de politie als bij handhaving. De heer Garretsen en de heer Smit hebben er allebei iets over gezegd; ik wil mij bij de vragen die daarover gesteld zijn, wil ik mij aansluiten. De heer Garretsen had het ook over het feit ... Hij sprak al even over een recente zaak van ING – die overigens niet is aangemerkt als criminele organisatie maar waarbij is wel vastgesteld dat er sprake was van overtreding van de WWFT en schuld witwassen. Maar een van de zaken die daar speelden, en daarom haak ik er wel op aan, was dat er vastgesteld werd dat er te weinig capaciteit was om aan bepaalde verplichtingen te voldoen. En toen is er een hoge boete opgelegd. En die analogie vind ik wel interessant, want op het moment dat wij dus als overheid van bepaalde bedrijven en van bepaalde burgers verwachten dat zij zich voldoende inspannen om een integere omgeving te creëren, in hoeverre mogen die bedrijven en die burgers dat dan ook niet van de overheid verwachten? En wat doen wij als overheid op het moment dat wij die bepaalde inspanningen kunnen leveren? Ik bedoel, aan zo'n bedrijf wordt een torenhoge boete opgelegd. Wat doen wij als overheid als bij tot de conclusie komen dat wij onvoldoende capaciteit beschikbaar hebben om een integere en een veilige omgeving te bieden aan die bedrijven en die burgers die aan ons belasting betalen? Met die toevoeging ben ik benieuwd naar het antwoord van de burgemeester.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rijssenbeek. Wie mag ik het woord geven? De heer Aynan, gaat uw gang.

De heer Aynan: Ja, dank u wel, voorzitter. Mooie bijdragen van GroenLinks en D66. En ik sluit mij aan bij de vraag van de SP over het gebrek aan mankracht. En mijnheer Garretsen, u zei dat er niets zo frustrerend is als dat er niets gedaan wordt met een melding. Nou, wat mij betreft is er één ding frustrerender: en dat is als mensen aangifte komen doen op het bureau, op dat moment naar huis worden gestuurd. Als je het hebt over High Impact Crimes is dit een High Impact Ervaring, zeg maar. Dus als mensen aangifte komen doen op het bureau, dan moeten ze ook ter plekke geholpen worden. Daar wil ik graag minimaal een reactie en anders een toezegging op van de portefeuillehouder. Want we hebben hier samen ... Nou ja, het is in ieder geval het collegevoorstel om de veiligheidsbeleving te vergroten. En dit is natuurlijk ook echt gewoon een grote vorm

van veiligheidsbeleving. Of niet, als je huis wordt gestuurd. Voorzitter, ik zie ook een prioriteitenlijst. Dat is prima. Volgens mij zijn wij daar ook allemaal mee eens. Ook heel goed om met de High Impact Crimes door te gaan. Maar hebben Haarlemmers ook invloed gehad op de prioritering? Dat was het.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Aynan. Zijn alle eerste termijnen uitgesproken? Dan is nu het woord aan de burgemeester. Maar voordat ik het woord geven aan de burgemeester nog een kleine opmerking voor de commissie: agendapunt 8.3, het actieprogramma, is al door het college vastgesteld. Dat klopt ook, dat is collegebevoegdheid. Maar mochten er nog op- en aanmerkingen zijn op het actieprogramma, dan wel graag duidelijk meegeven aan de portefeuillehouder. Dat is nu het woord aan de burgemeester. Gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Dank u wel. Om te beginnen, ten aanzien van de prioriteiten: daar hebben we de vorige keer, toen het de eerste keer bespraken, heel uitgebreid over gehad. Dus ik wil daar eigenlijk kort over zijn. De keuze is gemaakt om te zeggen van: je kunt eindeloze hoeveelheden informatie opnemen over van alles en nog wat, wat aandacht verdient. En dat is allemaal waar. Maar ze betekenisvol prioriteiten wil stellen, moet je niet teveel prioriteiten hebben. Dus je moet daar in keuzes maken. Volgens mij hebben we dat hierop met elkaar gedeeld en wij hebben dus inderdaad maar een toevoeging gedaan, en dat is de High Impact Crime; precies om de psychologische reden die daarbij ook als motief gegeven is door D66, van het komt toch ... Als dit nou echt High Impact is, ondanks de resultaten die geboekt zijn is het moeilijk uit te leggen waarom heeft dat dan geen prioriteit bij jullie? We hebben wel aangegeven van ... Door het ook anders laten zien, van: we hebben een aantal dingen die prioriteit krijgen en dus meer aandacht. En we hebben een punt wat de prioriteit blijft houden die het heeft, maar die krijgt niet meer prioriteit dan die in het verleden had. Dat is ook meteen de verklaring waarom hij dus een aantal andere dingen niet ook als prioritair hebben benoemd. Niet omdat het niet belangrijk is. Ik zou bijna zeggen: er is geen thema op het gebied van veiligheid waarvan ik het gevoel heb van dat vinden we niet belangrijk. Maar het kreeg niet die aparte status.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, mijn enige opmerking over die prioriteitenlijst was dat er ook in prioriteit is afgegaan. Ik heb keer op keer bij de prioriteitenlijst gezegd ... verwezen naar de motie De veiligheid van het kind gaat boven alles. Keer op keer is bevestigd, de laatste keer dat de hoofdofficier van justitie, dat kindermishandeling, huiselijk geweld wel degelijk ook in prioriteit was. En nu staat er, en dat heb ik ook heel eerlijk genoemd, transparant genoemd, dat het geen prioriteit meer is. En daarop heb ik de vraag gesteld: wil dan de politie in elk geval controleren of zij acuut moet handelen omdat acuut de lichamelijke veiligheid van het kind in gevaar is?

Burgemeester Wienen: Zeker, zeker. Nee, maar dat ... Het is absoluut niet aan de orde. Zou ik ook echt heel erg kwalijk vinden, bij alle aandacht die wij vragen voor dit onderwerp om te zeggen: nou ja, als er iemand komt met een melding van er is ergens sprake van mishandeling, dan ... We hebben dan nota bene kort geleden nog over gesproken dat wij de instructies en de mogelijkheden om dan daar melding van te maken, dat we die zouden versterken, om te zeggen: maar dan doen we er niks mee. Dat gebeurt wel en dat heeft ook echt zware aandacht. Dus ik snap dat dit soort formuleringen met prioriteit, ja, dat dat de indruk dan wekt ... Als je niet zegt van het heeft prioriteit: ja, dan doe je kennelijk ook niks meer. Maar dat is echt niet de bedoeling. Dus ik hoop dat u dat wat geruststelt. Dit is echt een onderwerp wat wij belangrijk vinden en wat ook de politie belangrijk vindt.

De heer Garretsen: Als ik mag, even heel kort reageren?

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Even reageren: ik heb wel eens de indruk gekregen, en ik ben blij dat de burgemeester die indruk wegneemt, dat de politie toch teveel het automatisme had om dan maar door te verwijzen naar Veilig Thuis. Ja, ik heb al op de wachttijd gewezen. Soms moet acuut worden ingegrepen. Maar ik ben blij dat u mijn ongerustheid heeft weggenomen.

Burgemeester Wienen: Goed. Dan een ander punt wat voor u heel belangrijk was. U zegt van: ja, er wordt zo ontzettend de nadruk gelegd op: het is belangrijk dat de samenleving zelf ook betrokken is, en meldingen, en dat helpt om enzovoorts. En daar erbij op gewezen van: ja maar ja, als er dan niks mee gebeurt? Toch wil ik nog een keer onderstrepen: het gaat niet alleen om meldingen, maar veiligheid is iets wat we met elkaar doen. Dat heeft te maken met de manier waarop wij als gemeente de openbare ruimte inrichten; dat heeft te maken met de manier waarop ondernemers zelf ook bepaalde maatregelen nemen. Vorige week was de minister hier omdat we in Haarlem vooroplopen met een project over excellent cameratoezicht. Als je dan camera's inzet, doe het dan op een manier die het voor de politie mogelijk maakt om maximaal gebruik te maken van die hulpmiddelen op het moment dat er echt incidenten zijn. Dat betekent dat je allemaal maatregelen neemt aan de voorkant, waar je niet als politie als eerste aan de beurt bent of als overheid, maar waarbij je ook kijkt naar: wat kan er door anderen gedaan worden om op die manier samen te werken aan een veiliger samenleving? Hetzelfde geldt overigens, dat is een iets andere vorm van veiligheid, maar ook als het gaat om preventie van brand en dergelijke. Wij moeten het wel degelijk samen doen. En dan is ook melden ongelooflijk belangrijk. We moeten niet alles verwachten van een overheid die voortdurend maar rondloopt om te kijken wat er aan de hand is, maar een overheid die alert weet te reageren: daar ben ik het wel met u eens. Dat is dan wel een zware aandachtspunt. Maar een overheid die alert weet te reageren op datgene wat er ook door burgers die oplettend zijn, die hun eigen omgeving in de gaten houden, wordt gemeld. Dus ik vind dat de aandacht die daar in het stuk voor is terecht is. En ik zou daar juist een hartelijk pleidooi voor willen voeren. We doen het echt samen. En dan is het belangrijk hoe wij als overheid en hoe ook de politie reageert op datgene wat we dan te horen krijgen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Garretsen. Gaat uw gang. U moet wel even op uw spreektijd letten. Ja, dat kunt u nu niet zien, maar die is vrij beperkt; u heeft nog 5 minuten, geloof ik.

De heer Garretsen: Oké, maar dit vind ik ook een heel belangrijk onderwerp, voorzitter. Kijk, u zegt zelf: melden vind ik ontzettend belangrijk. Nou, dan zeg ik daarop: dan moet er met het melden ook iets gebeuren. En de heer Aynan heeft het zelfs nog aangevuld: als je aangifte doet, moet je niet worden weggestuurd. Nou, daar ben ik het natuurlijk ook heel erg mee eens. Dus als je wat van de burgers wil, dan moet je ook je eigen verantwoordelijkheid ...

Burgemeester Wienen: Dit punt meteen even oppakken. Toch vind ik ... Laten we alstublieft met elkaar ook aandacht houden voor op welke manier je probeert aan de ene kant klantvriendelijk te zijn en aan de andere kant efficiënt te werken. U zegt van: wij vinden dat de politie na moet denken over hoe ze dat klantvriendelijk kan doen, dat gebeurt ook. Van wat kan je allemaal digitaal? Hoe kun je afspraken maken over het moment waarop je aangifte doet zodat wij zorgen, de politie zorgt ... Dat is beter gezegd, maar de politie kan zorgen dat als alles optimaal is om te zorgen dat die aangifte kan worden opgenomen en verwerkt. Je kan ook zeggen ja, maar als een burger op het moment dat het hem uitkomt binnenstapt en zegt: ik kom aangifte doen, dan hoort er altijd iemand te zitten. Die moet ook niks anders te doen hebben, want die moet gewoon klaar zitten met zijn pen in de aanslag zodat hij burger direct geholpen kan worden. En als er dan nog een burger komt, dan moet er ook niemand naast zitten die ook wacht tot er een burger komt. En anders doet hij wat

papierwerk, hopelijk. Dat is niet de efficiënte manier van werken die we voor staan. Wat we hebben afgesproken is: a) wij proberen mensen uit te nodigen van maak een afspraak. Dan hoeft u niet te wachten, dan wordt u direct geholpen en dan kunnen wij zorgen voor een zo efficiënt mogelijk vervolg. Dat is één. In de tweede plaats, u kunt ook komen en dan wordt er geprobeerd om als het niet direct kan, een afspraak te maken ter plekke. En als dat niet lukt of als iemand zegt: nee, ik wil echt heel graag aangifte doen, dan wordt er iemand vrijgemaakt. Maar dat kan wel even duren en dan moet u wachten. Of er wordt gezegd: u kunt beter op een ander moment terugkomen als het echt heel erg lastig is op dat moment. En dan kan u zeggen van: ja, dat is dus slecht. Ik moet eerlijk zeggen: dat doen we overal elders ook. Dat doen we bij de gemeente ook in toenemende mate. Maak afspraken. We proberen mensen ook te bedienen als er geen afspraak is. Maar het is niet zo dat je daar een garantie op kunt geven. En ik vind dat ook eerlijk gezegd niet een drama.

De voorzitter: U heeft een aantal interrupties, te weten drie. Ik begin bij de heer Aynan, daarna de heer Linder ... Vier heeft u er. Daarna de heer Trompetter en daarna de heer Smit. In die volgorde. Gaat uw gang, mijnheer Aynan.

De heer Aynan: Voorzitter, de burgemeester heeft helemaal gelijk als het gaat om bijvoorbeeld fietsendiefstal of andere kleine dingen. Wat ik u duidelijk probeer te maken is als het hier om geweldsdelicten gaat, dat ... We hebben het over High Impact. Dat heeft echt een grote impact op mensen. Als je in elkaar wordt geslagen, dan ben je gewoon totaal van je à propos. En dan zou ik het waarderen, als in dat soort gevallen ... Want daar hebben we het over, voorzitter: mensen die slachtoffer zijn geweest van een High Impact-gebeurtenis, dat die op dat moment dat ze zich melden bij het bureau, dat ze gerust worden gesteld, dat er aandacht is en dat ze ter plekke aangifte kunnen doen. Daar heb ik het over. Meer niet.

De heer Linder: Ik denk voor een normale aangifte is dat denk ik ook inderdaad geen probleem om een afspraak te maken. Maar rechtmatig ook voor dingen is er moed nodig om aangifte te doen. En als men dan naar het politiebureau gaat en die zeggen van: ja, dan kunt u even een nummertje trekken of dan moet u een afspraak over maken. Dan kan het zo zijn dat die persoon zegt: oké, laat het maar zitten. Ik heb nu het lef gehad, ik weet niet of het een tweede keer lukt. Dus ik denk dat wel ... Dat ik op zich wel waardeer dat daar ook het bepaalde prioriteit in wordt gesteld. Maar ik denk dat er in elk geval voor dit soort dingen, waar mensen ook echt over de drempel heen gaan om een aangifte te doen, dat daar echt ter plekke ook personeel moet vrij zijn om daar een aangifte te kunnen aan te nemen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ik stel vast dat er toch een beleidswijziging lijkt te zijn ontstaan. Want in overleg vorig jaar met de driehoek werd ons op het hart gedrukt als commissie bestuur dat bij High Impact Crimes wel direct aangifte gedaan kon worden. Ook naar aanleiding van mijn voorbeelden van High Impact Crimes, bijvoorbeeld een gewapende overval in een auto waar mensen dus ook werd gevraagd om aangifte te doen, 14 dagen later. En dat hebben ze ook niet gedaan. Dus dat is ook even zoals u dat net zei, mijnheer Linder. Dus klopt nou dat ik vaststel dat het anders is geworden?

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Mevrouw de voorzitter, dank u. Volledig de woorden van de heer Aynan. 100%. Aanvulling: ik zat een keer op het politiebureau en er kwam iemand binnen. Die ging naar de balie en zei: er is in mijn auto ingebroken, ik heb de dief gevolgd en ik weet waar hij woont. Nou, die kon ook naar huis gaan, en een andere keer terugkomen voor het opnemen van. En als toen de politie had ingegrepen en naar het huis was gegaan

van de dief, was het betrokken gestolen middel teruggevonden. Die mensen, die dat overkomen is zijn voor jaren het vertrouwen in de politie kwijt. En de burgemeester ... Los van High Impact Crimes, waar het zo duidelijk moet zijn dat je aangifte moet kunnen doen, moet denk ik een overleg met de politie kunnen bewerkstelligen dat in die situaties waarin het vertrouwen van de burger geschaad zou worden door een handeling van de politie die niet begrepen wordt, dat daar toch de creativiteit moet zijn om die aangifte te doen, om die begeleiding te doen. Ik hoop dat de burgemeester dat kan constateren. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. De burgemeester.

Burgemeester Wien: Ja, kijk, de discussie krijgt dan een andere spits want er werd in zijn algemeenheid gesproken over aangifte doen. En ik heb al gezegd: natuurlijk wordt er ook onderscheid gemaakt. Het moge helder zijn dat als er iets heel bijzonders op dat moment aan de hand is, dat je met elkaar kijkt van: jongens, hoe doen we dat? En dat je probeert om het zo snel mogelijk te doen, liefst direct. Dat is ook de inzet. Dat is ook niet veranderd ten opzichte van vorig jaar. Maar waar ik het net over had, dat is die algemene idee van: je komt binnenwandelen en er zit altijd iemand klaar om je aangifte op te nemen. Dat proberen we efficiënter te doen. En soms lukt het ook echt niet om aan omdat op dat moment allerlei urgente zaken maken dat je wat langer zou moeten wachten. En die mogelijkheid is er. Ik heb het daar met de politie ook nog over gehad naar aanleiding van die dingen die genoemd zijn als voorbeelden. Het is altijd mogelijk, dat hoort zo te zijn. Dus als er incidenten zijn die op iets anders wijzen dan is dat niet zoals het de bedoeling is. Maar het kan wel wat langer duren. En dan kan het veel beter zijn om in onderling overleg te kijken van: zou het op een ander moment kunnen? Overigens moet ik erbij zeggen dat het ook regelmatig voorkomt ... U noemt nu de voorbeelden waar men absoluut aangifte wil doen. Maar het komt ook voor dat de politie moeite moet doen om aangifte voor elkaar te krijgen, omdat mensen om allerlei redenen liever geen aangifte willen doen. Soms ook redenen die ik best kan begrijpen, maar die desondanks moeten proberen met elkaar te doorbreken. Dus de inzet is: faciliteren, zo goed mogelijk bedienen, prioriteit geven aan belangrijke dingen en anders het gewoon efficiënt organiseren dat het kan op een tijdstip waarop er ook menskracht georganiseerd is. Dan over de vragen van de SP verder nog. Ik ga toch proberen het tempo te verhogen. De foto's, heb ik begrepen, is toestemming voor verleend. Ik weet niet hoe het bij uw partijgenoot zit, maar ik heb begrepen dat ... Oh nee, oké. Maar dat is het antwoord wat ik erop heb. De UWV: daar wordt mee samengewerkt, met name in RIEC-verband. RIEC. Ja. En ook als het gaat om ... Ja, nou, ja. Nee, er zijn een aantal zaken waar landelijk convenanten over gesloten zijn. Want vaak is het gevoelige punt: welke informatie mag er wel en welke mag er niet gedeeld worden, en in welk kader kan dat dan gebeuren? Nou, daar waar die mogelijkheden er zijn, wordt dat ook gebruikt als het nodig is om proberen helderheid te krijgen. Nou, daar hoort ook inderdaad adresfraude bij. We zijn op het ogenblik aan het kijken in hoeverre we mee kunnen doen met een experiment. En dat komt ongetwijfeld ook naar u toe. Daar zijn we in het college over in discussie, van hoe ver wil je daar wel of niet in gaan om te zorgen dat allerlei informatie die wij als overheid hebben - dus dat zijn allemaal verschillende bronnen van informatie - om die eens naast elkaar te leggen, om daar opmerkelijke dingen uit te halen. En te kijken: komen daar dan vervolgens bepaalde zaken uit waarbij extra aandacht aan moeten geven? Nou, daar zit natuurlijk ook een hoog privacygehalte in. Dus dat is een discussie die we met elkaar heel zorgvuldig voeren, maar waarbij we wel willen kijken: kunnen wij de beschikbare informatie en de hulpmiddelen die we hebben gebruiken om als overheid gericht te kijken van waar zijn dingen mis? Misschien ook trouwens wel andersom, maar goed; daar komen we dan later nog wel over te spreken. Misschien kan je daardoor soms ook er achter komen van: dit is eigenlijk wonderlijk dat hier niet op de een of andere manier hulp gegeven wordt of gebruik gemaakt wordt van bepaalde middelen om mensen die in deze situatie zitten te helpen. En die krijgen ze kennelijk niet. Dus je kunt ook op een positieve manier die informatie gebruiken. Dan ... Even kijken, hoor. Oh ja, over de handhavers. Die mogen volgens de heer

Garretsen beslist niet deelnemen aan opsporing. Nou ja, ze zijn in ieder geval opsporingsambtenaar. Zo heet dat ook. Bijzonder opsporingsambtenaar. Dus er is sprake van een zekere mate van overlap. Dat wordt vrij precies aangegeven van welke feiten dan zij ook kunnen opsporen en moeten opsporen. Want daar zijn ze dan ook voor. En daarin wordt er dan heel nauw samengewerkt met de politie. En daar zijn we druk mee bezig om te proberen om dat nog beter met elkaar af te stemmen. Maar de waterscheiding die u aanbrengt, dat gaat mij toch net wat te ver. Bepaalde milieudelicten, bijvoorbeeld. Bijvoorbeeld bepaalde milieudelicten, daar zijn opsporingsambtenaren van de gemeente, geen politieambtenaren, die daar ook gewoon een rol in hebben.

De heer Garretsen: Ja, maar daar zijn ...

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, heeft u een interruptie? Of een vraag? Of is het goed zo?

De heer Garretsen: 1-0 voor u, voorzitter. Nou, laat ik dan dit maar even laten rusten. Maar een ander punt is ook door de andere partijen naar voren gebracht, en dat was eigenlijk mijn eerste, meest belangrijke punt: vindt u dat de politie wel voldoende middelen en informatie heeft?

Burgemeester: Nou, laat ik dat punt dan nu direct oppakken en daarna een overstap maken naar andere bijdragen. Die informatie, dat is voor een aantal partijen een belangrijk punt. Ik denk dat veiligheid vraagt veel aandacht. En het zou wenselijk zijn om meer middelen te hebben. Maar je kunt daar wel heel veel aandacht aan gaan besteden in je tekst, van: hadden we nog maar wat meer middelen. Ik denk dat het erom gaat om met de mogelijkheden die wij hebben en die wij ook als gemeente beschikbaar stellen, want als het om handhaving gaat, is het voor een deel ook onze eigen financiële prioriteitstelling. Daarmee proberen wij zo efficiënt en zo goed mogelijk te werken. Is dat dan genoeg? In ieder geval denk ik dat dat genoeg is om ... De heer Rijssenbeek zegt van: ja, zou je op een gegeven moment als overheid misschien ook in een situatie terecht kunnen komen dat je je zorgplicht op bepaalde terreinen gewoon onvoldoende nakomt en daardoor misschien zelfs wel strafbaar bent? Omdat je onvoldoende aandacht besteed aan die veiligheid, terwijl dat wel je taak is. Ik denk dat we die gevarezone absoluut niet zitten. En wat mij betreft zou ... Als u dus zegt: zijn er voldoende middelen? Ik zeg van: nou, ik vind dat we op bepaalde terreinen meer middelen zouden willen hebben. Het belangrijkste terrein op dat punt, dat is een van onze belangrijkste prioriteitstellingen, dat is die ondermijning. En uiterekend op dat punt krijgen we ook miljoenen extra dit jaar en volgend jaar. Dus er is extra geld door het kabinet beschikbaar gesteld. Dat is voor de hele regio Noord-Holland, dus dat is niet alleen voor Haarlem. Maar daar zijn we wel druk mee bezig om daar zo snel mogelijk nu invulling aan te geven. En dan blijkt: soms is het niet alleen een kwestie van geld. Want we zijn nu druk bezig om het te organiseren, dat we daar de goeie mensen voor aan kunnen gaan trekken om ook echt het verschil te gaan maken. En dat is nog een opgave op zich.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Amand, gaat uw gang.

De heer Amand: Ja, dank u wel, voorzitter. Dus als u een beetje meer extra geld krijgt kan u dat politiebureau in Schalkwijk natuurlijk nu wel realiseren dat het bemand gaat worden? Dan kunnen de mensen natuurlijk ook op tijd hun aangifte doen. En ook de ouderen die daar in de buurt wonen. Houdt u daar ook rekening mee?

Burgemeester Wienen: Zeker, zeker, zeker, maar het is niet zo dat dat extra geld voor ondermijning daarvoor gebruikt zou kunnen worden. Want dat is echt heel erg precies geormerkt waar we dat aan kunnen besteden. Dat zijn projecten. Daar zitten projecten bij waarvan ik denk dat we ook regelrecht in Haarlem daar gebruik van willen maken. Maar daar zit niet bij een extra opening voor een politiebureau. En ik heb over dit

onderwerp trouwens afgesproken dat ik daar nog op terug kom met u. Daar wordt door de politie nog naar gekeken. En de politie is aanwezig, dus ik zal er binnenkort op terugkomen. Ja, de politie is aanwezig.

De heer Amand: Nou, die horen het dan ook meteen.

Burgemeester Wienen: Ja, helemaal goed. De negatieve aandacht voor verwarde personen, waar de heer Trompetter van zegt: daar maak ik me zorgen over en wordt daar door ons iets mee gedaan, iets aan gedaan? Nou, in toenemende mate. Wij proberen de sociale wijkteams te zorgen dat die en in de toegankelijkheid vanuit de buurt, de contacten met de buurt en de kennis van wat er speelt beter toe te rusten om daarin een rol te spelen. En daar zijn we echt heel actief, druk mee bezig. Ik ben zelf ook bij een aantal incidenten betrokken waarbij ik zie wat voor onrust er in de buurt ontstaat door verwarde personen, en hoe belangrijk het is dat we daarin communiceren. We komen daar ook, dat zeg ik er ook maar bij en dat is een onderwerp wat we ook regelmatig aan de orde stellen bij het kabinet: de privacyregels. Want bijvoorbeeld een van de eerste dingen waar een buurt dan een vraag is: nou, als iemand bijvoorbeeld gedwongen wordt opgenomen, wanneer komt die dan weer terug? Maar wij krijgen daar zelf ook geen informatie over. Dat is allemaal privacygevoelig, medische zorg, en dan kan iemand plotseling er weer zijn zonder dat wij ook de maatregelen hebben kunnen nemen of de contacten kunnen hebben om een buurt op dat punt tegemoet te treden en ze te laten zien dat we hun zorgen ook serieus nemen. Dus dat vind ik een punt van aandacht, maar ik kan het niet zo 1-2-3 oplossen. Helaas. Maar we zijn er wel mee bezig, met name die grotere rol voor de sociale wijkteams. De onrechtmatige bewoning in de Waarderpolder ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Sterenberg. Gaat uw gang.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel. Ja, kunt u dat dan niet als taakopvatting opnemen bij de zorgaanbieder waarmee we ook contracten hebben, dat als ... Er rekening mee wordt gehouden?

Burgemeester Wienen: Nee, dat gaat echt niet. In de eerste plaats zijn dat trouwens typen van zorg die wij niet financieren, dus dat ... Maar bovendien, dit heeft echt alles te maken met landelijke regelgeving. Als daar gezegd wordt van: patiëntgegevens mogen gewoon niet gedeeld worden. Ja, dan kunnen wij dat onmogelijk in onze subsidievoorwaarden zeggen dat het wel moet. Maar ik snap wel dat u zegt: wees in ieder geval creatief om te kijken: waar hebben we dan zelf invloed op? Wat ik vind dat we soms doorschieten. Ik snap wel hoe groot dat probleem is, want het is echt wel een probleem. Hoe beschermen we privacy van mensen? Dat is de ene kant. Maar er is ook een andere kant. En hoe houd je dat een beetje in evenwicht? Nou, dat is echt een opgave. De onrechtmatige woningen in de Waarderpolder, dat kan onveiligheid opleveren. Nou, u hebt dat zelf eigenlijk ook al aangegeven, dus dat is wat wij aangeven. Dat gebeurt ook. Soms tref je op adressen die daar volstrekt niet voor toegerust zijn volkomen onverwacht mensen aan die daar slapen. Meestal is er sprake van en onveiligheid en uitbuiting, want mensen moeten fors betalen voor een plek die eigenlijk te schandelijk is voor woorden. Dat is de ene kant. En er is ook wat u zegt: stel dat je daar mensen zou hebben wonen. Misschien kan dat nog wel een bijdrage leveren aan veiligheid. Maar daarin hebben we een afweging gemaakt. En het heeft weinig zin om bij elk onderwerp die afweging nou opnieuw weer te gaan bespreken met elkaar. Wat we hier in dit punt benoemen, dat is de typebewoning waarvan we zeggen van: dit willen we gewoonweg niet met elkaar; dit is uitbuiting en het is onveilig. Mensen worden in een onveilige situatie gebracht en dat moeten wij dus met elkaar zien te voorkomen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Trompetter maar gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel. Ja, een korte vraag: heeft dan dat soort van bewoning waar we het nu over hebben zeg maar, illegaal en uitbuiting en al dat soort dingen, ook een prioriteit gekregen in dit verhaal?

Burgemeester Wienen: Ja, ik vond dat een van de belangrijkste winstpunten zeg maar van het debat wat we met elkaar gevoerd hebben op de handhaving, dat naar mijn mening u volkomen gelijk had. Dan zeg ik het in zijn algemeenheid. Dat beide categorieën die wij hadden ingericht, dat de tweede categorie waar dit soort illegale toestanden in voorkomen, dat die niet een tweede prioriteit moeten zijn maar dat die juist direct ook aangepakt moeten worden. En dat is vanaf dat moment ook veranderd. Dus dat heeft nu ook de volle prioriteit. Even kijken. Politiebureau ben ik al op ingegaan. Het contact zoeken door de burgemeester, ja. De heer Amand noemt een aantal voorbeelden waar hij zegt, van: ja, als je in die buurt te gaan kijken en in die wijken gaat kijken en je praat met die mensen, dan hoor je toch andere dingen en dat zou u eens moeten doen. Ik ga die handschoenen opnemen. U noemt concreet de Slachthuisbuurt, dus ik ga daar gewoon binnenkort op bezoek en gewoon eens met mensen praten. Toevallig hebben wij afgelopen dinsdag als college in het kader van het project Nieuwe Democratie of Maand van Nieuwe Democratie ook de straat op geweest. Dat was iets anders gericht. Maar het viel mij ook op dat je naast dingen die misschien ook wel een beetje vermakelijk zijn over wat je hoort ... En je merkt ook wel dat het karakter van mensen ook grote invloed heeft. Want de één zegt: het is allemaal prachtig, geweldig, die stad. En de volgende zegt: vreselijk. Het is er nog drama hier. Maar je ziet en je hoort inderdaad dingen die anders niet zo snel zou zien. Dus ik pak dat op. Dan over de ambtenaren die naar scholen moeten en die daar dingen moeten gaan uitleggen. Ik denk eerlijk gezegd: ja, op scholen, daar word juist heel wel uitgelegd hoe dingen in elkaar zitten. En wij zijn wel aan het kijken ... Of nee, dat doen wij ook regelmatig, dat je voor sommige programma's zegt: nou, dat is mooi om het scholen samen te werken. Maar om nou te zeggen dat een deel van het onderwijsprogramma als het ware ingevuld moet gaan worden door ambtenaren die daar gaan uitleggen hoe dingen in elkaar zitten; volgens mij is dat niet de manier waarop het moet.

De voorzitter: De heer Amand.

De heer Amand: Ja, voorzitter, ik had toch wel even een interruptie. Ik weet niet of u het weet maar een heleboel leraren, die komen helemaal niet uit Haarlem, dus die hebben helemaal niet die binding zoals wij die voelen als Haarlemmer zijnde. Dus gaarne een reactie van u.

Burgemeester Wienen: Ja, dat zal ongetwijfeld. Ik hoor hier een terechte opmerking: we hebben ook aardig wat ambtenaren die niet uit Haarlem komen. Ja, die zijn er ook bij, ook in het onderwijs. Maar ik vind eerlijk gezegd dat dat niet als het om veiligheid gaat, nu onze prioriteit zou moeten zijn.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Linder.

De heer Linder: Ik wil gewoon even zeggen: je hoeft niet per se in een stad te wonen om te weten wat er ... Hoe je daar moet les op geven. Dus ik denk dat we dat aan die docenten goed kunnen toevertrouwen, ook al komen ze misschien niet hier uit Haarlem.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Linder. Burgemeester, gaat u verder. Ja, ik wil eigenlijk de discussie over dit onderwerp volkomen uit de weg gaan. Want hier gaat het namelijk niet over. Ik wil graag het woord geven aan ...

Burgemeester Wienen: Oké, ik heb nog een geruststellende mededeling voor u. U heeft veel handhavers gezien. Daar was u blij mee, maar drie bij elkaar, dat vond u een beetje veel. Maar dat het nog een hele

positieve reden. Als u een groepje van drie ziet, dan zijn er twee gewoon handhaven en dan is er een stagiair bij die we dus binnenkort hopelijk ook als handhaver kunnen gaan verwelkomen. Maar die moet het natuurlijk toch even een beetje leren. We hebben er zes meelopen, dus als u een groepje van drie ziet, dan is er een heel hard ervaringen aan het opdoen.

De heer Amand: Ik dacht eerst dat er een voor mij bij was. Oké.

Burgemeester Wienen: Nee, dat is dan de vierde, als u die een keer tegenkomt. De heer Gün, die heeft ook een aantal vragen. Gemis preventie in het regionale plan, zei u. Ik denk ... Kijk, dat heeft dan niet te maken met het feit dat wij niet het belang van preventie zien. Maar wel de vraag van: hoeveel ga je overal opschrijven? Maar neem van mij aan dat een van de belangrijkste onderwerpen waar wij over praten bij veiligheid ... Bijvoorbeeld, gisteren hadden wij stuurgroep Ondernijning, en daar hebben we uitdrukkelijk erover gehad: hoe kunnen we ervoor zorgen dat we niet alleen daar waar het zich manifesteert dat we het bestrijden, maar dat we daar ook de lessen uit trekken? Wat kunnen wij doen om het te voorkomen? Wat voor preventiedingen komen daar uit voort? Dus dat is echt voor ons een belangrijk aandachtspunt.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Gün, gaat uw gang.

De heer Gün: Ja, dank u wel, voorzitter. Mag ik uit het antwoord op maken dat de burgemeester het nu heeft over mijn vraag betreffende overlast van verwarde personen in Noord? Oh, die komt nu. Dus u had het nu over mijn eerste vraag, algemeen punt: Het verhogen van de meldingsbereidheid? Want ik kan het niet helemaal plaatsen waar u op doelt.

Burgemeester Wienen: Ah, misschien heb ik het gewoon iets te snel ... Want hij begon met complimenten voor de stukken. Daarna zei u dat u ...

De heer Gün: Als eerste. Dat mag u erbij zeggen. Ja, ja.

Burgemeester Wienen: Daarna begreep ik dat u wel een beetje miste in de regionale plannen de aandacht voor preventie. En vervolgens vroeg u om inderdaad iets over meldingsbereidheid te zeggen. En daarna ging u over naar die overlastgevende personen in Noord. Tenminste, in mijn aantekeningen. Maar ...

De voorzitter: Mijnheer Gün, gaat uw gang.

De heer Gün: Dan ga ik u even helpen. Want dan heeft u waarschijnlijk inderdaad ... Of ik heb me niet goed kunnen uitdrukken, of u heeft een aantal dingen door elkaar gehaald. Wat ik daarin aan heb gegeven is dat we in de Raadsmarkt en als voorbereiding op de behandeling van het lokale plan en het regionale plan wij vrij uitvoerig gesproken hebben met de mensen die de stukken hebben opgesteld. De heer Garretsen zei het ook al, dat hij een aantal dingen miste. En ik heb ook aangegeven dat ik ook een aantal zaken mis. En eentje, die is heel duidelijk blijven hangen. Dat was een vrij breed gedragen, echt door alle aanwezigen gedragen. En Hart voor Haarlem, de heer IJsbrandy, heeft dat uiteindelijk nog keurig samengevat, dat het een ook regionaal probleem is, maar dat er ook in Haarlem meer aandacht zou kunnen zijn voor sexting en alle negatieve effecten die dat met zich meebrengt. En dat het een heel duidelijk werd gezegd: ja, maar dat komt terug in de regionale plannen. En ik heb alleen gezegd dat dat niet zo omschreven is, dat dat ontbreekt, en dat het juist vanuit de preventieve werking kan je beter voorkomen dan genezen. En dat ik dat graag had teruggezien. Dus mijn kritische kanttekening naast alle oprechte complimenten was wel het ontbreken van een aantal dingen, waaronder deze, waar wij ons ook voor hard hebben gemaakt als GroenLinks.

Burgemeester Wienen: Oh, nou, dan heb ik dat woordje ... Ben ik vergeten erbij te zetten, want dan had ik inderdaad het iets gerichter kunnen beantwoorden. Volgens mij namelijk wordt ook daar wel degelijk iets over gezegd. Ik ga zo even kijken, want dat moet ik even opzoeken. Ja, ja, precies. Goed. Oké, oké. Maar goed, er wordt dus wel over gesproken. Dat is mooi. Dan ga ik naar uw zorg over Noord, verwarde personen. Door verruiming van de huisvesting, moet je niet nu al aan de voorkant daar op letten? Ik heb net al in algemene zin gezegd van hoe we daar mee bezig zijn. En natuurlijk houden we daarbij ook rekening met dit soort ontwikkelingen die je kunt voorzien en waar we dus ook kijken van: kun je daar op de een andere manier goed je op inrichten? En met een wijkteam kijken van: hoe zorgen we ervoor dat we signalen doorkrijgen? De rol... Even kijken, rolmodellenproject. Dat project, dat heeft gelopen in 2015 en 2016. Dat is een goed project geweest. En dat is ook aan u gerapporteerd dat dat is overgedragen en dat het samenwerkingsverband Jeugd, dat die elementen daaruit opnieuw gebruikt en daarmee doorgaat. Dus dat zit niet meer hier als onderdeel in deze plannen, maar dat is naar een ander deel van de organisatie verhuisd. En dat wordt op dit moment ook nog steeds uitgevoerd.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Gün.

De heer Gün: Ja, want het staat in de stukken. Er staat ... De locatie staat erbij genoemd. Het heeft nu heeft betrekking op de Athenestraat. Wij hebben ons daar in de vorige periode met D66 zeg maar vrij hard voor gemaakt. We hebben om die evaluatie van rolmodellen gevraagd. We hebben er ook vaak over gesproken in deze commissie, maar ook afzonderlijk met u. En u vond het zeg maar ook een goede poging waard.

Burgemeester Wienen: Zeker, en wij zijn ... Ik ben ook nog niet helemaal klaar. Want wij vinden dat dus. Dus ik heb gezegd: voor een deel is dat overgedragen en bijvoorbeeld wordt er meegedaan met het Young Leaders programma. Dat is een programma waar Jaap Noorda mee bezig is: 15 jongeren die aangemeld zijn. En daar wordt gekeken hoe je met die jongeren samen kunt kijken. En een van de onderdelen daarvan, dat is: hoe ga je om met die rolmodellen? Dus het is niet verdwenen uit de aandacht, of zo.

De voorzitter: De heer Gün, gaat uw gang.

De heer Gün: Dank u wel, voorzitter. Want dan wil ik mijn vraag graag even wat duidelijker, wat concreter stellen. Klopt het of heb ik het misschien niet goed begrepen, dat de budgetten voor de Athenestraat zijn gekort en dat er afscheid wordt genomen van mensen die dat nu hebben opgezet en daar gewoon op zich, en dat staat ook in de stukken, goed werk verrichtten? Want dat is de informatie en daar zat mijn zorg.. Wat ik juich het toe dat u zegt van: we vinden het belangrijk en we blijven ermee doorgaan. Maar dan is de locatie, is dat dan locatiegebonden of niet?

Burgemeester Wienen: Misschien dat ik dat zo even aangereikt krijgt, maar ik durf het zo uit mijn hoofd niet te zeggen. Ja, ja, ja, ja. Dus wie weet. Dan de zelforganisaties. Ja, nou, er werd al enige discussie over gevoerd. Kijk, ik ga hier nu niet zeggen datgene wat er door bezuinigingen bewust met pijn in het hart misschien, maar toch uiteindelijk is besloten van: die ondersteuning geven wij niet meer. Ja, dat is dan een gegeven. Dat wil niet zeggen dat je niet met zelforganisaties heel goed kunnen samenwerken. Maar die ondersteuning die daarvoor toen beschikbaar was, die is dus nu naar de bezuinigingen niet meer beschikbaar. U zegt: zou dat toch niet moeten doen, want die mensen hebben een achterstand? Ik weet het niet. Mijn ervaring is niet een geval dat daar waar organisaties op eigen kracht dingen doen, dat dat de organisaties zijn wij ook echt goed mee kunt werken, goed mee kunnen praten, afspraken kunnen maken. En daar investeren wij ook in. Dus nou ja, dat hebt u een ieder geval aangetroffen, dat we dat ook echt doen. Maar het betekent niet dat ze zeggen van: ja, wij gaan nu bijvoorbeeld voor hem huisvesting regelen, anders dan dat wij verwijzen naar de

mogelijkheden die er zijn in gemeentelijke voorzieningen of een gesubsidieerde voorzieningen om daar gebruik te maken van huisvesting. Dus de waardering is er, de samenwerking is er, maar de financiële middelen; ja, daar zijn bepaalde beleidsmatige keuzes gemaakt door de raad.

De voorzitter: Dank u wel. U was nog niet klaar? Oh, de heer Gün. Gaat uw gang.

De heer Gün: Ja, ik durf in navolging van de heer Garretsen niet meer te spreken zonder dat u mij het woord geeft. Maar ik denk dat het overigens wel eens zijn, want dat betekent dat u nog meer ... Op hetzelfde niveau minimaal, maar misschien nog wel meer gebruik gaat maken van de inmiddels gebaande paden om bepaalde doelgroepen met een achterstand tot de ambtelijke organisatie te bereiken, te betrekken en ook daar die zorgen zeg maar weg te nemen.

Burgemeester Wienen: Zeker, en dat gaat soms door die eigen organisaties. Soms loopt dat ook door ... Nou ja, laat ik een positieve ervaring geven. Ik was rond de kerst in Schalkwijk uitgenodigd voor een soort kerstmaaltijd in de buurt. En ik was echt ongelooflijk getroffen door het feit dat er heel veel mensen waren, ook mensen uit alle etnische groepen in Schalkwijk, die op een hele leuke gezellige manier met elkaar daar een avond hadden. En ik was onder de indruk en ik dacht van: kijk. En daar kom ik dus ook mensen tegen ... Mijnheer Amand, trouwens, daar hoor je ook nog aardig wat, als je met mensen praat. Maar het viel mij op van: dit is eigenlijk toch ook wel heel erg goed omdat het zo door elkaar heen gaat. Hier zijn mensen uit verschillende geledingen met verschillende etnische achtergronden die hier een hele fijne avond met elkaar hebben en heel met elkaar delen. De zekere zelforganisaties, maar ook dit soort initiatieven waarbij mensen met verschillende achtergronden elkaar weten te vinden. Over het SMART geformuleerd zijn van doelen: ja, dat is inderdaad een bewuste keuze. Ik vind overigens de vragen van de heer Smit dan logisch ... Wat u had gezien inderdaad dat we dat hadden aangegeven, van: ja maar, kunnen we het dan met elkaar nog wel evalueren? Nou, ik denk dat dat heel erg goed is dat we van tijd tot tijd aan de hand van een aantal cijfers ... Dus natuurlijk wordt het wel gemonitord. Maar ik heb zelf gezegd van: ik heb zo'n moeite met de manier waarop we deze doelen gaan formuleren. Stel, we hebben 200 overvallen in een jaar. Nou, dan zeggen we: daar moet echt wat aan gebeuren, dus we gaan onze stinkende best doen. Onze doelstelling is 180 overvallen. Dan denk ik: wat is dit voor waanzin? Dat kan toch de doelstelling niet zijn?

De heer Smit: U bedoelt, u moet in december een aantal overvallen plegen om die 180 te halen?

Burgemeester Wienen: Ja, dat is wat de heer Garretsen ook zegt. Dat is toch raar, eigenlijk? Kijk, en we kunnen ook wel zeggen: de doelstelling is nul. Maar dan maken we ons ook belachelijk, want dan weet ik dat ik aan het eind van het jaar door u wordt gevierendeeld omdat u zegt van: je hebt er niks van terecht gebracht. Want het is misschien afgenomen, maar het is niet nul. Dus we hebben gezegd van: laten we daar nou mee stoppen. Maar wel van tijd tot tijd aan de hand van concrete cijfers kijken: wat zijn de ontwikkelingen en zijn de prioritaire thema's, hebben die ook geleid tot een afname van de problematiek?

De voorzitter: Er is een interruptie van de heer Smit. Gaat uw gang.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mijnheer de burgemeester, dat snap ik. En zeker als we er om kunnen lachen. Het moet natuurlijk wel zo zijn dat je toch het gevoel hebt dat als je van 200 inbraken naar 194 bent gegaan, dat je voelt dat het gevoerde beleid niet erg succesvol was. En nu is de vraag: kun je met elkaar uiteindelijk toch constateren dat ge ambieerde doelen wel of niet zijn gehaald? En dat was eigenlijk toch wel de kern van mijn vraag.

Burgemeester Wienen: Ja, nou ja, als je geen geambieerde doelen formuleert op deze manier met de cijfers, ja, dan kan je dat dus ook niet constateren. Maar wat je wel kunt doen, dat is er een van: wij maken overzicht en dan laten wij zien dit is ontwikkeling. Dat is ook cijfermateriaal wat hij volgens mij recent van de politie gekregen heeft. Dit is ontwikkeling op een aantal belangrijke indicatoren. En die laten zien: gaat het goed? Is er afname? Is er flinke afname? En daar geef je dan ook direct de toelichting bij. Want ik kom zo meteen nog op het punt van in hoeverre word je eigenlijk geleid door dit soort van tevoren geformuleerde beleidsdoelstellingen? Of in hoeverre moet je constateren: ja, soms heb je te maken met ontwikkelingen die maken dat het heel anders loopt en dat je dus ook heel andere prioriteiten stelt? Kom ik zo nog even op terug.

De voorzitter: Mijnheer Linder, u heeft een interruptie?

De heer Linder: Zouden die doelen dan niet simpel in percentages neergezet kunnen worden? Want volgens mij doet de overheid ... Doet er ook van: ons streven is om dit-en-dit criminaliteit, om zo-en-zoveel percentage omlaag te brengen. Want volgens mij is dat iets wat niet zo vervelend klinkt als dat je een '...' telt.

De voorzitter: De burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, het enige is: aan het begin miste ik even waar u aan refereerde.

De heer Linder: Aan de doelen van ... Bijvoorbeeld, u had het over overvallen. Ik kan me goed voorstellen dat u niet zegt van: nou ja, we willen er nu maar 120 in plaats van 180. Maar dat u zegt: wij willen het aantal overvallen terugbrengen met 20%, 30%. Ja, maar goed. Het klinkt wel ... Het is ... Ik vind het wel anders klinken dan dat u zegt van ...

Burgemeester Wienen: Nee, dat is ook zo. Alleen tegelijkertijd zeg ik van: we houden onszelf ook een beetje voor de gek. Want het zijn gewoon ... Met dit soort beïnvloeding, als dat waar zou zijn. Stel dat wij dat konden reguleren. Dat ik met de politie kon bespreken van: jongens, ik wil volgende maand 27 overvallen. En als het er meer worden hebben jullie werk niet goed gedaan. En als het er minder zijn, nou, dan krijg je nog een extra pluimpje. Dan denk ik: zo simpel zit de wereld gewoon niet in elkaar. Dus ik vind ook dat ik niet ... Op die manier zouden wij niet met elkaar de communicatie moeten hebben. Wij moeten wel met elkaar zien van: jongens, dit zijn onderwerpen waar we op investeren om te komen tot duidelijke vermindering. Dat is een. En dat hij vervolgens met elkaar ook bijhouden. Dus je ziet: dit is wat er aan cijfers is over de loop van de jaren. En daar zien we de ontwikkelingen. En wat je dan ook nodig hebt, dat is een duiding van die ontwikkelingen. En dan kun je met elkaar ook kijken van: is dit beleid nou effectief? Of zitten wij kennelijk op de een of andere manier iets helemaal verkeerd te doen? Dan heb je volgens mij de goeie discussie te pakken. En niet van: hé, de doelstelling was hier 180 en ik zie hier 186 of zo. En is het dan goed of niet goed?

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Aynan, gaat uw gang.

De heer Aynan: Nou, meer een steentje want ik ben het volledig met de burgemeester eens. Zo heb ik mij een paar jaar geleden verbaasd over het feit dat we bij verkeersveiligheid en streven hadden voor 100 slachtoffers. Dan denk ik van: ja, en als er dan minder dan 100 is, dan gaan we zelf mensen voor de auto duwen. Dus ik ben het op dat punt volledig met u eens. Het is heel raar om dat als streven te zien.

Burgemeester Wienen: En ik voeg er dus aan toe: denk niet dat ik dat doe om te zeggen van: nou ja, dan doet het er niemand toe. Nee, natuurlijk houd je bij wat er gebeurt en heb je het met elkaar regelmatig, ik denk een ieder geval jaarlijks en misschien moet je dat een aantal keren vaker doen, van hoe zij nou de ontwikkelingen?

En dat is deels, en dan kom ik op die vraag die u stelt, door ook aan te geven van: er zijn bepaalde ontwikkelingen die wij niet voorzien hadden, die je terugvindt in cijfers en waarbij heel druk bezig zijn om die extra prioriteit te geven. Want bij alles wat hier staat ... Deze prioriteiten. We zitten niet voor niets hierover te praten; het is een belangrijke bevoegdheid ook die u hebt om te zeggen: dit zijn belangrijke dingen. Dus daar wordt de aandacht opgericht. Maar u zou ons geen knip voor de neus waard vinden als er echt een belang... Op veiligheidsgebied iets heel belangrijks gebeurt, maar het staat niet in het beleidsplan, dat we zouden zeggen: ja, staat niet in het beleidsplan, doen we niks aan. Dat is natuurlijk onzin. En dat betekent dat je dat ook moet toelichten en aangeven en dat je de flexibiliteit en de ruimte moet hebben om dat op te pakken. Dat doen we ook. We hebben zelfs in regionaal verband gezegd, waar wij een vierjarenplan hebben afgesproken van: wij willen de mogelijkheid hebben om tussentijds prioriteiten te wijzigen omdat het zou kunnen zijn dat we in de loop van die vier jaar geconfronteerd worden met dingen waar we extra die prioriteit voor nodig hebben, waardoor misschien iets anders dan toch wat naar achteren schuift.

De voorzitter: U heeft twee interrupties: één van de heer Aynan en één van de heer Rijssenbeek. Ik ga nu zo het woord geven. Maar even een punt van de orde. Ja, even de vraag aan de burgemeester om iets geserreerder te zijn. De belofte lag er. Maar het geldt niet alleen voor de burgemeester, het geldt ook voor de leden van deze commissie. Ja, maar u heeft wel heel veel interrupties en heel veel kleine interrupties zijn ook heel veel tijd absorberend.

Burgemeester Wienen: Die vreten vooral antwoordtijd. Dat is echt ook in mijn nadeel.

De voorzitter: Kijk, daar gaan we weer burgemeester: nu even niet. Nee, maar het gaat wel af van mijn tijd. Ik geef de heer Rijssenbeek als eerste het woord.

De heer Rijssenbeek: Ja, ik zal het heel kort houden en zelfs zodanig dat de burgemeester daar niet eens hoeft antwoorden. Ik ben het namelijk hartgrondig met hem eens op dit punt. En dit is ook precies de achtergrond van de reden waarom wij High Impact Crimes ook als blijvende prioriteit willen hebben. Want wat er namelijk dreigde te gebeuren is dat die cijfers omlaag gingen en dat we dus zeiden: nou, daar hebben we zulke mooie resultaten gehouden, het is wel goed zo. Terwijl het nog steeds ... Nogmaals, iedere straatroof en iedere overval is er gewoon een te veel. En je kan niet alleen mensen uitleggen van ja, we hebben al hele goeie resultaten in het verleden gehaald dus ben nu even geen prioriteit meer. Dus wat mij betreft mijn volledige steun voor het standpunt op niet teveel op cijfers te focussen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rijssenbeek. De heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, voorzitter, ik heb geen antwoord gehad op mijn vraag op welke manier Haarlemmers invloed hebben gehad op de prioritering. Naar mijn weten staat het keihard in het coalitieakkoord.

Burgemeester Wienen: Ja, en dat is een onderwerp waar wij al vaker mee bezig geweest zijn, met name als het gaat wat er aan handhavingprioriteiten moet zijn. Daar hebben we een aantal projecten over lopen. En de resultaten van die projecten willen wij gebruiken om daar meer sturend en op te trekken. Dus dat is in zijn algemeenheid wat op dit moment doen. Als je zegt: wat is er nou concreet aan invloed op wat hier aan stukken ligt? Dat komt voort uit wat er bijvoorbeeld bij de politie wordt aangebracht door burgers, aandachtspunten, dus dat zijn die meldingen waar je over praat. Maar het is niet zo dat wij een specifieke bijeenkomst hebben gehad waarin wij burgers gevraagd hebben van: wilt u daar uw mening over geven?

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Daar doe ik juist op, want er wordt echt letterlijk gesproken over wijkschouw waardoor ook op die manier tot een prioritering gekomen is.

Burgemeester Wienen: Ja, maar dat is wat ik zei. Daar zijn we mee bezig, om te kijken van: hoe kunnen we dat soort informatie uit de wijk halen en gebruiken bij de handhavingsdoelstellingen.

De heer Aynan: Prima. Komt dat terug op een andere manier naar deze commissie?

Burgemeester Wienen: Zeker, dat zullen wij weer terugmelden op het moment dat dat aan de orde is. Ik bedoel, ik weet niet precies wanneer op de agenda staat. Maar dat kom terug.

De heer Aynan: Dank u wel voor uw toezegging.

De voorzitter: En u heeft plotsklaps nog drie interrupties: de heer Garretsen, de heer Sepers en de heer Trompetter. In omgekeerde volgorde. De heer Trompetter, ik begin bij u.

De heer Trompetter: Dank u wel. Ik had nog geen antwoord op ...

Burgemeester Wienen: Ik ben nog niet klaar.

De voorzitter: Ik stel voor dat we de burgemeester even zijn bijdrage in het eerste termijn laten afmaken. Als er dan nog vragen zijn, tenminste, ik neem aan dat het daarover gaat, dan kunt u alsnog ...

Burgemeester Wienen: Ja, want ik dacht ook: hoe komt het dan dat ik de heer Aynan nog niet heb geantwoord? Maar dat komt omdat hij stond ... Daar ben ik nog lang niet. Maar daar heb ik deze vast gehad. Nog even ... Ja, ik kom. Wat?

De heer Garretsen: Nee, ik wou wat zeggen over uw antwoord op de heer Gün.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, de heer Gün heeft heel duidelijk uiteengezet dat in het stuk staat dat cybercrime vooral regionaal is en daarom regionaal moet worden aangepakt en dat wij in de commissie breed uitgedragen, eensgezind hebben gezegd: cybercrime moet soms ook lokaal worden aangepakt. En als voorbeeld hebben we daar genoemd sexting. En u heeft daar, ondanks uw geserreerde antwoorden op de heer Gün, heeft u daar onvoldoende op geantwoord.

Burgemeester Wienen: Volgens mij heb ik gezegd: ik zal even kijken waar de tekst staat waar ik naar wilde verwijzen, dus daar kom ik op terug. Dat is wat ik zei. Dus dat blijft zo, want ik heb nog geen tijd gehad om te kijken. Ik kom erop terug. Wat ik nog wilde zeggen in de richting van de Partij van de Arbeid over dat etnisch profileren door de politie. Dat is inderdaad een onderwerp. Ik vind het ook zinnig dat u dat gewoon met de politie eens bespreekt. Maar wat ik u mee wil geven is een ervaring die ik had en waarvan ik onder de indruk was. Ik werd uitgenodigd voor een diner pensant door de politie. En nou, die worden wel eens vaker gehouden. En meestal zit je daar met allerlei professoren en hotemetoten die geacht worden veel na te denken. En dan kom je daar hopelijk naast een lekkere maaltijd ook nog tot goede gesprekken. Maar bij de politie veel mij op: ik zat aan een tafel. Daar zat die groep waar u het over heeft, Control Alt Delete, die was daar uitgenodigd, die zat aan tafel. Daar zaten allerlei mensen, links en rechts uit de samenleving, maar met name ook mensen uit doelgroepen die soms best kritisch kijken naar het werk van de politie. Die waren

uitgenodigd om samen na te denken van: hoe kan de politie zo goed mogelijk zijn werk doen en wat zijn aandachtspunten jullie willen meegeven, ook juist om deze onderwerpen? Dus ik was daarvan onder de indruk. Dus ik zou zeggen: gaat u bij de politie gewoon nog eens even vragen van hoe ze daarmee bezig zijn. Maar het heeft zeker hun aandacht. Dan D66: ik denk ... Sorry.

De voorzitter: De heer Sepers.

De heer Sepers: Ja, u heeft nu denk ik antwoord gegeven op mijn vragen. Ik had nog een nadere vraag, zeker in relatie met het feit dat de prioriteit van elke dag beheerst wordt door incidenten, heb ik voorgesteld om de commissie eens in de zoveel tijd mee te nemen daarin op een andere manier. Heeft u daar ... Bent u daartoe bereid en hoe zou u dat willen invullen? Want u heeft daar wellicht ook behoefte aan.

Burgemeester Wienen: Ja, dat is inderdaad ... Dat hebt u gezegd. En ik kan mij voorstellen, het lijkt mij dat we dat gewoon onderdeel kunnen laten zijn van de cyclus. Ik zou eigenlijk ook het liefste, volgens mij hebben dat ook wel in het langetermijnbeleid zeg maar, maar in de cyclus waarin het veiligheid aan de orde gesteld wordt, waarin je ook over cijfers praat, ook over de duiding van die cijfers, dat er ook gelegenheid is om een toelichting te geven op dit soort ontwikkelingen en u daarin mee te nemen. Dus ik vind op zich de suggestie goed; ik zou het alleen niet weer een apart onderwerp laten zijn, maar het meenemen in de gewone verantwoordingscyclus zeg maar rond veiligheid.

De heer Sepers: Oké, als het zo vaststellen voor de toekomst, lijkt het me een goed idee.

De voorzitter: De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Burgemeester, u bent al voorbij de bijdrage die ik had gedaan, maar ik heb nog iets gevraagd over het Project Lelie en daar heeft u nog niet op gereageerd.

Burgemeester Wienen: Ik dacht dat de heer Rijssenbeek het daarover gehad, over dat project. Ah, ja, ook. Ja. Ja, je had het een tweede keer moeten doen. Ik weet niet meer wat de vraag was.

De heer Trompetter: Nou, de vraag was of de grote inzet die wordt gepleegd, die zal ongetwijfeld zijn vruchten hebben afgeworpen om de ondermijnende activiteiten tegen te gaan. Nou is er heel veel inzet en een wijk. Bij de Actiepartij gaat het er niet in, zei ik, dat een wijk verantwoordelijk zou zijn voor alle ondermijnende activiteiten in de stad. Dus de vraag is: zit daar ook nog een termijn aan of een eind aan en of die dan eventueel zo nodig die inzet ergens anders wordt ingezet? Dus dat was eigenlijk kort de ...

Burgemeester Wienen: Ja, nou, ik kan er een paar dingen op zeggen. U heeft natuurlijk volkomen gelijk dat het niet alleen daar zich voordoet. Alleen, daar zagen we een concentratie die maakte dat wij zeiden: hier geven we nu prioriteit aan. Dat loopt nog steeds. Dat is niet afgelopen, maar we boeken ook resultaten. Ik hoor net een aantal mensen ook zeggen dat ze het gevoel hadden dat het daar inderdaad al beter gaat. Er zijn nog een aantal weken in Haarlem die de aandacht hebben, waar we niet eens zo opgetuigd project hebben als Project Lelie, maar waar we wel bezig zijn om ook vergelijkbare fenomenen zeg maar in de gaten te houden en te kijken: kunnen we daar tot een grootschaliger aanpak komen? En dat we in ieder geval gedaan hebben, en daar heeft u ook mee ingestemd, dat is ... wij hebben gezegd: de handhaving willen wij versterken. Dus er zijn extra handhavers in dienst gekomen daarvan hebben we gezegd: die gaan we niet regulier toedelen aan de teams zodat ze net ietsje meer inzicht kunnen plegen. Maar dat maken we teams die we gericht kunnen inzetten, bijvoorbeeld in zijn project Lelie, maar die daarna weer gericht ingezet kunnen worden op andere

projecten. Dus uw constatering klopt gewoon en wij proberen daar ook in de manier waarop hij het organiseren rekening mee te houden. D66, die vroeg nog: hoe zit dat nou met politietaken in het kader van de bezuiniging en GGZ, verwarde personen en dergelijke? Ik vind dat we daar in onze regio goeie afspraken over maken. In die afspraken heeft de politie ook duidelijk aangegeven: onze inzet is om gewoon onze bijdrage goed te leveren. Maar wij denken dat je sommige dingen beter kunnen doen, bijvoorbeeld vervoer van personen dan beter door een andere manier van organisatie dan door de politie gebeuren. Er is nooit een situatie geweest ... Ik weet dat het landelijk gezegd is; ook onze regiopolitie heeft wel gezegd dat ze vinden dat is toch eigenlijk geen politietaak. Maar er is geen sprake van dat ze gezegd hebben: wij weigeren om dat te doen. Maar we moeten met elkaar komen tot een zo goed mogelijke organisatie ervan. En dan leveren wij ons aandeel. Dat is ook heel verstandig, want als de politie zou zeggen: wij willen het vervoer niet meer doen, dan moeten ze er omdat het op dat moment ook een probleem is, er bij blijven staan en wachten tot het vervoer dan wel geregeld wordt. En dat levert meestal niet zo heel veel winst op. Maar we zoeken met elkaar naar de manier waarop we kunnen dit zo goed mogelijk aanpakken. En met de politie wordt er ook nadrukkelijk gekeken: de problematiek waar ik het net over had. Dus wij proberen gericht te kijken van: hoe kun je met de sociale wijkteams en dergelijke, waarbij ook de contacten met de wijkagenten heel erg belangrijk zijn, de signalen die er zijn voor rond verwarde personen op te pakken en daarop in te spelen en daar overleg over te hebben? Want je los dat gewoon alleen maar op door samen te werken. En trouwens, oplossen is niet eens het goeie woord hier. Je lost het niet op, maar je beheerst het zo goed mogelijk. Ja, ik wou net die punt zetten. Geserreerd. Ja, je hebt gelijk. De evenementen. Ja. Hebben wij daar in verschillende risk appetite? Nou, dat zou kunnen want ik hoor inderdaad bij degenen die zeggen van ... Ik zie in onze samenleving een neiging om risico's zoveel mogelijk uit te sluiten door heel veel maatregelen voor te schrijven en door ook vrij gemakkelijk te zeggen: dit kan niet of dat mag niet. Want ja, stel je voor dat er wat gebeurt. En ik ... Nou ja, bij mijn rolopvatting hoort dat ik mij ontzettend verantwoordelijk voor en dat ik ook echt vindt, ook al levert mij dat soms een steen door de ruit op – dat is ook echt gebeurd – omdat ik iets verboden had waarvan ik vond: dit is niet verantwoord, dus dat gaan we niet doen. Nou, daar kunnen mensen ontzettend boos over worden. Dat is dan jammer maar daar sta ik voor. Want dat was gewoon niet goed. Maar ik heb ook wel eens het advies gekregen om een bepaald iets niet door te laten gaan op grond van het feit dat er geruchten waren dat er iets zou gebeuren. Ik zei: wat zijn dan de aanwijzingen van die geruchten? Ja, nou ja, er wordt over gesproken dat er mogelijk dit en dat zou kunnen gebeuren. Ik zeg: ja, dat zal, dat hoor ik vaak genoeg. Maar hoe concreet zijn dan die aanwijzingen? Als er geen concrete aanwijzingen krijg, dan vind ik van: jongens, dit is ook onzin. We zijn niet doodsbanige mensen die het niet door laten gaan want ja, stel je toch eens voor dat er wat gebeurt. Er is een gerucht. Ik moet iets concreets hebben. Maar dan weet ik dus ook dat ik het risico loopt dat ik aan u moet verantwoorden van: hoe hebt u de keuze kunnen maken? En gisteren heeft u allemaal op het nieuwste burgemeester van Den Haag kunnen zien. Die zegt dat ze een bepaalde keus gemaakt heeft in de nacht van oud en nieuw. Ja, en dat is op een bepaalde manier verlopen en dan moet je wel uitleggen van: hoe heb je ooit zou kunnen doen? En ik vind dat wij daar op een heel zorgvuldige manier mee om moeten gaan, maar dat we niet moeten over reageren door aan de voorkant te bang te zijn of door te nonchalant te zijn. Dus ik beleef het als een hele belangrijke verantwoordelijkheid. Ik laat mij goed adviseren en ik probeer vervolgens zo reëel mogelijk daar in mijn eigen afweging te maken. En ik besef dat als er iets gebeurt, dat ik mij heb te verantwoorden. Om te beginnen voor u. Die risico ... Of even kijken, u vroeg nog naar een richtlijn. Die richtlijn, daar wordt over gesproken maar niet als iets wat er nog gaat komen en waar u dan nog eventueel uw licht over kan schijnen. Maar die richtlijn, die is er. Dus ik zal zorgen dat u van ... Er is volgens mij ook op de website, meen ik, is daar iets over te vinden, maar ik zal vragen om u een versie van te doen toekomen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Rijssenbeek. Gaat uw gang.

De heer Rijssenbeek: Ja, dank. Ik zou die richtlijn graag willen agenderen voor deze commissie omdat ik dat een hele interessante discussie vindt. Want u geeft terecht aan: ja, in de samenleving is er een steeds grotere roep om veiligheid en om het voorkomen van incidenten. Kijk, tegelijkertijd maar wij zijn volkvertegenwoordigers. U bent burgemeester. Wij zitten hier namens de samenleving. Ik ben het ook met u eens dat je op een gegeven moment ook moet zeggen van: nou, alle risico's afwegend denken we dat het verantwoord is. We laten het wel doorgaan. Maar ik vind het interessant om een keer op een ander moment, waar misschien nog wat meer spreekijd over hebben om het debat aan te gaan van: hoe leggen we nou in het algemeen die grens en hoe verhouden wij als burgemeester en als raad tot elkaar daarin?

Burgemeester Wienen: Dat is goed. Twee dingen er nog over. Het eerste dat is dat ik vind van ... Ik wil wel, en dat moet ik volgens mij ook aan het begin van die discussie duidelijk zijn ... Als het gaat om die bevoegdheden die er zijn, dan vind ik: die liggen bij mij. Die moeten niet verschuiven naar discussies in de gemeenteraad. Dat is waar je verantwoording aflegt, maar het is niet zo dat je aan de voorkant als het gaat om de vraag van wat kan er wel, wat kan er niet bij een evenement, dat je dat met elkaar helemaal dichtgetimmerd. Want volgens mij gaat het dan fout.

De voorzitter: De heer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, voorzitter, toch staat het evenementenbeleid ook in zowel het actieprogramma als ... Dus wat ons betreft, tenminste wat mij betreft om is het wel van belang dat wij u onze kaders meegeven. En dat er eindelijk uw verantwoording is om die kaders in te vullen, daar ben ik het helemaal mee eens. Maar ik vind het wel van belang dat wij het over die kaders hebben.

Burgemeester Wienen: Ja, maar dan zeggen we met andere woorden hetzelfde. En dat evenementenbeleid hebben wij hier uitgebreid besproken en dat is dus door u vastgesteld. Jawel, echt. Die richtlijn is wat anders ... Jawel, het evenementenbeleid is echt aan de orde geweest in de vorige periode.

De heer Rijssenbeek: Voorzitter, het evenementenbeleid is aan de orde geweest in de commissie Ontwikkeling en niet in de commissie Bestuur.

Burgemeester Wienen: Daar wil ik vanaf zijn.

De heer Rijssenbeek: En ik heb ook mijn fractiegenoten er fijntjes op gewezen dat ik dat graag ook in de fractievergadering dat had willen weten, want dat is dus volledig langs me heen gegaan.

Burgemeester Wienen: Dan neem ik terug dat het in deze commissie geweest is. Het is behandeld in de raad, maar OK. Wellicht in een andere commissie. Dat zou heel goed kunnen. En geen enkel probleem om daarover van gedachten te wisselen en dat vind ik ook erg belangrijk. Maar het evenementenbeleid, dat is hier aan de orde. Dat zijn de uitgangspunten en daarbinnen moet ik vervolgens mijn verantwoordelijkheid oppakken. Dat wil ik ook wel helder houden. En overigens, het gaat niet alleen om verbieden of niet verbieden, bijvoorbeeld. Maar het gaat ook ... Ik heb binnenkort een afspraak met een van de organisatoren in de stad en die zegt: ja, u vraagt zo verschrikkelijk veel aan beveiliging. Dat is voor ons gewoon niet op te brengen. En we willen nu proberen duidelijk te maken dat u ook echt overvraagd, dat dat teveel is. Nou, dan ga ik dat gesprek aan en kijken wat ze in te brengen hebben en dat afwegen tegen de argumenten om te zeggen: ja, het is wel nodig. En dan moet je daar ook een knoop in doorhakken.

De voorzitter: Eerst een interruptie van de heer ...

De heer Smit: Nee, puntje van orde.

De voorzitter: Mag ik het maken?

Burgemeester Wienen: Ik ben klaar.

De heer Smit: Misschien samen?

De voorzitter: Ja, is goed dat u klaar bent, want u heeft nog 20 seconden de tijd geloof ik. Zijn alle vragen beantwoord door de burgemeester? Ik denk het wel, want u hebt zo vaak geïnterrupteerd. De heer Gün. Ook aan u de vraag, ook al heeft u nog wat meer spreektijd volgens mij, om het wel en beetje geserreerd te houden met het belang van de voortgang van deze vergadering. Gaat uw gang.

De heer Gün: Ja, dank u wel. Maar er zijn dingen die je ook kunt verwachten dat die gaan komen en die heb ik bewaard tot het laatst want die vind ik, en mijn partij ook wel, vrij belangrijk. We hebben eerder gesproken in de vorige periode uitgebreid over de bluswatervoorzieningen in Haarlem. Er staat een ... Met name door een collega van de Actiepartij die dat heeft aangekaart. Maar wij vonden dat zodanig belangrijk dat we altijd garant konden staan voor adequate voorzieningen bij een brand. Nu lees ik tot mijn grote verbazing in het stuk, wetende dat we ook extra budgetten hebben toegekend aan de VRK voor een extra tankwagen, dat er toch nog steeds problemen zijn en dat dat nader behandeld gaat worden in de komende periode. Dat het mij niet helemaal duidelijk, dus graag een kort antwoord daarop. Dan in het kader van de samenwerking op de prioriteit Zorg en Veiligheid: de RIEC is al een paar keer gevallen. Maar er is ook elke keer als het om het RIEC gaat, gaat het om samenwerking met ketenpartners. En dan is er altijd wel informatie die wel of niet uitgewisseld kan worden in het kader van privacy en dergelijke. Ik heb u daar eerder op bevraagd wanneer het gaat om sociale wijkteams en de samenwerking met de ZSM. Nou ja, is dat al geregeld? Wordt het een algemene zin goed geregeld? Daar graag een reactie op. En nou ja, als laatste, maar niet als minste ook weer als het gaat om Zorg en Veiligheid: we hebben vrij uitgebreid gesproken vorig jaar over de inzet van BIT-teams. Daar wordt ook in dit stuk aan gerefereerd. Sinds ons laatste gesprek ergens ruim voor de zomer hebben wij dan nog over gehad, is het stil. Betekent dat dat er momenteel, zoals u toen ook al had aangekondigd, dat u in gesprek zou gaan met ... Om daar een andere ... Nou ja, toch een soort van andere vorm ... Niet zo zwaar ... Weet je, er zou iets gedaan worden: u zou in gesprek gaan met. Graag ook even een kort antwoord daarop. En dan de vraag die nog niet beantwoord is om maar dat was in het kader van alles wat is gebeurd rondom Veilig Thuis: zaken die in regionaal verband ... hè, als je gaat samenwerken dan kunnen er en zijn er vaak ook cultuurverschillen. Of u dat nu vanuit de lessons learned proactief meeneemt naar. Die vraag zonder open uit mijn eerste termijn, dus ook daar wil ik graag nog even een reactie op. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün. De heer Smit.

De heer Smit: Mevrouw de voorzitter, dank u wel. Eerst even een klein puntje van orde naar mijn collega Rijssenbeek: ik heb de afgelopen vier jaar een paar keer geprobeerd om een agendapunt op twee commissies vanwege volledig verschillende invalshoeken te laten behandelen. Totaal onmogelijk. Als het u wel lukt, dan schrijft de geschiedenis, mijnheer Rijssenbeek. Ja, maar dan is er toekomst voor inderdaad meer punten die twee verschillende invalshoeken hebben. Ik had nog een aanvullende vraag voor de burgemeester in de tweede termijn. Ik neem aan dat u niet op de hoogte wordt gebracht van de jaarlijkse planning die de criminaliteit heeft: de jaarplanning van inbraken, noem maar op. Dat is een aanname. Ja, let wel, let wel. Ja, ik snap dat. Als ex ante wat kunt regelen dan. Maar ik constateer het omdat wij hier in alle openheid alle prioriteiten bespreken die in deze provincie en in het bijzonder in onze stad worden gevoerd om de

criminaliteit een halt toe te roepen. Heeft u en hebben deskundigen zich met u afgevraagd in hoeverre die openheid ook tegen ons kan werken, omdat men dan weet: oh, hier liggen de prioriteiten. Nou jongens, dan gaan we het komend jaar de aandacht ergens anders op richten. Nee, maar de vraag is: hoe open kun je zijn met je aanpak van de criminaliteit? Dank u wel.

De voorzitter: En u heeft nog een nabrander van de heer Linder.

De heer Linder: Ik ... Even kijken. Ik kan mij herinneren dat we vorige keer toen we het ook hierover hadden, had u iets beloofd van dat wij ... Om eventueel bereid te zijn om een gesloten zitting wat toe te lichten over ondermijning, ondermijnende criminaliteit. Ik weet niet ... Ik heb dan nog steeds interesse, maar ik weet niet of mijn collega's daar ...

De voorzitter: Het woord is aan de burgemeester. Gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Dank u wel. Het bluswater. Het neemt meer tijd, dat klopt. En we hebben nog geen definitief besluit genomen, dus dat wat er staat, dat is gewoon de juiste informatie. Er zijn zorgen op dit punt. U hebt indertijd dat nadrukkelijk onderstreept hoe belangrijk het onderwerp vindt; er is zelfs een extra aandacht aangegeven in de brief die we aan de veiligheidsregio hebben geschreven. Het onderwerp staat voor volgende maand op de agenda om met elkaar te bespreken en om te proberen tot een voorstel te komen in de richting van de raden. Dat kost geld. En die waterwagens, die hebben we indertijd aangeschaft. Maar dat waren tweedehands wagens. En die zijn aan het eind van hun Latijn. En dat betekent dat we linksom of rechtsom, namelijk ofwel door over te stappen op waterwagens als waterverschaffers voor de brandweer, ofwel door extra opnieuw een waterwagen te kopen naast de bronnen van waterkranen, ja, daar komt een voorstel naar u toe maar we zijn er wel heel druk mee bezig. Het is heel ver. Maar het is lastig want het kost ook een hoop geld. Dan waarschuw ik u alvast. Ten aanzien van Zorg en Veiligheid: daar wordt echt flink samengewerkt in regionaal verband. Dat is een van de prioritaire thema's daar. En wij zijn bezig met het inrichten van de organisatie op dat terrein. Ik weet niet wat u er nu op dit moment meer aan informatie over wil hebben, maar wij zijn bezig met het inrichten van een ... Of we gaan nu een projectleider benoemen die met dit thema aan de slag gaat.

De heer Gün: Dat is heel goed. Daar zijn wij u als GroenLinks ook dankbaar voor. De kanttekening die wij willen maken is, is dat wanneer de samenwerkingsafspraken worden gemaakt bij rekening houden met privacygevoelige delen van informatie. Dat kunnen we ondervangen, heeft u eerder al uitgelegd, door daar in het RIEC-verband goede afspraken over te maken en daar ook een governance op te stellen. En heel concreet ging het toen om de samenwerking tussen de sociale wijkteams in Haarlem en ZSM binnen de politie, Zo Snel Mogelijk of Zo Spoedig Mogelijk, die zich bezighielden met Zorg en Veiligheid gecombineerd, of dat dan al geregeld is. En we hebben het daar eerder over gehad. Ik ben alleen even kwijt of u zei van: ik kom daarop terug of het is geregeld. Maar u kijkt nu weer hetzelfde als toen.

Burgemeester Wienen: Nee, nee, nee, want dat is geregeld. Maar het algemene thema, dat blijkt wel degelijk een zorgpunt. Ik had vanmiddag nog een overleg op de rechtbank waar ook zeg maar over deze materie gesproken werd, omdat ook rechters soms te maken hebben met aspecten hiervan. En daar heb ik afgesproken dat ik met ... Ik kan het nu eventjes op deze manier aan de wethouder zeggen dat ik met de wethouder ook nog even gaan overleggen om te kijken hoe wij kunnen komen tot versnelling van processen en betere afspraken. Ja, ja, precies. De BIT-teams, daar heb ik van gezegd dat ik van belang vindt om daarmee door te gaan. Dat is ook het plan. Dat wordt ook aangegeven, maar wel gericht en rekening houdend met een aantal van de aandachtspunten en kritiekpunten die er geweest zijn. Dat betekent bijvoorbeeld dat je van

tevorens kritischer kijkt naar die daarbij moeten zijn en dat je niet iedere keer met een enorme overmacht op de stoep of te staan en dat je probeert om ook zo snel mogelijk de echte bedoeling van die teams, namelijk dat je met ouders en andere verwanten samenwerkt, dat je dat zo snel mogelijk tot stand probeert te brengen. Van: kunnen we afspraken maken? Kunnen we kijken dat we bijvoorbeeld aankondigen wanneer wij komen als je met de ouders tot zo'n samenwerking kunt komen? En tenslotte over de cultuurverschillen bij Veilig Thuis: ja, ik neem met als aandachtspunt mee. De heer Smit: hoe open kun je zijn? Ja, als ik er een grapje gemaakt, dan zou ik zeggen: kijk, dat hopen wij natuurlijk dat ze dat lezen en dat ze dat minder doen. Want dan kan ik aan het eind van het jaar zeggen: kijk eens, het heeft weer gewerkt. Maar wij schatten in dat het toch zo simpel niet werkt. Het zou kunnen zijn dat sommige mensen inderdaad zien van: nou, ze merken het in de praktijk, maar ze lezen het ook in de krant dat de overheid steeds meer aandacht besteedt aan bepaalde zaken en dat ze daar voorzichtiger geworden. En dan zou ik zeggen van: nou, dat vind ik dan een bijkomend voordeel. Ik heb niet het idee dat ik nou mij grote zorgen maakt. Kijk, dat zou wel zo zijn dat ik mij zorgen maak, dat ze in de krant lezen: oh, de politie gaat hier aandacht aan besteden en dat wij dan bang moeten zijn dat onze aanpak niet meer effectief is. Dat zou wel zou kunnen zijn als wij te veel gaan vertellen over de methoden die wij toepassen, bijvoorbeeld. Dus ik denk, het feit dat we zeggen: dit is belangrijk en daar besteden we aandacht aan, dat is positief. Moeten we volgens mij gewoon doen. Maar we moeten ook niet naïef zijn door precies te gaan vertellen op welke wijze bij bepaalde dingen bestrijden.

De voorzitter: Dank u wel. Ik durf het bijna niet te vragen, maar volgens mij hebben we al eens behandeld. Uw poging tot gereserveerdheid is slechts ten dele gelukt, maar het gaat goeie kant op. Dan rest mij de vraag aan deze commissie: hoe gaat het stuk straks naar de raad? Is dat een hamerstuk? Is dat een hamerstuk met stemverklaring? Zullen we het houden op hamerstuk met stemverklaring?

De heer Garretsen: Voorzitter, er zijn een paar partijen die hebben moties aangekondigd. Ook de SP denkt erover na, dus ik zou toch willen pleiten voor een besprekingspunt.

De voorzitter: Is daar een meerderheid voor in deze commissie? Moet het als besprekingspunt naar de ... Wat zegt u, mijnheer Aynan?

De heer Aynan: Nou, het kan altijd opgehoogd worden van met stemverklaring naar ... Of ik moet zeggen van: nee, ik heb nu echter concrete motie en dan is er niemand die u tegenhoudt, hoor.

De heer Garretsen: Nee, maar ik vind dit stuk ook belangrijk naar de Haarlemse bevolking toe. En ik vind het ook belangrijk dat we in de gemeenteraad de diverse partijen hun belangrijke punten benoemen. Dus dat is de tweede reden dat ik wil pleiten voor een bespreking.

De heer Aynan: Prima dan, voorzitter.

De voorzitter: Ja, ik snap uw punt. En nu is het natuurlijk niet zo dat de status die een stuk krijgt in de raad bepalend is voor hoe belangrijk de commissie het vindt. We hebben het hier net 2:00 uur lang over gehad. Ik bedoel, ik ga er niet over; ik vind het allemaal prima. Maar dat wou ik toch even meegeven, dat dat niet ... Dus hoe gaan we het naar de raad doen? Besprekingspunt? Besprek... Dat is nu besloten.

8.3 Actieprogramma Integraal veiligheids- en handhavingsbeleid 2019

De voorzitter: Heb ik nog een resterende vraag: er hangt een actieprogramma integraal veiligheids- en handhavingsbeleid 2019 aan vast. Is al vastgesteld, zijn er nog zaken die u wilt meegeven aan de burgemeester

die misschien eventueel nog meegenomen dienen te worden? Ja, dat weet ik, maar ik had het u al opgegeven als huiswerkopdracht. En als dat niet hier over gaat, dan is het prima.

De heer Aynan: Ik had nog een rondvraag voor de burgemeester. Kunnen we die meteen doen, voordat hij weggaat?

De voorzitter: Ja, maar de burgemeester gaat weliswaar weg, maar hij komt ook weer terug.

Mevrouw Sterenberg: Voorzitter, voorzitter, voorzitter, de vraag is of de terugkeer van de burgemeester noodzakelijk is, want wat mij betreft is dat stuk gewoon zo een hamerstuk. Er staat verder niks in. Dus ja, om nou de burgemeester heel lang te laten wachten. En als iedereen ... Mocht iedereen zeggen: ja, het wordt een hamerstuk, ja, dan ...

De voorzitter: Ik snap het punt. Ik vind het een buitengewoon vriendelijk aanbod van u. Dat vooropgesteld. Alleen, we zijn nu ruim een uur uitgelopen. Er zijn 180.000 rondvragen voor de burgemeester die allemaal nog behandeld moeten worden. Er zitten ook inspreker op de tribune te wachten om gehoord te worden. En die zitten nu al ruim een uur te wachten, dus ik vind dat eigenlijk wel fatsoenlijk, en ik zie de burgemeester ook knikken maar om nu de sprekers aan het woord te laten en dan later ... Dan kan de burgemeester even een drankje gaan drinken, koffie, en dan dat hij straks weer terug hier. Nee, want dan komt de heer Botter en die zit ook al heel lang te wachten.

Burgemeester Wienen: Hoe laat moet ik terug zijn?

De voorzitter: Ik denk dat wij ... Dit wordt een inschatting. Het is nu? 21:10 uur. De sprekers ga ik strikt aan de tijd houden, dus dat is 6 minuten. 21:30 uur; nou, ik denk een uur of 10?

Burgemeester Wienen: Ja, ik sta klaar, dus al in mijn berichtje stuurt, kom ik onmiddellijk deze kant uit.

De voorzitter: Uitstekend, laten we dat afspreken. Dank u wel, burgemeester.

9. Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

De voorzitter: Dan is nu het woord aan de ... We hebben twee sprekers. En deze spreker die spreker in op agendapunten die niet op de agenda staan geagendeerd. En dat zijn mevrouw Martine Doppen ... Is zij aanwezig? Ja. En de heer Pieter Vonk heb ik al gezien. U mag plaatsnemen achter de microfoons. Wellicht ten overvloede: ik weet niet of mevrouw Doppen al eerder heeft gesproken. Het gaat als volgt: u hebt drie minuten ... Mijnheer Vonk, u zit niet in de raad; daar is uw microfoon, daar achter. Mevrouw Doppen. Dat is uw microfoon. Goed, we gaan door want we gaan verder. Mevrouw Doppen, hartelijk welkom. Het werkt als volgt: u krijgt er met 3 minuten de tijd om in te spreken. En dat wist u ook, dus u heeft tekst waarschijnlijk daarop voorbereid. Na 2,5 minuut ga ik heel hinderlijk interrumperen en zeggen dat u nog een halve minuut heeft. Dan moet u uw verhaal een beetje afronden. Dan vervolgens is het aan de commissie, bestaat de mogelijkheid om vragen te stellen aan u over het onderwerp. Duidelijk? Dat is een niet op de agenda staand ... Dit zijn sprekers op niet op de agenda staande onderwerpen. Dat zal deze mevrouw misschien zelf wel uit gaan leggen. Gaat uw gang, mevrouw Doppen.

Mevrouw Doppen: Hartelijk dank. Geachte voorzitter, geachte commissieleden. Wij zijn Laudy Langelaan en Martine Doppen en we maken ons ernstige zorgen. Iedere seconde verdwijnen er namelijk 169 bomen in

oerbossen op deze wereld, en dat is voornamelijk vanwege de palmolieindustrie. En drie Nederlandse grootbanken, de ABN AMRO, de ING en Rabobank, die investeren in deze foute palmolie-industrie. Omdat de gemeente Haarlem een rekening heeft bij de ABN AMRO kunt u ons helpen om hen te laten stoppen met deze foute investeringen. En het gaat niet alleen om de bomen die ontzettend belangrijk zijn voor het opnemen van de CO2 uit de atmosfeer, maar het gaat ook om mensenrechtenschending. Er worden mensen van hun land gejaagd; er worden mensen geïntimideerd en met geweld hun land afgestuurd. En ook daarnaast zijn er heel veel planten en diersoorten die verloren gaan. Zo zijn er sinds de jaren ... Sinds de eeuwwisseling meer dan 100.000 orang-oetans verdwenen, alleen van het eiland Borneo. Nou ja, het zijn een ieder geval eeuwen oude oerbossen die nooit meer terug zullen keren. En binnen 20 jaar zal dit mooie stukje natuur plaatsmaken voor een stuk woestijn waar we helemaal niks meer mee kunnen. Er zijn grote internationale bedrijven die ontzettend veel geld aan verdienen en de lokale bevolking ziet helemaal niks hiervan terug. We moeten dus de Nederlandse banken vragen om te stoppen met deze foute investeringen.

Mevrouw Langelaan: Nou, dan ga ik nu verder. Ondanks dat het allemaal al heel lang bekend is, nemen de banken, dus ook de Nederlandse banken, geen verantwoordelijkheid. De reactie die de banken vaak geven luidt als volgt: wij doen alleen zaken met RSPO-gecertificeerde palmoliebedrijven. Wij willen benadrukken dat de RSPO een rookgordijn is. De palmoliebedrijven die lid zijn van de RSPO zijn vaak betrokken bij zogenaamd spontane bosbranden, waarna deze weggebrande stukken grond ...

De voorzitter: U heeft nog een halve minuut.

Mevrouw Langelaan: Waarna deze weggebrande stukken grond worden gebruikt voor nieuwe plantages. Er is geen onafhankelijke toezichthouder en er worden nooit sancties uitgedeeld. Als gemeente draagt de verantwoordelijkheid voor de inwoners van Haarlem. Het is niet eerlijk dat het geld van de inwoners van Haarlem daarom ook gedeeltelijk naar palmolieplantages gaat. We weten dat de gemeente Haarlem voornamelijk bankiert bij de ASN bank, dus wij vinden het geweldig dat u ook kiest voor een duurzame bank die hun geld niet steekt in deze verwoestende palmolieindustrie. Maar wij hopen dat alle banken uiteindelijk hun verantwoordelijkheid nemen. En u kunt de ABN AMRO in dit geval, met het lijntje dat u nog wel heeft, wij zijn op deze verantwoordelijkheid. Wij vragen daarom dan ook de commissie om te vragen aan de wethouder van Financiën om een brief te schrijven aan de ABN AMRO en daar in te eisen dat ook zij stoppen met investeren in de palmolie-industrie. Meer dan 20 Nederlandse gemeenten gingen u voor. Veel dank voor de aandacht.

De voorzitter: Dank u wel voor het inspreken en ook dank u wel voor uw geduld; u had er wat voor over moeten hebben. En complimenten om dit belangrijke thema ook bij ons onder de aandacht te brengen. Zijn er commissieleden die hier ... Ja, mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, allereerst heel erg bedankt voor het inspreken, maar voornamelijk voor al jullie inzet. Ik sta daar volledig achter. Is iets waar we onze verantwoordelijkheid in moeten nemen. Nu heb ik al contact gehad met de wethouder, en inderdaad die gaf ook aan van: ja, maar ... Wat u ook aangaf: we doen al bij een bank. Maar kunt u ook uitleggen hoeveel procent uiteindelijk ... Want het is een klein percentage, maar wat dat alsnog voor effect heeft dat we wel bij de ABN zitten voor palmolie-industrie?

Mevrouw Langelaan: Ik denk niet dat wij weten hoeveel procent van jullie financieel verkeer met ABN of ASN gebeurt. Maar ik denk dat het gewoon een signaal is dat de gemeente Haarlem, toch een grotere Nederlandse gemeente – ook al is de band met de ABN AMRO maar klein – dat toch het signaal heel groot kan zijn. Dus ik denk dat dat percentage in dit geval niet heel erg uitmaakt. Ik denk dat wij daar ook geen zicht op hebben.

Mevrouw Sterenberg: Klein gebaar, groot effect, dus?

Mevrouw Langelaan: Ja, en wij denken dat elke euro die naar palmolie gaat er één teveel is. Dus ook al is de band maar klein, kan het toch iets uitmaken.

De voorzitter: De heer Gün.

De heer Gün: Ja, voorzitter, dank u wel. Dank voor uw bijdrage, voor het inspreken. Nu ben ik zelf van GroenLinks en ben ik ook degene die geweest die samen met mijn collega in de voorgaande periode, in de periode 2014-2018 dit belangrijke punt heeft geagendeerd. Hij was toen alleen iets breder: het ging niet alleen om de palmolie-industrie en wat dat allemaal mogelijk maakt. Het ging ook om sojaplantages, het ging ook om pensioenfondsen en banken die investeren in de wapenindustrie. Nou, dus wij hadden hem wat breder ingezet. Daar is door het toenmalig college ook gehoor aangegeven. Die hebben veel rekeningen gesaneerd en ondergebracht bij andere banken of dingen op een andere manier georganiseerd. Nu is er een rekening overgebleven. Ik weet niet exact wat de reden is geweest dat die er blijft, maar het is echt een hele kleine post. Maar nou ja, de wethouder, die hoort alles en we gaan er ook nog wel mee in gesprek. En dan zullen we ook vragen wat de onderbouwing is geweest dat deze ene post, want die had ik niet zo op mijn netvlies, is overgebleven en wat het noodzakelijk maakt dat die ook blijft bestaan of '...', al dan niet tijdelijk is aangegaan.

De voorzitter: Heeft u nog een vraag aan de insprekers?

De heer Gün: Ja, bent u het eens met het feit dat wij als GroenLinks Haarlem dat voor u gaan opnemen met de wethouder?

Mevrouw Doppen: Ja, dat vinden wij hartstikke fijn. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel. Veel dank voor het inspreken. Wij weten als Actiepartij ook dat palmolie dan een slecht is voor het milieu maar ook voor mensen, dat het ook zeg maar helemaal geen goed verhaal is. En wij gaan daar zeker ... We hebben ook zeker het pleidooi gesteund van GroenLinks om die rekeningen aan te pakken en zullen ons daar ook voor in zetten.

Mevrouw Doppen: Daar zijn we heel blij mee, dank u wel.

De voorzitter: Goed, ik ga heel even ... Kort van de orde. Ik ga een klein beetje ingrijpen want ik heb de indruk, en ik begrijp het ook heel goed: het is een belangrijk onderwerp, dat iedereen dit moment aangrijpt om even zijn eigen politieke zienswijze op de belangrijk onderwerp weer te geven. Dat doet geen recht aan jullie vraag. Ik denk dat jullie meer gebaat zijn bij een duidelijk antwoord op deze commissie bereid is om aan de wethouder te vragen of hij de ABN bank daarop aanspreken. En ik denk dat hij wel verplicht zijn, gezien het geduld van deze dames om daar een duidelijk antwoord op te geven, in plaats van onze eigen politieke stellingname hierin duidelijk te maken. De heer Smit, de eer is aan u.

De heer Smit: Dank u wel. Dames, bedankt. Het stond niet in ons verkiezingsprogramma, dus geen politieke lijn. Maar gewoon als Haarlemmer weet je dat er enorm veel, met name op Borneo, wordt weggebrand en veranderd wordt in palmolieplantages. Het is prachtig als je nog een kleine rekening hebt, want dan heb je een

mooie reden om de ABN AMRO ... En daar zal ik ook namens vele anderen hier de wethouder om vragen om juist die brief dan te schrijven met die kleine rekening, van: jongens ABN AMRO, doe het nou niet.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Wat de heer Smit eigenlijk zegt: we pakken ze. Dat zegt de heer Smit eigenlijk, hè?

De heer Aynan: Ja, voorzitter, vooral geen valse verwachtingen wekken. Ik heb wel echt een serieuze vraag aan jullie. Want jullie zeggen van: nou, spoorde wethouder aan of het college om een brief te schrijven naar ABN. Maar jullie vragen niet om de rekening op te heffen. Is dat omdat jullie dan misschien vervolgd kunnen worden voor een bankrun of wat dan ook? Is dat bewust gedaan?

Mevrouw Langelaan: Ja, dat is bewust. Wij denken dat in ieder geval ... Het is mooi als duurzame banken meer klanten krijgen. Maar ik denk dat de banken die nu investeren in de palmolie, dat we door nog klant te zijn ook bij machte zijn om hen aan te spreken op hun gedrag. Dus we zijn alleen maar heel blij dat die rekeningen toch nog is en dat we of u de bank daarop een aanspreken. Dus we vragen u inderdaad niet om over te stappen met die laatste rekening.

De heer Aynan: Dus eigenlijk vraag je: jongens, blijf vooral bij de ABN en spreek ze vooral aan? Ga niet weg.

Mevrouw Doppen: Daar kunnen wij denk ik ook niet over oordelen, of u bij de ABN moet blijven of niet. Dat moet u zelf beslissen. Het zou ook mooi zijn om als gemeente uit te dragen dat u helemaal bij een groene bank bankiert, natuurlijk. Dus nu deze lijn er nog is, kunt u ze erop aanspreken. En misschien daarna overstappen helemaal op een goede bank.

De voorzitter: Ja, de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, alle steun van de SP ook. Wij vinden u inderdaad ... Het laatst standpunt van u zijn we het niet mee eens: wij vinden dat de gemeente bij de ABN-AMRO weg moet.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. De heer Amand.

De heer Amand: Dank u wel. Ik wil de dames toch even een compliment maken voor hun inzet, want dat moet ook wel eens gezegd worden. Ik geef een applaus.

Mevrouw Doppen: Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Amand. Ja, was dat het? Dank u wel. Zeer bedankt voor het inspreken. Ik hoop dat jullie er wat aan hebben gehad. Deze commissie gaat nu geval zijn best doen richting de wethouder om hem daarop aan te spreken. Dank u wel. De volgende in spreker is de heer Vonk. Ook voor de heer Vonk geldt, die heeft het vaker gedaan, maar soms niet helemaal duidelijk of de regels duidelijk zijn. Vandaar nog een keer: u heeft ook 3 minuten de tijd. Na 2,5 minuut ga ik ook u hinderlijk interrumpen en dan heeft deze commissie de mogelijkheid om vragen te stellen.

De heer Vonk: Het interrumpen kunt u achterwege laten.

De voorzitter: Mijnheer Vonk, gaat uw gang.

De heer Vonk: Geachte raadsleden, graag wil ik ingaan op de door u ontvangen brief van burgemeester Wienen inzake informatie feiten onderzoek Dreef. Deze omschrijving omfloerst wat er werkelijk aan de hand is, namelijk een belangenverstremming van een topambtenaar die feitelijk al na een WOB-verzoek boven water kwam. De poging van deze topambtenaar om raadsleden door middel van persoonlijke klaagzangen over te halen om voor een geasfalteerde Dreef te kiezen, is overduidelijk een belangenverstremming, zeker vanwege het gebruik van haar gemeentelijk werkaccount. Dit feit heb ik toentertijd overlegd en twee senior raadsleden. Ze waren klip en klaar: dit mag niet. Hier is sprake van oneigenlijke beïnvloeding door een ambtenaar. Deze overtreding nu met de mantel der liefde bedekken om aan gaat volledig voorbij aan de wet die voorschrijft dat zelfs de schijn van belangenverstremming vermeden moet worden. De lezing van burgemeester Wienen over dit rapport wordt hiermee in feite volkomen ongeloofwaardig. Het is ook zeer opmerkelijk dat de betreffende topambtenaar op korte termijn na de melding zonder enige uitleg haar functie heeft neergelegd, dan wel ontslagen is en inmiddels werkt in dienst van de gemeente Zandvoort. Dat valt eigenlijk niet te rijmen met het feit dat zij door het onderzoek zou zijn vrijgepleit, en uitleg hierover zou wel degelijk op zijn plaats zijn. De integriteitsmelding ging echter veel verder dan enkel de melding van een reeds geconstateerde belangenverstremming. In de melding worden veel meer zaken aan de orde gesteld dan nu door de heer Wienen gemeld. Zo heb ik gewag gemaakt van het feit dat ik sterke aanwijzingen hebben dat de verantwoordelijke wethouder wel degelijk betrokken zou kunnen zijn bij deze kwestie. In de brief van burgemeester Wienen is hierover niets terug te vinden en er zijn nog andere relevante zaken die om opheldering vragen. Uit de brief van de heer Wienen valt kortom geen enkele conclusie te trekken. U zult als raadsleden moeten vertrouwen op zijn blauwe ogen en die van de gemeentesecretaris. Mijn vraag is dan ook: hoe kunt u oordelen over de inhoud van het onderzoek van Integrity Services wanneer u dat nooit had ingezien? De in de brief als een ongelukkige keuze bestempelde fout die Sweco Nederland BV maakte, door bij de aanvraag voor de asfalttering van de Dreef het adres van de betrokken ambtenaar te gebruiken, wordt op geen enkele wijze uitgelegd en roept alleen maar meer vragen op. Het onderzoeksrapport heb ik als melder opgevraagd maar niet gekregen. Sterker nog: ik heb van mevrouw Kingma zelfs geen reactie ontvangen op mijn verzoek. Integrity Services zwijgt opeens in alle talen en beantwoordt mijn vragen niet. Inmiddels heeft Koen Streser een WOB-verzoek ingediend.

De voorzitter: Mijnheer Vonk, u heeft nog een halve minuut en mag ik u erop attenderen dat namen van ambtenaren en dergelijke niet genoemd mogen worden.

De heer Vonk: Het kwalijke is nu dat ook voor de desbetreffende ambtenaar een betreuwenswaardig en onduidelijke situatie gecreëerd wordt. Het gebrek aan transparantie leidt ertoe dat er WOB-verzoeken zullen blijven komen en een gang naar de bestuursrechter sluit ik niet uit. Ik doe dan ook een dringend beroep op de gehele raad om het onderzoeksrapport op de vragen en uitgebreid te bestuderen. Dat is uw controlerende taak. En men melding hierover kan ik desgevraagd iedereen toesturen. Dank.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Vonk. U ook bedankt voor uw geduld; u heeft ook een tijd moeten wachten. Zijn er vragen van deze commissie aan de heer Vonk? De heer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Wanneer heeft u een WOB-verzoek ingediend?

De heer Vonk: Februari 2018, ongeveer. Er is heel veel tijd overheen gegaan. Ik heb niet de exacte datum, maar in het vroege voorjaar van 2018.

De heer Garretsen: En u heeft nooit een reactie gehad op uw verzoek?

De heer Vonk: Nou, ik heb een summier briefje gekregen van de heer Wienen waarin de melding wordt vergoelijkt en gezegd wordt: er is geen sprake van belangenverstrengeling. Sterker nog, in de wandelgangen heeft de heer Wienen mij toegesist, toen er een akkefietje was: ik vind het helemaal geen probleem dat een ambtenaar over trillingen klaagt.

De heer Garretsen: Nee, maar een WOB-verzoek, Wet Openbaarheid Bestuur gaat om dat u bepaalde stukken wilde krijgen.

De heer Vonk: Ja, ik heb dus heel recent in december, heb ik ... Nee, heel even. Heel recent heb ik dat korte briefje gekregen waarin eigenlijk alles vergoelijkt wordt. En toen heb ik gevraagd om het rapport in te zien, het onderzoeksrapport waar ik zeer uitgebreid over ondervraagd ben door dat bureau. En daar heb ik gewoon helemaal geen reactie op gekregen.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog meer vragen aan de heer Vonk? Nee? Dank u wel, mijnheer Vonk.

De voorzitter: Dan gaan wij nu over naar het volgende agendapunt. Dat is agendapunt 10: Plan van Aanpak Diversiteit en Inclusie. We lopen wel enorm ...

Mevrouw Sterenberg: Kan dan niet meteen ook de inspreker die voor het onderwerp stond wat van de agenda is gehaald? Want dan is het gewoon inspreker, dan tijd-technisch ...

De voorzitter: Ja, daar heeft u wel een punt. Dat is wat mij betreft prima. De heer Mooijekind. Ook u heeft 3 minuten de tijd om in te spreken.

De heer Mooijekind: Ja, dank u wel. Ik heb twee punten: eentje die niet op de agenda stond en eentje die waarvan ik heb begrepen van de agenda is gehaald. Oké.

De voorzitter: Ja, u heeft in totaal 6 minuten om in te spreken; 3 minuten per onderwerp.

De heer Mooijekind: Prima, dank u wel. Mijn eerste punt was wat meer, wat formeel van aard. Ik kijk vaak mee met jullie op de online uitzendingen en dan valt mij wel eens op als er besloten vergaderd gaan worden, dat er gewoon niet wordt medegedeeld waarom er besloten vergaderd wordt. Dus het wordt gewoon als mededeling gedaan. Terwijl als je iets als geheim verklaard binnen de overheid, wordt daar reden voor gegeven en die reden staat genoemd in de WOB. Dus ik wilde eigenlijk een lans breken voor dat jullie, als jullie besloten gaan vergaderen, dat jullie dan ook dan aangeven waarom jullie dat gaan doen zodat wij er wat meer ... wij burgers, Haarlemmers, wat meer inzicht in hebben. En dat dwingt ook om goed na te denken of er wel een reden is om besloten te vergaderen. En daaraan vastgekoppeld: het volgende punt is dat soms zijn geheimverklaringen tijdelijk. Denk bijvoorbeeld aan de Koepel; dat kan bijvoorbeeld over 10 jaar zijn, dat die geheimhouding helemaal niet meer relevant is. Wordt er dan rekening mee gehouden dat na die 10 jaar de stukken nog opgevraagd kunnen worden? Worden notulen bijgehouden die dan, als de geheimhouding is vervallen, dat je dan alsnog zeg maar een soort reconstructie van beleid kan voeren door te kijken wat 10 jaar geleden is gezegd? Dat was mijn eerste punt.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er reacties van de commissie op dit punt? Nou, vragen, eigenlijk. Ik was een beetje in verwarring, want u stelde allerlei vragen die ... Nou ja, goed. Maar zijn er opmerkingen van deze commissie? De heer Gün.

De heer Gün: Ga ik proberen en een vraag te gieten. Wij hebben in de vorige periode, bestuurd, hebben wij naar aanleiding van een aantal zaken die u toen ook heeft aangebracht, precario et cetera, hebben wij ook gesproken over geheimhouding en hoe dat dan geregeld zou moeten worden aan de voorkant, maar ook wel degelijk aan de achterkant. Heeft u een dergelijk signaal dat dat niet werkt? Dus hebben wij gewoon als college en als raad daar niet de juiste dingen in gedaan, volgens u? Of zegt u: nou, het is eigenlijk gewoon een vraag omdat ik het echt niet weet of er wel iets geregeld is? Want dat maakt zeg maar het vraag-antwoordspel met het college iets anders.

De heer Mooijekind: Ja, vooral dat laatste. De enige geheimhouding die ik tot nu toe ben tegengekomen die opgelegd is, is het PWC-rapport. Daar heb ik gelezen dat die zeg maar onbeperkt is opgelegd, dus ten lange leste. Maar er zijn gewoon ... Ik heb ook gelezen dat er zeg maar ieder halfjaar een soort ... Dat het college een scan doet naar alle geheime rapporten om na te gaan of het nog relevant is onze geheim te houden. En nou, nogmaals, bij bouwprojecten kan ik mij voorstellen dat je in beslotenheid een mededeling wil doen. Maar ik stimuleer wel om na te denken van: is die mededeling echt ... Voldoet die aan de belangen zoals ze in de WOB zijn genoemd? In de WOB heb je een aantal belangen, dat is artikel 10 en artikel 11. Daarin staat, als je kan verwijzen naar een van die belangen, dan mag je het geheim houden. En alle rest van de informatie is het uitgangspunt: alles is openbaar, tenzij. En alleen als je zo'n belang kan aanvoeren en onderbouwen kan je een beroep doen op geheimhouding, zal ik maar zeggen. Of het niet openbaren. Dat is duidelijk. Dus ik weet eerlijk gezegd niet of dat geregeld is, maar ...

De heer Gün: Nou ja, in reactie daarop: het is nu zo technisch geworden. En als geen jurist zijnde vind ik het dan vrij moeilijk om er iets over te zeggen. Maar weet een ieder geval dat wij ons best hebben gedaan en dat het ook aan ons is om daar periodiek ook weer even met elkaar bij stil te staan. En laat dit dan die land zijn die u hiervoor heeft gebroken.

De heer Mooijekind: Ja, maar als ik u daar één ding op mag aanvullen: het punt is namelijk dat dit onderwerp is gewoon heel erg technisch. Dat is gewoon heel moeilijk uit te leggen hoe het werkt. En je moet bijna een halve jurist zijn om te weten hoe het ... Ja, in de vorige raad hadden jullie er drie of vier, dus dat was goed bedeed. Die wisten echt wel waar je het moest opzoeken. Want soms moet je het gewoon opzoeken, dat geldt ook voor mij. Wat ik bedoel, veel geheimhoudingsredenen zijn relatief: voor de ene keer gelden ze wel, de andere keer niet. En dat is gewoon iedere keer dat je dat moet afvragen, wat mij betreft.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel. Ja, ik ken deze ... Nou ja, sowieso in de vorige commissies die ik heb gevoerd zijn heel vaak discussies gevoerd als het al in ... Zodra de beslotenheid al bezig was, van: is dit besloten en waarom? Ik herinner mij dat nog goed van de FIFA, huishoudelijke ondersteuning. Wat wel zo is en wat wellicht fijn voor u is om te weten is dat er wel van alles een verslag wordt gemaakt. Want voor ons loopt zeg maar de band dan door. En wij ontvangen dat verslag op papier. Dat is dan geheim, maar ik ga er vanuit dat dat dan gewoon onder de archivering geldt. Dat zou wel vanuit mijn achtergrond ook logisch klinken.

De heer Mooijekind: Ja, snap ik. Alleen, de volgende stap is dan zeg maar als B&W die scan doet ieder halfjaar en zegt van: nou, dit onderwerp is niet meer geheim, dat je het bij wijze ook toevoegt aan de stukken van die vergadering. Zodat je dan wel per vergadering een compleet beeld hebt van wat daar destijds is besproken.

De voorzitter: Ik zit even bij de griffie mee te kijken. En er schijnt, dat wist ik ook niet, maar er schijnt een pagina te bestaan waarop alle stukken die niet langer geheim ... Waar ooit geheimhouding op heeft gerust maar dat dat is opgeheven, op die pagina staan al die stukken onder elkaar gerangschikt. Maar dat wist u waarschijnlijk al.

De heer Mooijekind: Maar ook het debat wat daarover is gevoerd? Zeg maar, herleidbaar naar wat partijen hebben gevonden of zoiets?

De voorzitter: U bedoelt de aantekeningen over de verslagen ...

De heer Mooijekind: De verslagen, gewoon; hoe het beleid tot stand is gekomen, zeg maar. Onder welke overwegingen.

De voorzitter: Ik geloof niet in alle gevallen maar in sommige gevallen wel, hoor ik nu van de griffie. Wij zoeken dat even uit. Zijn hier nog vragen voor de heer Mooijekind? Dan tweede punt, gaat uw gang.

De heer Mooijekind: Dat gaat dus over het PWC-rapport. In tegenstelling tot misschien wat er werd gedacht, want ik ontving een mailtje, gaat het mij niet zozeer over de openbaarheid op dit moment omdat het rapport ... Daarvoor ben ik bij de rechter geweest en daar ontvang ik binnenkort een uitspraak. Alleen, ik dacht dat het wel goed is om een aantal andere zaken onder de aandacht te brengen, namelijk dat er al een uitspraak ligt. Er is in april 2017 heeft de rechter al een keer uitspraak gedaan. En die heeft toen geoordeeld dat de gemeente beter moest motiveren waarom iets geheim is. En als ze dat niet konden, moesten ze het rapport gewoon openbaren. Het punt is alleen dat B&W die uitspraak naast zich neer heeft gelegd en dat degene die dat WOB-verzoek heeft ingediend onlangs weer voor een tweede keer voor de rechter was om het gelijk te halen. En dat is een zaak die loopt. Maar wat ik eigenlijk belangrijk vind is ook weer een beetje technisch: de manier waarop het rapport geheim is verklaard. Daar is ook heel veel op aan te merken. Want onder andere de bezwarencommissie heeft daar een opmerking van gemaakt. Die stelt eigenlijk: het rapport is eigenlijk helemaal niet geheim verklaard, in ieder geval niet op de juiste wijze, want het is niet bekrachtigd door de raad. Dat had wel moeten. En dat blijkt ook uit een aanwijzing van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. En die is dan niet direct naar de gemeente gegaan, maar in zijn algemeenheid omdat er min of meer misbruik werd gemaakt van het gebruikte artikel van de gemeentewet. Dat ik hier wel zit is zeg maar om aandacht te vragen voor de inhoud van het rapport. Want als u de conclusies van het rapport leest, u heeft dat onder geheimhouding gekregen per fractie, heb ik begrepen, zult u met anderen moeten concluderen dat er alarmbellen moeten zijn afgegaan bij B&W. Er staan een aantal conclusies die gewoon ... Waarvan PWC-rechercheurs hadden gezegd: dit moet nader onderzocht worden. En om een of andere reden is dat nadere onderzoek niet uitgevoerd. Ik heb contact gehad met een oud-ambtenaar die het rapport heeft ingezien toen het net was geopenbaard. Toen was het ook nog niet geheim verklaard; dat was 2014. En die stapt gewoon niet op basis van die conclusies dat er niet door is gerechercheerd. Want er staan echt wel, en ik moedig u allen aan omdat rapport door te nemen en vooral bij de conclusies te beginnen: het is gewoon raar hoe het is gegaan. Het rapport is voortgekomen uit een intern onderzoek van de gemeente zelf. Eerst heeft de gemeente zelf een intern onderzoek gedaan. Die stuitte op een aantal zaken en dacht van: dit is raar. Hier moeten we een externe partij voor gaan inhuren en dat werd PWC. PWC heeft de opdracht aangenomen en die heeft gezegd: we gaan hem in twee fasen uitvoeren. Na fase één kwamen een aantal conclusies en toen is de stekker eruit getrokken. En die conclusies ... En nogmaals, ik hamer erop of ik wil u aanmoedigen om echt dat rapport door te nemen. Het is niet groot; het schijnt 18 bladzijdes te zijn. En daarin staat onder andere dat er ambtenaren een vennootschap zouden hebben gehad met zijn allen, dat er commissiebetalingen zouden zijn geweest voor softwarelicenties. Er is een vermeende vervalste handtekening gezet en er zou

schaduwboekhouding zijn. Dat zijn allemaal zaken waarvan ik denk: dit moet je zeker willen weten hoe dat zit. En dat weten we nu niet omdat na fase 1 is het gestopt. Ik stel dan ook voor om een onderzoek dus in te stellen naar waarom dit zo is gegaan. Ik heb begrepen dat u de uitspraak van de rechter wil afwachten, waarbij ik wil nog een keer benadrukken: er ligt al een uitspraak. Dus de rechter heeft ... Ik ben bij de tweede zaak ook geweest, en de rechter heeft gewoon bij de gemeente voorgelegd van: wij hebben al een uitspraak gedaan. Waarom luistert u niet naar ons? Daar komt het op neer. Dus op basis daarvan verwacht ik dat er binnenkort toch wel weer een uitspraak in hetzelfde genre zal komen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er vragen over dit onderwerp aan de heer Mooijekind? De heer Smit.

De heer Smit: Mevrouw de voorzitter, sorry. Bij de vorige inspreker was het ook moeilijk om vragen te stellen. Misschien ook in dit geval in opmerking. Ja, ik heb het rapport gelezen. Ik was er voorstander van om het nu te behandelen om redenen dat ik het gelezen had. Het is nu geheim; ik kan er niets over zeggen. Maar het heeft mij in hoge mate verbaasd en ik heb op een enkel onderdeel in ieder geval een algemene technische vraag gesteld. Dus geen vragen.

De voorzitter: De insprekers het hier om vragen te kunnen beantwoorden van de commissie.

De heer Mooijekind: Maar mag ik daar op reageren dan, in ieder geval?

De voorzitter: Dan mag u daarop reageren, uiteraard.

De heer Mooijekind: Ik zie daar een soort verkapte vraag in en dat wil ik nog wel kwijt. Dat gaat meer over het feit dat de manier waarop het rapport geheim is verklaard. En dat geef ik u gewoon nu mee, wat u ermee doen ... B&W maakt namelijk gebruik van het feit dat zij zeggen dat ze het rapport aan de raadsleden individueel hebben verstrekt en niet als raad als geheel. En daar is een circulaire van geweest van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Die zegt: dat is een soort misbruik die je maakt. Want er zijn mogelijkheden dat B&W kan zeggen: we geven u inzagen, maar alleen u en dan moet u uw mond houden. Maar nu wordt er zo gedaan alsof zeg maar ieder raadslid apart wordt aangesproken als lid dus en niet als bestuursorgaan, waardoor op een gegeven moment een hele andere geheimhouding gaat ontstaan. En dat schijnt dus een vals geheimhouding te zijn. Binnenlandse Zaken heeft daar een circulaire overgestuurd, die kan ik met u delen als u dat wil. En de bezwarencommissie heeft dus ook daar op geoordeeld dat dat niet juiste manier is om geheimhouding te doen. Had dus bekrachtigd moeten worden gemeenteraad onder geheimhouding te laten voortduren. Dus ik zeg het net verkeerd: de geheimhouding is goed opgelegd maar die had bekrachtigd moeten worden om het rechtsgeldig te houden.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Nee, de heer Aynan was eerst.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Wat zijn de collegiaal. Dank u wel, mijnheer Garretsen. En dank u wel, voorzitter. Bedankt voor het inspreken. U bent een betrokkene Haarlemmer die een enorme passie voor en expertise op het gebied van openbaarheid heeft. Volgens mij weet het college dat ook. Bent u wel eens op gesprek uitgenodigd over dit soort onderwerpen door het college?

De heer Mooijekind: Nee, niet als zodanig. Ik bedoel, wij ontmoeten elkaar bij de bezwaarzittingen en bij de beroepen bij de rechtszaak, maar niet op dit punt, nee.

De heer Aynan: Dus u bent dus nooit bij een wethouder of de burgemeester op zoek geweest?

De heer Mooijekind: Dat wel, maar niet over dit onderwerp. Dus dat zijn andere onderwerpen. Ik heb een keer met de burgemeester ... Ik heb twee keer met de burgemeester over integriteit en in integriteitmelding die ik heb gedaan gesproken. Maar niet in zijn algemeenheid over openbaarheid en dit rapport, hoe dat zich daartoe verhoudt ook.

De heer Aynan: Dank u wel.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik heb een heel concrete vraag. Ik was op dezelfde dag in de rechtbank voor dezelfde procedure als u. Heeft u die argumenten die u nu noemt van op de fractiekamers leggen, dus niet aan de hele raad en dat dat volgens de VNG en volgens het Ministerie onjuist is, heeft u die ook aan de rechtbank voorgelegd?

De heer Mooijekind: Nou ja, in ieder geval in mijn beroepschrift heb ik verwezen naar die circulaire daarover.

De heer Garretsen: En daar heeft de rechtbank ook vragen over gesteld?

De heer Mooijekind: Nee, nee. Pardon.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er verder nog vragen aan de heer Mooijekind? Nee? Dank u wel voor het inspreken. Dan gaan wij nu wel verder met ... Of is er behoefte ... De heer Aynan heeft ontzettend behoefte aan pauze, maar dan wil ik het wel graag kort houden: 5 minuten en dan zijn we weer terug.

10. Plan van Aanpak Diversiteit en Inclusie (JB)

10.1 *2018220603 Toezegging werking charter naar inclusieve organisatie én werving- en selectiebeleid

De voorzitter: De heer Aynan zit in mijn blinde hoek, in mijn dode hoek. Helaas. Het spijt me, ik zal vaker deze kant op kijken. Ligt niet aan u, ligt aan mijn hoek. Mijnheer Sepers, ik zag uw vinger: gaat uw gang.

De heer Sepers: Ja, dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Aynan, is dat uw vinger op. Maar ik geloof de heer Sepers, die was sneller.

De heer Sepers: Heel kort, want daarna kan de heer Aynan dan. Ja, voorzitter, wij zijn blij dat er nu een plan van aanpakdiversiteit en inclusie is wat zich richt op de vier doelgroepen die onderscheiden worden. Dat worden achtergronden en culturen, arbeidsbeperkingen, chronisch ziekten, leeftijd en LHBT+. En ja, de intenties en de inspanningen, die zien er behoorlijk veelbelovend uit. Het gaat natuurlijk om de vraag: gaat dat ook tot resultaten leiden? Ik wil een nieuw geval van de wethouder graag horen wanneer hij denkt dat wij een eerste tussenrapportage zullen kunnen gaan krijgen over de voortgang van dit plan. Iets wat wij in het plan een beetje missen is de vraag naar het onderscheid naar niveaubanen waarop de vier verschillende groepen gaan functioneren. Want ja, het is natuurlijk ook wel interessant wel te weten of dat wat betreft niveau ook

behoorlijk verdeeld is binnen de organisatie. Dat zal misschien niet altijd kunnen, maar daar wil ik graag ook de visie van de wethouder over horen, in hoeverre dat ook een belangrijk streefpunt is. En er is misschien ook wel iets te weinig aandacht voor het intreden van vijftigplussers. Misschien kan de wethouder daar nog iets meer over zeggen, of dat voor hem ook een belangrijke groep is en hoe hij die wil bevorderen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. De heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, dank u wel. Haarlem is een gemêleerde stad: ik geloof dat wij zo een 100 verschillende nationaliteiten hebben in ons stadje, waar iedereen mee moet kunnen doen, waar iedereen ook dezelfde kansen heeft en waar niemand uitgesloten wordt. Voorzitter, maar de werkelijkheid is anders. En de toon over onze multiculturele samenleving is, hebben we de afgelopen tijd ook gemerkt, ja, harder geworden. Ik hoef alleen maar de naam Zwarte Piet te noemen. Of bijvoorbeeld vorige week: Nashville. En voorzitter, niemand kan er meer omheen: discriminatie op de arbeidsmarkt bestaat. Het is onderzocht, het is bevestigd door het CBS, door SCP. Er zijn onderzoeken gedaan. Je hebt als witte sollicitant met een strafblad meer kans op een baan dan een allochtoon zonder strafblad. En dan hebben we het ook nog eens een keer over gelijke geschiktheid.

De heer Sepers: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Sepers.

De heer Sepers: Mag ik de heer Aynan een vraag stellen? Wat hij hier nu naar voren brengt lijkt mij nogal een boude stelling. Kunt u de bron van deze kennis geven?

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Heb ik net gedaan, voorzitter: CBS, SCP. En het vakblad voor criminologie heeft het onderzoek gedaan.

De heer Sepers: Begrijp ik goed dat hij expliciet staat dat een blonde man met een strafblad een grotere kans heeft dan iemand met een allochtone achtergrond zonder strafblad?

De heer Aynan: Jazeker, dubbel zoveel. Ik kan u het onderzoek toesturen. Ik zal het naar de griffie sturen met het verzoek om naar de hele commissie toe te sturen. Ja, voorzitter, terechte verbazing. Bij mij dus ook. Voorzitter, ik heb het ook aan den lijve ondervonden toen ik stagecoördinator was bij het ROC. En ik heb echt tot mijn grote schande moeten ontdekken dat het echt bestaat. Dat bijvoorbeeld bij mijn studentes met een hoofddoekje geen stage konden lopen bij een luchtvaartmaatschappij, bijvoorbeeld, of bij een hotel. Dat vond ik echt heel pijnlijk, vooral voor die dames die overigens ook mijn beste studentes waren. Voorzitter, we moeten beseffen dat diversiteit niet alleen een sociale waarde heeft, want je voelt je daardoor thuis, maar ook gewoon een economische waarde. Het levert nu eenmaal geld op. Je bent tegenwoordig eigenlijk wel een beetje gek als je geen divers personeelsbestand hebt. En het wordt inclusie komt vaak voor in het stuk. Dat is natuurlijk alleen maar goed, want dat is waar we naar streven. Maar ik wil het omdraaien: tegenovergestelde van inclusie is namelijk uitsluiting. En wat uitsluiting betreft hebben we niet voor niets bestrijding van discriminatie helemaal bovenaan gezet in onze grondwet. En terecht. Want we hebben het bij het vorige agendapunt gehad over criminele activiteiten die de samenleving ondermijnen. Maar discriminatie ondermijnt de samenleving net zo hard. En dan is het een beetje jammer dat ik veel, nogmaals terecht, veel lees over inclusie en alle maatregelen; daar is ook het plan van aanpak voor geschreven. Maar weinig over de bestrijding

van discriminatie. En wat mij betreft moet de bestrijding daarvan net zo vanzelfsprekend en logisch zijn als dat je een boete krijgt bij het rijden door rood. Dus ik een vraag stellen aan de wethouder, of hij bereid is om een meldpunt in te stellen, om de bereidheid – want dat is wel een zorgenkindje – om discriminatie te melden, om die te vergroten. En of hij bereid is om een mystery guest in te zetten om te kijken waar dat nog voorkomt? Nogmaals, de bestrijding van discriminatie moet net zo logisch zijn als het bestraffen van het door rood licht rijden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Aynan. Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel, voorzitter. Nou, het was een kort en bondig stuk, maar las fijn weg. Uiteraard is de VVD ook voor diversiteit en inclusie - gelijkwaardigheid hoort ook bij onze liberale beginselen en daar is dit ook allemaal onderdeel van. En we konden ons dan dus ook eigenlijk vinden in bijna alle maatregelen. Een van de beste, meest effectieve maatregelen lijkt mij onder andere inderdaad zorgen voor een gemêleerde, een diverse sollicitatiecommissie waarmee het gesprek wordt gevoerd. Maar er was één ding, en dat ... Nou ja, ik heb wel eens gezegd dat ik sarcasme moet afleren in politiek omdat mensen niet snappen als ik sarcastisch ben. Maar als ik dan lees dat afdelingsmanager wordt gevraagd om een inschatting te maken van het percentage met een niet-autochtone achtergrond, als ik dat dan lees, denk ik: wat wordt dan de volgende opdracht? En dat is dan de sarcastisch, want ik wil niet dat die opdracht wordt weggegeven. Maar dat is: kunt u ook even aangeven hoeveel LHBT'ers u denkt in uw team te hebben? En dan moet dus de afdelingsmanager gaan ranken van: goh, hebben we daar genoeg van om een diverse club te zijn? Want diversiteit, dat is alles. Dat gaat niet alleen om allochtoon en autochtoon; daarom zijn hier ook die vier groepen benoemd. En ik snap dat het college met een hele lastige opdracht op pad is gestuurd, omdat die wens vanuit enkele partijen in deze commissie kwam, van: wij willen weten hoeveel hebben we ... Hoeveel allochtonen werken er bij de gemeente? Nou ja, kijk: het zal mij in die zin worst wezen. Dat is misschien wel heel plat gezegd. Maar het gaat mij erom en de VVD erom dat als iemand met een allochtone achtergrond gesolliciteerd en die is even geschikt, dat daar dan niet aan voorbij wordt gegaan omdat we daar mogelijk ongemerkt niet voor open staan. Dat is wat we moeten aanpakken. En dat gaat niet om cijfertjes, maar gewoon zorgen dat het in het DNA zit dat we mensen niet uitsluiten en dat we dus inclusief zijn. Dus wat mij betreft gaan de afdelingsmanager sta helemaal niet op pad met die opdracht, vooral uit risico dat daarna nog allerlei andere opdrachten komen. Ik zou er zelf, als we kijken naar ... We willen inclusie, dus dat iedereen zich fijn voelt binnen de organisatie. Ik zou zeggen: doe gewoon een onafhankelijk ... waar mensen anoniem kunnen reageren van: ik voel mij thuis in deze organisatie, ik word gewaardeerd om wie ik ben. En als het antwoord nee is, dat diegene kan aangeven: dat komt omdat ik merk dat ik word ... anders word behandeld omdat ik jong ben en mensen geen respect voor me hebben omdat ik te junior zou zijn. Terwijl ik wel de kennis hebt, omdat ik een andere achtergrond heb, omdat ik op mannen in plaats van vrouwen val: dat heb ik liever dan dat we een paar cijfertjes hebben die verder niks zeggen totdat wij ... Want het gaat er om dat we gewoon dat wervingsproces op orde hebben; dat we inderdaad geen discriminatie toepassen. Dus dat zou ik gewoon graag meegeven. Want ja, ik ben gewoon echt geen fan van dit soort opdrachten. En verder vond ik het een helder stuk.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Sterenberg. De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, dank u wel, voorzitter. De SP vindt het heel belangrijk dat de gemeente en de ambtenaren die daar werken een afspiegeling zijn van de Haarlemse bevolking. En dat vinden wij om een aantal redenen. In de eerste plaats dat het de kwaliteit van de gemeentelijke organisatie daardoor wordt verhoogd. En mijn rechter buurman heeft daar al wat over gezegd. En in de tweede plaats omdat het een

voorbeeld is voor andere Haarlemse werkgevers. En derde plaats, dat op die manier ook een signaal wordt afgegeven dat wij in elk geval niet doen en discriminatie op de arbeidsmarkt en dat daar ook andere organisaties van kunnen leren. En verder, en dat is ook erg belangrijk, dat de groepen die genoemd zijn, die vier of vijf groepen, dat we het signaal uitstralen dat ze niet alleen erbij horen in Haarlem waar dat ze ook welkom zijn bij de Haarlemse gemeente om daar te werken. En ik ben blij dat de wethouder niet alleen de beperkingen van de Wet gelijke behandelingen ... daarmee rekening houdt, maar ook met de mogelijkheden. En dat hij daar ook zelfstandig onderzoek naar heeft gedaan. En ik ben ook verheugd omdat hij gaat samenwerken met het Ministerie van Sociale Zaken. Ik neem aan dat op het moment dat er een minister daar zit die lid is van de PVV of van Forum voor Democratie, dat hij die samenwerking stopt. Maar ik zie nu alleen maar positieve voordelen van die samenwerking. En ik wil toch ook nog even reageren op wat de VVD zegt. Ik denk dat het heel belangrijk is dat ... We hebben het eerder deze avond over indicatoren en effecten- en prestatie-indicatoren gehad, dat het heel belangrijk is dat onze prestaties kunnen meten. En er zijn andere middelen beproefd. En daar hebben we het eerder gehad in deze commissie, en daar hebben we het niet ... Resultaten die we daaraan kunnen afmeten. En daarom hebben wij wel gepleit voor dat er in elk geval wordt gekeken, en dat staat de Wet gelijke behandeling ook toe, van: hoeveel mensen met een migratie-achtergrond binnen Haarlem werkzaam zijn? En ik ben met de VVD eens dat als naar seksuele geaardheid wordt gevraagd, dat dat moeilijker zal zijn, tenzij mensen dat vrijwillig willen doen. Tot zover mijn bijdrage.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, ik begrijp uw wens werkelijk niet. Want ja, u zegt: met een migratie-achtergrond. Maar iemand die bijvoorbeeld geadopteerd is en zich daardoor gewoon als Nederlander is opgegroeid, ja, die zal risico hebben op ... Die heeft dus een risico op discriminatie. Maar waarom moeten we dat ... Waarom zou je dat zo willen gaan bestempelen, in plaats van dat je gewoon gaat zorgen dat je aannamebeleid beter wordt? Als nu uit deze telling blijkt dat de cijfers te laag zijn? Gaat u dan 20% van de blanke medewerkers eruit gooien zodat de verhoudingen beter worden? Nee, het gaat er om dat er gewoon vanaf nu, als er een vacature open is, dat iedereen gelijke kansen heeft. Daar gaat het volgens mij om.

De heer Garretsen: Ja, nou. Stel ... Laat ik antwoord geven. Natuurlijk willen wij niemand eruit gooien, dat wil ik als eerste zeggen. Dat spreekt vanzelf. Maar als nou blijkt, ik noem even een hele zwartwit-tegenstelling, dat er maar 1% van de mensen – ik weet dat het er meer zijn – hier bij de gemeente een migratieachtergrond heeft, terwijl er 20% van de Haarlemse bevolking een niet-westerse achtergrond heeft. Dan denk ik dat heel belangrijk is dat wij ernaar streven dat we tot 20% komen. En het andere geval: stel, we hadden 40% met een migratie-achtergrond werken – dat lijkt me buitengewoon onwaarschijnlijk – dan is dit hele plan van aanpak niet nodig. Dus alleen daarom is nodig om enig inzicht te hebben in hoeveel mensen met een migratie-achtergrond werken nu eigenlijk bij de gemeente? En hoe groot is dat die inspanning die we moeten doen dat binnen redelijke termijn er wel een afspiegeling is van de Haarlemse bevolking?

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van mevrouw Sterenberg. Gaat uw gang.

Mevrouw Sterenberg: Dan is zo'n plan toch nog steeds nodig? Want je moet ervoor zorgen dat het toch steeds ingebed is dat je sollicitatietrajecten gewoon goed verlopen? En dat gewoon mensen gelijke kansen hebben? En ook al, de situatie van nu is geen garantie voor de situatie van over een jaar. Dus volgens mij moet je gewoon zorgen dat het in de basis goed is. En ja, dan ben ik ... Ja, ik ben gewoon echt een tegenstander van hoofden tellen. Maar daarin zullen wij elkaar niet vinden, denk ik.

De heer Garretsen: Dat het in de basis goed moet zijn, dat staat ook in het rapport. En de gemeente heeft vele pogingen toe gedaan. En daar konden we geen resultaten uithalen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Uw spreektijd is op. U wilt interrumpen op de heer Garretsen? Gaat uw gang.

De heer Rijssenbeek: Voorzitter, ik heb een interruptie op de heer Garretsen. Niet omdat ik het niet per se met hem eens ben, maar puur omdat ik gewoon even wil begrijpen wat zijn insteek is. Hij zegt: die totale afspiegeling of het totale ambtenarenbestand moet een goede afspiegeling zijn. Nou lees ik in de stukken dat er sprake is van een flinke vergrijzing binnen de gemeente Haarlem. Dat zal waarschijnlijk betekenen, maar dat hoor ik wellicht duidelijk van de wethouder, dat er mensen al heel lang in dienst zijn bij de gemeente Haarlem en dus zijn aangenomen in een periode dat diversiteit minder hoog of misschien zelfs wel helemaal niet op de agenda stond. Dat zal wel schending betekenen dat we een flink aantal blanke of witte ambtenaren hebben op hoge leeftijd. Als je dus het totale bestand van de ambtenaren een goede afspiegeling van de samenleving wil laten zijn betekent dat dat we dan eigenlijk evenredig veel mensen met een niet-westerse achtergrond moeten aannemen en dat je daar dus ook weer een niet-afspiegeling van de samenleving gaat zien om te compenseren. Is dat wat u wilt?

De voorzitter: Ja, u mag daar op antwoord. Maar dat is het dan ook. Gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ik begrijp uw vraag. Ja, dat er nu veel witte mannen op gevorderde leeftijd werken, dat is ... Babyboomers. Ik ben een van de eerste babyboomers, maar er zijn er nog veel bij het gemeentelijk apparaat. En er is ook een andere vraag gesteld over leeftijden. Ik vind dat bij het aannemingsbeleid van de gemeente Haarlem inderdaad ook op leeftijd moet worden gelet. Maar er moet ook worden gelet op migratie-achtergrond, mensen met een beperking enzovoort. Ik weet niet of dit een voldoende antwoord is op uw vraag.

De voorzitter: Ja, mijnheer Rijssenbeek, gaat u door met uw termijn.

De heer Rijssenbeek: Ja, voorzitter, dank. Allereerst complimenten aan de wethouder voor dit stuk. Uitgangspunt is hoe dan ook dat hier niet genoeg aandacht voor kan zijn. De heer Garretsen heeft dan net al hele mooie en zinnige dingen over gezegd, over het belang van dit stuk; die ga ik niet herhalen, daar sluit ik me bij aan. Ik worstel wel met het punt waar ik net ook de heer Garretsen over bevroeg, simpelweg omdat ik het wel met mevrouw Sterenberg dat vooral de instroom nu een hele goede afspiegeling moet zijn van de samenleving en dat we daar wat mij betreft een hele goede focus op moeten hebben. Maar als we nu gaan zeggen van: ja, met een indicator, om maar even in de lijn van de vergadering van vandaag terug te komen, over vijf jaar of over drie jaar of misschien over een jaar moet het totale ambtenarenbestand een goede afspiegeling zijn, dan denk ik dat je er bijna niet aan ontkomt door inderdaad een percentage te ontslaan. Anders kom je niet op hele korte termijn tot die goede afspiegeling. Of je moet inderdaad bij de instroom in soort anders selectiemechanisme gaan doen en zeggen van: nou, wij nemen alleen nog maar mensen met een niet-westerse achtergrond aan. Maar dan heb je twee verschillende niet-diverse leeftijdsgroepen in deze ambtelijke organisatie. Dus het uitgangspunt wordt door D66 ruimhartig ondersteunt. En wij vragen daar ook echt urgentie op van het college. Tegelijkertijd ligt onze prioriteit bij de instroom. En daar mag het echt niet meer zo zijn dat daar, dat dit daar geen speerpunt is. En ik vind de voorstellen die op dat punt worden gedaan, ook om rekening te houden bij de selectiecommissie bijvoorbeeld, nou, die juichen wij van harte toe. Dus dat zijn de punten die ik op dit moment heb.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rijssenbeek. De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel. Op de mensen ook voor het stuk. Er is al veel gezegd. Het is van het grootste belang dat er natuurlijk een diverse samenstelling is van het personeelsbestand van gemeente Haarlem. En het is ook van belang dat gemeente Haarlem daar in het goede voorbeeld geeft. En dan zeg maar ja, het is natuurlijk lastig om mensen te gaan vragen wat voor seksuele voorkeur hebben; je mag niet registreren of mensen van allochtone afkomst zijn. Maar wat je wel zou kunnen doen ... Dat is dan een vraag, die heb ik nog niet gehoord: of er voldoende aandacht is voor pesten en discriminatie eventueel op de werkvloer, zowel daar van allerlei groepen anders dan de blanke, witte man. Bijvoorbeeld ook, ik heb nog niet iets gezien over discriminatie van zwangere vrouwen, waar we ooit een motie hebben over ingediend. Omdat die ... Er zijn heel veel klachten over dat vooral als tijdelijke contracten hebben, dat ze zo gauw als ze zwanger worden het contract niet wordt verlengd. Dus nou, daar ook graag aandacht voor. We hebben ooit eens een hele korte pilot gehad met anoniem solliciteren. Die is gestopt omdat die onvoldoende opleverde. In andere gemeentes zoals Den Haag werkt dat wel en werkt het heel goed, en daar is het personeelsbestand ook een stuk diverser. De gemeente trouwens zelf ook: daar is 55% van niet-westerse afkomst in de stad. Dus dat zijn zo even de vragen die bij mij opkwamen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. De heer Linder.

De heer Linder: Nou, wij sluiten ons aan in principe aan wat hier ook gezegd wordt. Eerste: ja, wat een mooi stuk. En ik denk dat het ook een heel belangrijk deel is dat inderdaad wel de Haarlemmers zich vertegenwoordigd voelen. Ik ben alleen benieuwd '...' bij de krapte op de arbeidsmarkt, in hoeverre dat er inderdaad wel keuzes zijn; wat er te kiezen valt. Maar ik ben er ook mee eens dat als we nu gewoon zeggen van: nou ja, het is een mooi stuk en we moeten gewoon zorgen dat het een afspiegeling is, maar er geen incentive erin zit, en geen duwer in, dat dan uiteindelijk niet al te veel van terecht komt. Dus ik denk op zich niet verkeerd is om ergens een duw te geven. Ik zou ook niet even 1-2-3 weten welke, om ervoor te zorgen dat wel op een gegeven moment die recruiter op een manier gedwongen wordt, of laten we zeggen, bemoedigd wordt om iemand van de vier groepen aan te nemen in plaats van misschien iemand die niet bij deze groepen hoort - uiteraard als ze gelijk geschikt zijn. Dus ja, ik moedig dat toch aan, dat we kijken of daar een mogelijkheid is om daar inderdaad een duwtje te doen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Linder. Wie mag ik het woord geven? De heer Amand.

De heer Amand: Dank u wel. Trots Haarlem kan zijn eigen vinden in het stuk. Wel hebben we een paar kanttekeningen gemaakt. Het is natuurlijk al wat de heer hier aan mijn rechterzijde ook zei: de recruiter, iedereen die sollicitatieplicht ... Prima. Ik ben zelf ook van beneden de rivieren, mijn voorouders. Dus dat zal in die tijd niet veel anders geweest zijn. Dus ik wil nog wel even de wethouder ook de vraag stellen: hoe is het nu? Kan hij daar cijfermatig nog een cijfer bij geven hoe het nu gesteld is, ook met de mensen met een handicap, beperking, et cetera? Dat wil Trots Haarlem wel eens weten. En wij willen ook die eigenlijk de beslissing neemt met de sollicitatie, of daar niet ook eens wat aan gesleuteld moet worden. Want als jij natuurlijk je naam tegen hebt, wat sommige mensen hier al bevroeden ... Ik heb dat misschien ook. Ja, in andere mate. Maar er zijn anderen die geen Frans kunnen, die eigenlijk hun eigen ingepakt voelen. Dus het is natuurlijk ... Zoveel moet er niet op naam en uiterlijk. Het gaat om de capaciteiten. En is het werkbaar op het gemeentelijk vlak? Want dat is het belangrijkste punt. Dus wij kunnen wel wat roepen. Wij moeten gewoon zorgen dat die ambtenaar, die ook hier de sollicitatieplicht doet, dat die goed onderlegd is en weet wat kan en wat ze kunnen eisen. En niet dat de mensen in Haarlem de indruk gaan krijgen dat er iets fout gaat. Want dat is eigenlijk een beetje de conclusie. Er zijn zat mensen die capaciteiten hebben, maar dat het onderbelicht.

Dus ik wil toch vragen aan de wethouder of hij toch eens gaat kijken met de sollicitatieprocedure in het Haarlemse, of er daar eens misschien een verbetering in kan komen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Amand. De heer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Een prima stuk als je het leest. Maar ik ben toch wat ... Ik heb wat gevoelens daarbij. Je leest het: er moet toch wel een hele hoop gebeuren om een normale, gewone organisatie te zijn. En dan denk ik: de gemeente Haarlem, 1200 man. Hoge professionaliteit in de meeste functies. Weldenkende Haarlemmers die de raad bijvoorbeeld adviseren, de stad ondersteunen. En dan staat er ook: werkt toe – en het is natuurlijk maar taal en het kan het verkeerde woord zijn – werkt toe naar een meer diverse en inclusieve organisatie. Dan denk ik: werkt toe. Blijkbaar zie je dit verhaal, maar ik, mevrouw de voorzitter ...

De voorzitter: We zagen het precies tegelijkertijd. De heer Aynan, gaat uw gang.

De heer Aynan: Voorzitter, zo is het ook maar taal om te spreken over 1200 man, waarvan er 700 vrouw-zijn.

De heer Smit: U heeft gelijk maar dat houdt niet benadrukken vanwege de achterstand die de man heeft hier, in deze formatie. Blijkbaar zijn bij het vroegere aannamebeleid mannen gediscrimineerd en is er geloof ik 59% vrouwen.

De voorzitter: Nou, in de politiek niet, hè.

De heer Smit: Ik heb het nu even over weer die 1200 man. Maar na deze terzijde ... En dank u, collega: 1200 mensen. Wat helpt me op dat er zoveel moet gebeuren om in gewone organisatie te zijn. Om iets te doen waarvan je denkt van: moet je daar nog over nadenken? Moet er daar nog over geduwd en gestuurd worden? Blijkbaar wel en blijkbaar is het een goede zaak dat de wethouder dit oppakt. Toch denk ik dat er ... En dan hoeft je niet, geachte collega van D66, een groep senioren te ontslaan. Maar ik denk wel dat je in het komend aannamebeleid wat meer aandacht kan hebben voor een stukje groei, en dat neemt wat hogere percentages in Haarlem, van mensen die moment op achterstand staan, groepen die op achterstand staan. Mijnheer de wethouder, dat gebeurt met name in de intake van onze HRM-afdeling. En dat doen niet al die 1200 mensen om het die nemen geen mensen aan; maar HRM is daar leading in. Dus daar neem ik aan dat inmiddels het helemaal tussen de oren zit dat er op kwaliteit wordt gekozen. Dat er op kwaliteit wordt gekozen met een stukje aandacht voor inhaal van bepaalde groepen. Als het daar nog niet gebeurt, nou, dan zou ik zeggen: dan kunt u een afdeling toch gemakkelijk saneren. En, en misschien een tip aan u: ga eens na bij welke afwijz... Nee, bij welke vacatures welke mensen afgewezen zijn. Want wie er aangenomen is, dat ziet u op een gegeven moment wie er rond loopt. Maar welke mensen zijn afgewezen en waarom zijn ze afgewezen? Is nou wat u hier ambieert ook echt de leidraad, het tussen-de-orenverhaal van de HRM-afdeling. En dan kan natuurlijk nog ergens een afdelingschef ook ergens – even plat gezegd: roet in het eten gooien. Maar het begint bij HRM. En daar moet dit verhaal, vind ik, tussen de oren zitten, moet het knallend goed lopen en moet die volledig ondersteund worden in uw ambities. Ik hoop dat u met mij eens bent dat daar de kern eigenlijk zit van de kracht die u beoogt met dit stuk. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Wie mag ik het woord geven? De heer Sepers, gaat uw gang.

De heer Sepers: Voorzitter, ik heb alles wordt gehad maar ik ben een belangrijk punt vergeten. Maar ik dat nog even brengen?

De voorzitter: Eigenlijk niet. Maar vooruit, heel kort.

De heer Sepers: Dank u wel. Dat gaat met name over de groepen met een arbeidsbeperking en in afstand tot de arbeidsmarkt. We hebben ... Er is nationaal een deal gemaakt waarin er 125.000 mensen geplaatst zouden moeten worden met een arbeidsbeperking. Het bedrijfsleven heeft daar tot nu toe die taak behoorlijk vervuld en zijn doelstellingen bereikt. Maar het probleem zit hem bij de overheid. En ik kan mij ook voorstellen, als ik het begrip gelijke kansen hier hoor rondzingen, dat het een extra handicap is voor die groep om aan de bak te komen binnen de gemeente. Want mensen met een arbeidsbeperking, die hebben nou eenmaal niet gelijke kansen, maar die moeten een extra steuntje in de rug krijgen. En ik wil graag van de wethouder horen hoe hij met name ten aanzien van die groep, dat extra steuntje in de rug om gelijkkelijk vertegenwoordigd te raken in het ambtelijk apparaat, hoe hij dat concreet gaat realiseren?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. Ik vond het niet heel kort, trouwens. Maar vooruit. U was aan het woord geweest, toch? Ja, nee, geen sprake van. Mijnheer Gün, gaat uw gang.

De heer Gün: Ja, voorzitter, dank voor het woord. Uitsluiting en discriminatie gebeurt vaak, of soms moedwillig, maar vaak onbewust. Zo moet ik hem duiden. GroenLinks Haarlem heeft dan ook al vier jaar geleden vrij fors ingezet op kennis en bewustwording van de impact van discriminatie om uitsluiting en ongelijke kansen, ook binnen de gemeente Haarlem. En dan gaat het niet alleen om discriminatie bij werving en selectie, maar ook om beloningsdiscriminatie bij vrouwen; de zwangerschapsdiscriminatie; leeftijdsdiscriminatie; discriminatie van mensen met een beperking; en discriminatie en achtergrond. Daarom hebben wij ook met een aantal andere partijen ... zijn wij ook mede-indiener geweest van een motie met betrekking tot anoniem solliciteren. We hebben veel technische gesprekken gevoerd. Er zijn sessies geweest, meerdere met mensen die erover gaan binnen de organisatie. Is GroenLinks ook helemaal in het begin van de vorige periode mede-opsteller geweest van een initiatiefvoorstel samen met de VVD over het vergroten van de LHBT en het tegengaan van discriminatie van LHBT'ers in de gemeente, maar ook binnen het gemeente-apparaat en ook binnen de sport. En elke keer als het over discriminatie ging, werd er ook heel duidelijk gesproken over man-vrouw, ook door het apparaat achter het college. Ja, en we zijn goed vertegenwoordigd wat vrouwen betreft. En ja, we hebben ook veel LHBTI'ers in dienst. En de vraag van: joh, heeft u dan ook mensen met een migratie-achtergrond in uw organisatie werken? Ja, die zijn er ook: kijk maar in de hal. Of kijk maar in de keten waar wij mee samenwerken, met Spaarnlanden en dergelijke, want daar vindt u ook mensen met een beperking of een achterstand tot de arbeidsmarkt. En daar zat precies mijn punt. En ik wil deze wethouder echt bedanken, en dat meen ik echt oprecht, voor de inzet die hij pleegt op dit dossier. En via de wethouder de kanteling in de organisatie die ik merk en ook proef in dit stuk. Want er wordt nu, en ik heb nog even mijn bijdragen van de afgelopen vier jaar zo'n beetje bij elkaar gesprokkeld, en ik zie er echt dingen in staan die ik heel belangrijk vind en eerder heb geduïd. Namelijk: zorg ervoor dat je voorbeeldfunctie hebt binnen de organisatie, ook voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt, bijvoorbeeld die met een migratie-achtergrond. Want ja, je kiest nu eenmaal wat sneller, vaak niet eens bewust, maar voor iemand die ... Ja, wat iets beter voelt, die op je lijkt. Ben je wat ouder, dan kies je voor iemand die ... Et cetera. Door dit stuk ben ik er zeer van overtuigd ... En ik bedoel, het is geen vrijbrief. Maar ik ben er zeer van overtuigd dat we nu de goede stappen aan het zetten zijn. En als in Haarlem anoniem solliciteren niet goed heeft gewerkt, dan kan het zijn dat het voor de Haarlemse populatie niet heeft gewerkt. Het kan ook zijn, en ik heb ook een beetje nagevraagd van: jongens, als er in ... Nou ja, waar ik dan weer een laagdrempelige relatie hebt: mensen met een migratie-achtergrond. De vraag van: er zijn vacatures. Waarom solliciteer je niet? En ja, en heb je gezien ... En het zijn echt allemaal, en je zei het al ... Of sorry, de VVD bracht het al. Van stel, je bent geadopteerd en je bent gewoon Nederlander. Mensen met een migratie-achtergrond, tweede, derde generatie zijn ook gewoon

Nederlanders. Ze spreken de taal vloeiend, zijn allemaal hoogopgeleid. Maar op de een of andere manier is er blijkbaar voor hun een drempel om te kiezen voor gemeente Haarlem. En als ik dan vraag: wat is het? Dan is dat misschien ruis, misschien door zaken die in het verleden hebben gespeeld, dat er een beeld is dat je daar geen kansen krijgt om jezelf verder te professionaliseren of te ontwikkelen. En het hoeft allemaal niet waar te zijn, maar het is wel het beeld wat er is. En dat kan je maar op één manier tegengaan en dat is ook op die beleidsafdelingen, en met name ook in de lijn, in die piramide van leidinggevendens ervoor zorgt dat die er zijn. En dit stuk, dat staat gewoon in dat dat onvoldoende body heeft gehad en dat dat aandacht gaat krijgen. Dus ik juich het geheel toe. Ik wil mijn betoog niet alleen toespitsen op mensen met een migratie-achtergrond. Het gaat mij echt om algemene zin. En heel kort, voorzitter, zijn de laatste seconden: de heer Garretsen heeft eerder een aantal keer aangegeven dat je in lijn met wetgeving, en dat was voor mij toen nog een beetje te technisch, wel of niet komt erven. Nou, weet je: ik vind dat geen duwen op zich. Dat is een middel wat je zou kunnen hanteren. Maar ik heb dat technisch nagevraagd. Ik heb ook de griffie gevraagd omdat voor dit overleg met jullie te delen. Ik heb een verzoek ingediend bij de functionaris Gegevensbescherming. Het blijkt dat dat jullie niet heeft bereikt. Dat is jammer, want het zou ook een aantal vragen van de VVD beantwoorden. Maar die worden aan de Raadzaam gehecht, aan de eerstkomende Raadzaam, zodat we kunnen zien wat wettelijk wel of niet mag van de instantie, de Autoriteit Persoonsgegevens, die daar echt over gaan. Die discussie volgt nog. Maar hier hou ik heb dan even bij voor mijn eerste termijn.

De heer Aynan: Ja, voorzitter, een gloedvol betoog van de heer Gün, waar ik me echt grotendeels in kan vinden. Het is misschien een beetje onder de gordel van mij, mijnheer Gün, maar laat het nou net wezen dat er bij GroenLinks zelf een vacature is ontstaan. En wat zien we? De oude, vereffende paden. Jammer.

De voorzitter: De heer Gün.

De heer Gün: Nou ja, ik weet dat u mij veel kwalificaties en competenties toe hecht en dat u mij graag op een andere plek in de raadzaal had gezien.

De heer Aynan: Met alle liefde.

De heer Gün: Daar ben ik zeer van overtuigd. Ik dank u ook voor uw complimenten. Het zijn geen superlatieven, doet me zelfs te kort. Maar los van dat: ik heb die ambitie niet. En je moet het wel willen. Nou, en voor de mensen, voor al die mensen die willen, steunen wij elkaar en hebben wij elkaar gevonden. Ik denk ook vrij breed in deze commissie en in de raad om die kentering, die kanteling binnen de gemeente vorm te geven.

De heer Aynan: Mijnheer Gün, u bent de grootste partij. Ik hoop toch echt niet dat u de enige bent binnen het kader van GroenLinks. En nogmaals, ik zei zelf van: het is een beetje onder de gordel. Maar het is ook een beetje gemeend.

De voorzitter: Goed, het ontspoord hier en ik laat het allemaal maar gebeuren. Dat is natuurlijk niet de bedoeling. Wie zegt dat de heer Botter geen vrouw is? Mijnheer Botter, neemt u het woord.

Wethouder Botter: Mevrouw ... Ja, ik heb in ieder geval door die ... Ik weet niet of u dat ook eens opgevallen. Ik moest nog twee typen gaan opzoeken, daaronder bij dat LHBT+, daar waren gewoon echt twee bij die ik nog niet kende. Dus ik heb een ieder geval zo is ook heel veel geleerd van dit stuk. En of ik een man of een vrouw ben: nou ja, ik ben gewoon een man. En als het dan gaat over de ... Ik word er net nog van beticht dat ik mijn haar verf. Nou, ik zeg dan: ik ben blij dat ik niet grijs ben. Ja, maar jij verft je haar. Nou, ik verf helemaal niet

mijn haar. Dus dan is dit nu ook voor eens en voor altijd de wereld uit ik ben heel, heel erg blij met al je opmerkingen commentaar. En dat is natuurlijk ook iets wat dankzij de organisatie of vooral door de organisatie ook is opgepakt. We hebben de hele leuke discussies over gehad. En ik ben blij met het stuk. En eigenlijk het punt wat het meeste discussie geeft, is er eigenlijk ingekomen om een beetje zeg maar te proberen om goed te maken dat we eerst een fout hadden gemaakt door te zeggen van: ja, je kunt niet gaan turven. Je kunt niet gaan kijken hoeveel mensen wel of niet van een bepaalde achtergrond zijn. En met heel veel moeite kan dat wel, maar dat heeft niet onze voorkeur. Maar het is erin gekomen omdat ik dacht dat daarvoor een breder draagvlak was. Want dit was het gene wat natuurlijk heel expliciet ook bij de behandeling van de begroting aan de orde was gekomen. Nou ja, ik heb gezegd: ik wil kijken wat er kan. Maar er zijn toch wel van verschillende kanten, en dat hoor ik ook nu in deze commissie, vraagtekens te zetten bij of je dat wel of niet zou moeten doen; of je afdelingshoofden dat moet laten doen, om die ... op basis van visuele kenmerken tot een bepaald percentage te komen. En ook de ondernemingsraad, daar heb ik een brief van gehad. En die zat de vorige keer ook bij de stukken. Die heeft daar eigenlijk best wel hele grote bezwaren tegen. Dat neemt niet weg dat het verhaal, wat ook bij het vorige agendapunt aan de orde kwam, en wat ook nu wordt gezegd van: ja, vanaf nu zetten we echt die knop om en vanaf nu gaan we echt gewoon heel erg goed kijken van gaat er ook gebeuren wat we met elkaar willen. En wat in die nota staat, dat we dat goed kunnen gaan bijhouden en dat we kijken of die verandering ook daadwerkelijk tot stand wordt gebracht. En daarover kan ik u ook gewoon jaarlijks rapporteren, of we daar stappen mee zetten.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Ja, ik ben blij met uw bevindingen van de avond. Ik weet niet of ik een meerderheid achter mij heb om dat onderzoek vooral te schrappen. Maar ik zal het in ieder geval altijd blijven zeggen. Maar wat er interessant is: u geeft aan inderdaad dat dat mogelijk wel nodig zijn om verbetering te kunnen meten. Maar dat slaat dan weer haaks op dat dit beleid voor aanpakdiversiteit in inclusie breder is dan alleen de alloctonen/autoctonen. Dus dat zou wel impliceren dat je ook die andere groepen moet gaan ranken. En LHBTI moet je ook niet willen ranken. Dus volgens mij kunnen we dat gewoon beter loslaten en zorgen dat we de processen voor instroom ... gewoon zorgen dat dat goed geregeld is.

Wethouder Botter: Nou kijk, dat laatste gaan we natuurlijk doen. Daar is het ook op geënt. Maar ik kan me wel voorstellen dat je op een gegeven moment ook zelf er behoefte aan hebt ... En over seksuele geaardheid, daar denk ik van: dat is niet echt iets wat per se ... wat je per individu moet gaan optekenen. Maar het feit of met mensen met een arbeidsbeperking ... Dat doen we daar eigenlijk ook al. Daar zat een staartje in met cijfers en daar hebben we ook zeg maar een doelstelling voor, een taakstelling, van wat we daar gaan doen en hoe wij ... Die concurreren ook niet met de rest van de groepen die in de nota staan. Want daar hebben we gewoon een apart traject voor, mensen met een arbeidsbeperking, om die aantallen te bereiken. Maar ik kan me wel voorstellen dat we vanaf nu inzicht geven dat het inderdaad een wat meer afspiegeling is geweest. Kijk, naar leeftijd kan het sowieso. Dat kan gewoon. We kunnen aan de hand van onze opbouw van het personeelsbeleid ... We kunnen dat doen aan de hand van man/vrouw; we kunnen dat vervolgens ook op het moment dat wij zeg maar het gevoel krijgen dat we op een gegeven moment niet de afspiegeling zijn ook qua leeftijd, dat we dan daarna gaan kijken. De suggestie die gedaan werd om eens te gaan onderzoeken van: welke mensen worden en al afgewezen? Dat vind ik ook best iets en daar kan ik ook over bij wijze van spreken rapporteren.

De voorzitter: Ik zie drie interrupties. De heer Smit was de eerste, gaat uw gang.

De heer Smit: U begon net even bij de afdelingshoofden die dan moeten gaan turven op hun afdeling, en vervolgens ...

Wethouder Botter: Nee, daar begon ik niet mee. Ik zei: dat was de wens destijds van de SP, bij de begrotingsbehandeling, om dat zo te laten doen.

De heer Smit: Oké, maar even ... Even ... Nou ...

De voorzitter: Mijnheer Smit, gaat u verder.

De heer Smit: Maar vervolgens gaf u aan dat u een heleboel gegevens natuurlijk in de computer heeft zitten, zoals leeftijd en geslacht. Moet je best wel veel opletten. Leeftijd en ... Maar uiteindelijk is het een HRM-afdeling die precies weet ... Nee, niet precies weet: het beste kan weten wat er in een stadhuis in de ambtelijke organisatie rondloopt. Dus als u gegevens wilt hebben en nu wil zoveel mogelijk gegevens hebben ... En ik ben het met u eens: een heleboel dingen, die moet je niet vragen en kunt niet helemaal weten. Maar dan is het altijd uw HRM-afdeling die daarin leading is? En niet ergens een afdelingshoofd? Dat bent u ook met mij eens?

Wethouder Botter: Dat ben ik met u eens, ja.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg was de volgende. Gaat uw gang.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Ja, ook de suggestie van het: na afloop kijken bij sollicitanten waarom iemand is afgewezen. Dat klinkt misschien wel heel makkelijk, maar zo zwart-wit is het natuurlijk niet. Een goede vriendin van mij heeft een Chinese achternaam. Ik weet dat ze onlangs heeft gesolliciteerd; had het beste cv – want ik werkte daar ook, dus ik wist dat mensen vonden dat ze de beste cv en de beste brief had. Maar ze had gewoon een heel belabberd gesprek gevoerd en daarop is ze afgewezen. Dat zal nooit meer blijken daarna uit de documentatie. Op papier leek ze de beste kandidaat, maar dat bleek ze in praktijk dan toch niet te zijn. Dus dat zijn natuurlijk invloeden, die weet je niet altijd. Dus ook daar kun je niet alles ... Kunnen we niet alles aan gaan ophangen.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Sterenberg. De heer Rijssenbeek. Nee, mijnheer Gün, de heer Rijssenbeek had nog een interruptie.

De heer Rijssenbeek: Ja, terwijl de heer Gün aan het mediteren is: voorzitter, ik heb de wethouder gecompimenteerd en tegelijkertijd benijd ik hem niet. Want dit is volgens mij een heel complex onderwerp. Op het moment dat ik de discussie hoor over leeftijd, bijvoorbeeld, en over de toezegging van de wethouder dat hij gaat kijken hoe het nou komt dat bepaalde leeftijdsgroepen ondervertegenwoordigd zijn, dan zou dat best wel eens kunnen leiden tot de conclusie dat we dus juist een ondervertegenwoordiging van jonge mensen hebben en dat we om die reden oude mensen moeten gaan uitsluiten. En dan krijg je dus ook weer het verwijt dat er aan leeftijdsdiscriminatie wordt gedaan. Dus ik geef maar even aan tegen wat voor moeilijke discussies we hier aan gaan lopen. En ik denk dat het wel goed is om daar ook aandacht voor te houden.

De voorzitter: Het woord is aan de wethouder. Gaat uw gang.

Wethouder Botter: Waar ik gewoon ook tegen aan loop is natuurlijk de bestaande wet- en regelgeving. En de bestaande wet- en regelgeving rondom registraties is ingewikkeld, maar de wet- en regelgeving rondom leeftijd discriminatie is ook ingewikkeld. Natuurlijk is het zo dat we te maken hebben met een vrij vergrijsd ambtenarenapparaat waarvan we op een gegeven moment allemaal wel doorhebben dat we ... En daarnaast een krappe arbeidsmarkt. Maar dat we daar wel een middenin moeten weten te vinden. Dat betekent dat we

traineeprogramma's hebben, dat we allerlei andere vormen van werving en selectie hebben. En wij kunnen het gewoon ook niet, mijnheer Aynan, gaan permitteren – voor zover we het überhaupt al deden – om mensen met een andere achtergrond niet aan te nemen. Wij kijken echt gewoon van: welke persoon is op welk moment bij ons geschikt? Die kunnen we ons aannemen. Dat doen we op basis van kwaliteit, en bij gelijke geschiktheid kan het best zo zijn dat je ook als selecteer juist niet denkt: ik ga voor die meneer of mevrouw met dat blonde haar. Nee, ik ga voor degene met een andere achtergrond. Als het gaat dus over gelijke geschiktheid, juist omdat je weet dat je op dat moment iets het in te halen. Dat je het gevoel hebt van: wij zijn op dit moment wel met een ontwikkeling bezig. En het is ... Ja, wat er vanuit de OPH wordt aangegeven, van: ja, eigenlijk zouden dan een heleboel dingen normaal moeten zijn. Ja, er zit ook een bijlage bij. Dat is het laatste A4'tje. Daaruit kunt u lezen dat een heleboel dingen die wij misschien normaal vinden of hadden gehoopt dat die al bereikt waren, dat die in ieder geval ook een belangrijke drijfveer zijn geweest. Dat is het verslag van die twee gesprekken die we intern hebben gehad, om te zorgen dat dat verbeterd. Ik krijg zelf ook steeds beter zicht op hoe de organisatie in elkaar steekt. Ik heb nu een aantal keren Broodje Jur gehad waarbij ik dwars door de organisatie heen, met een tiental mensen rond de tafel zit tijdens de lunch, en van hen hoor hoe ze tegen een aantal ontwikkelingen binnen de organisatie aankijken. Vanmiddag nog samen met de gemeentesecretaris met de ondernemingsraad rond de tafel gezeten over een aantal zaken praten. En dan zie je dat er ook die bereidheid tot verandering en het opgaan van deze weg wel heel erg nadrukkelijk wordt onderschreven, omdat wij het ook als noodzaak zien. Het is zo dat we op dit moment nog onvoldoende afspiegeling zijn van de Haarlemse bevolking. En wij willen daar heel, heel graag ook naar toe. En we doen daar alles wat mogelijk is ... En misschien is het een beetje, want dat hoor ik ook van sommige mensen: het is misschien wel heel veel wat er in staat. Maar we willen daarmee ook echt laten zien dat het ons zeg maar ernst is om daarmee aan de slag te gaan. Als ik met de helft van de activiteiten misschien was gekomen, dan had u gezegd van: nou, had het niet een onsje meer kunnen zijn? En dat duwtje waar u het over had, vanuit de ChristenUnie, daarvan denk ik ... Wat? Die duwtjes: al die activiteiten zijn volgens mij die duwtjes. Ik zou niet weten welk duwtje ik nog daar bovenop zou moeten gaan realiseren. En mijnheer Aynan, u geeft aan dat u in uw hele grote wereldbeschouwelijke visie het inderdaad nog niet allemaal perfect vindt: nou, die visie delen we. Dat ben ik volstrekt met u eens. Alleen, we hebben op verschillende niveaus mensen die ervoor zijn aangesteld om ervoor te zorgen dat bepaalde problematiek wordt aangepakt of wordt opgelost. Ik ben nu aangesteld om hier in Haarlem bij de gemeente te proberen om een ieder geval die doelstellingen, die ook vanuit de SP worden gesteld, te bewerkstelligen. Wij willen een voorbeeld zijn, wij willen hebben dat we een afspiegeling zijn, en we willen graag dat ook andere bedrijven naar ons kijken, van: jongens, zoals jullie het doen, dat gaat goed. Dus dat is het punt waar ik mijn ambitie nu ook op heb ingezet. Dat neemt niet weg dat er nog een heleboel dingen daar ook vervolgens bijkomen, die ook moet oppakken. Maar ik heb nogal wat individuele dingen, maar ik weet niet of u hier al voldoende van overtuigd bent? Of dat u nog meer wilt weten?

De voorzitter: Ik ga een ordevoorstel doen. Want ik merk dat er veel behoefte is aan interrupties. Ik stel voor, ook gezien de tijd – het is nu 22:30 uur geweest; dit onderwerp zouden we eigenlijk officieel om 21:10 uur hebben afgerond. Dat is niet helemaal gelukt. Maar ik wil wel vragen of u akkoord gaat dat ik de wethouder nu even de termijn laat afmaken. Mocht er dan nog behoefte zijn aan vragen, dan kan dat natuurlijk, mits u tijd heeft. Want het kan ook zijn dat uw tijd op is.

Wethouder Botter: Ik ga het heel snel doen. Vanuit ... Volgens mij heb ik vanuit de Partij van de Arbeid, heb ik al eens gehad. Vanuit Jouw Haarlem: of ik bereid ben om een meldpunt in te stellen. Volgens mij hebben we dat meldp... Volgens mij heb ik dat meldpunt als het gaat over vertrouwenspersonen die we hier in huis hebben.

De heer Sepers: Voorzitter, even van de orde. U zegt net: we gaan ... laat de wethouder even zijn verhaal o... want dan gaan we naar een tweede termijn. Of niet?

De voorzitter: Wat mijn voorstel zou zijn, om de wethouder nu zijn verhaal te laten afmaken. En daarin kan het zijn dat uw opmerkingen of vragen vanzelf worden beantwoord als ware het organisch. En vervolgens, als er dan nog vragen zijn blijven liggen, dan komt er inderdaad een soort van tweede termijn. Dat klopt. Dus maar nu even ongeïnterrupteerd de wethouder aan het woord laten gaan.

Wethouder Botter: Op de vraag van een meldpunt apart instellen voor diversiteitsbeleid: ik denk niet dat dat wenselijk is. We hebben al vertrouwenspersonen waar mensen die zich onheus of gediscrimineerd voelen terecht kunnen. Het mystery-guestverhaal: dat weet ik niet precies, wat u daarmee bedoelt. Of dat nou dan iemand moet zijn die hier gaat solliciteren en dan net doet alsof hij een baan wil hebben en dan kijken of hij wel of niet aangenomen wordt. Maar mystery guest in de vorm van mensen die aan de balie komen en dergelijke, die hebben we al. Dus ik weet niet precies wat u in dezen bedoelt met een persoon die mystery guest zou moeten spelen. Dan is eigenlijk het ook zo dat vanuit de SP ... Nou, ik heb de voorbeelden al aangehouden, van wat we willen zijn. Dat sluit me helemaal bij aan. En alle groepen zijn welkom. En we willen echter ook een positief voorbeeld daar inderdaad zijn. Vanaf nu willen we die gelijke kansen ook daadwerkelijk gaan ... ja, daar echt werk van maken. En ik ben het met de heer Rijssenbeek helemaal eens, van dat ik niet bepaalde groepen of oververtegenwoordigende groepen ga ontslaan ter van faveure ... Kijk, het proces is wel zo dat er de komende tijd, wat ik net al zei, veel senioren zullen vertrekken. En nou, we gaan dan vervolgens kijken: wat hebben we nodig als organisatie om te zorgen dat we a) die afspiegeling zijn, maar ook b) aan kwaliteiten wat we nodig hebben in huis ... En als daar een vijftiger bij is of als daar een veertiger bij is; nou ja, dan zullen we daar die niet om die leeftijd discrimineren. Of ook niet op het moment dat het zo is van dat het iemand is die arbeidsgehandicapt is. Wat ik wel op ... Wat ik wel mezelf afvraag is waar dat beeld vandaan komt dat er nog in de gemeente gediscrimineerd zouden worden op zwangere vrouwen. Want dat is echt iets wat niet aan de orde is. Sterker nog: ik zie juist in mijn omgeving heel veel jonge, zwangere vrouwen die nog geen jaar binnen zijn en vervolgens zwanger raken. En dat komt niet door mij. Dat komt niet door mij.

De heer Smit: Heel kort: het gaat om tijdelijke contracten die niet worden verlengd vanwege zwangerschap. Dat was de opmerking.

Wethouder Botter: Nee, maar kijk, in zo'n geval dat je dus nooit echt goed van wat de reden is. Als iemand een tijdelijk contract heeft en die kan dan ook, precies hetzelfde wat mevrouw Sterenberg zegt, besluiten om zelf dat contract niet te verlengen omdat ze kiest om een tijdje lang niet te werken. Maar wij hebben niet dat als er een tijdelijk contract is met het oog op vervolg, dat wij dan zeggen van: u krijgt geen ... Ook dat is namelijk iets wat ons niet kunnen permitteren. Want als wij een goed persoon binnenhalen en die raakt zwanger, dan willen we gewoon ook weer gebruik maken van dezelfde persoon naar het zwangerschapsverlof. Ja, dus ik ... Maar ik weet dus niet ... Kennelijk leeft bij een aantal van u dat beeld dat dat, dat wij daarin niet ... nou ja, integer, wil ik bijna zeggen, handelen omdat we dan proberen van iemand af te komen. Nou, dat is echt geenszins het geval. Dan de heer Amand: de beslissing bij de sollicitatie, die wordt gewoon genomen door uiteindelijk de selectiecommissie. En die maakt een voordracht en dan wordt, hoe heet het, besloten. En die mensen zijn steeds meer bewust en ook steeds meer doordrongen van het feit dat wij op zoek zijn inderdaad naar die afspiegeling van die Haarlemse bevolking, daar ook op getraind, op geschoold en dergelijke. En ook op samengesteld, dus om te zorgen dat daar de diversiteit ook zit. En volgens mij heb ik het nu ... Ja, en die voorbeeldfuncties: dat willen wij gewoon waar de heer Gün aan refereerde. Ja, sorry?

De voorzitter: Is dit een officiële vraag, mijnheer Gün?

De heer Gün: Ja, ik kreeg te horen ... Ik had het over met name ook de bijna volledige ontbrekende samenstelling van de Haarlemse samenleving in de managementlagen van de gemeente. Dus hoe hoger je komt in de piramide, hoe minder zich dat uit. Dat is gewoon een feit. Dat wordt ook onderkend. En is uw opmerking dat u dat nu gaat aanjagen, dus meer aandacht gaat geven?

Wethouder Botter: Nou ja, ook dat gebeurt vanzelf. En op het moment namelijk dat de organisatie diverse wordt, wordt dat op alle niveaus. En op het moment dat de arbeidsmarkt zeker ook zodanig is dat er meer aanbod is van mensen die geïnteresseerd zijn bij ons ... Maar datzelfde geldt natuurlijk: je ziet het ook al. Een paar jaar geleden zag je echt in de lagere schalen alleen mensen van niet-westerse achtergrond, en dat zie je nu echt heel snel ook oprukken naar de hogere schalen. Maar op managementniveau, daar zouden we inderdaad nog wel die push verder door moeten voeren. Maar dat heeft ook alles mee te maken dat we ook in personeelsbeleid hebben waarbij we een reorganisatie gehad hebben in 2013 die nogal wat overhoop heeft gehaald. Daarom hebben we bij de laatste organisatieverbetering niet echt een reorganisatie gehad waardoor echt heel veel mobiliteit is geweest, ook in het managementniveau. Maar op het moment dat er een vacature vrijkomt, ook op het managementniveau, gaan we op dezelfde wijze ermee om als dat ik net geschetst heb.

De voorzitter: Er zijn nog een aantal vragen blijven liggen. Ook voor u geldt: vragen een beetje geserreerd. Ja, dit is een tweede ... Dan wordt het een tweede termijn. Gaat uw gang. Kort.

De heer Smit: Dank u. Ik vroeg u: bent u met mij eens dat onze afdeling HRM in feite toch hier een kernfunctie heeft in het bewaken van de opdracht, in het ondersteunen van de opdracht en het ondersteunen van de herorganisatie om dit allemaal waar te maken?

Wethouder Botter: Ja, het antwoord daarop is ja. Maar ik dacht dat ik dat al beantwoord had omdat u dat in een tussenvraag nog een keer had gesteld.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, voor mij was gewoon even ter verduidelijking de vraag of er nu een streep is gezet door streepjes zetten?

Wethouder Botter: Kijk, weet u wat dat is? Ik ga ... Van mij hoeft het niet. Ik zie niet de noodzaak. Nee, maar ik wil wel in de breedte dan van u als commissie daar een uitspraak over hebben. Want ik wil ook niet met een situatie geconfronteerd worden dat ik straks te maken krijgt met een commissie die zegt van: nou, het is niet gelukt en je kunt niet eens resultaten zien en had nou maar ons geluisterd, om dat wel op te tekenen. Ik kan u het volgende zeggen: het kan. Maar niet op alle groepen waar we het over hebben. Alleen met instemming van de desbetreffende medewerkers. U weet niet wat u over u heen haalt qua registratie en qua toestanden ... En het stuit op enorm veel weerstand binnen de organisatie. Nou, op basis daarvan moet u dan aangeven of u vindt dat ik het wel of niet moet doen.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel. Wat mij betreft gaat u het absoluut niet doen. Ik hoop dat we die vraag dan hiervoor kunnen leggen met alles wat de wethouder heeft aangegeven: dat het op zo'n weerstand stuit en dat het ... Nou ja, het verhaal was duidelijk. Hoop ik dat de commissie daar in mee kan gaan en dat we niet managers op pad sturen om allochtone medewerkers te gaan tellen.

De heer Garretsen: Voorzitter, van de orde. Er staat in het stuk alleen maar dat de afdelingshoofden zal worden gevraagd hoeveel mensen er ongeveer werken. Niet elke medew...

De voorzitter: Ik stel voor dat we deze vraag zo meteen aan het eind voorleggen aan deze commissie. Dan kunnen we een gewogen oordeel daarover hebben. De heer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, en wellicht ter afweging bij die vraag heb ik nog wel een vraag voor de wethouder. Stel nou dat er geturfd gaat worden of een inschatting wordt gemaakt of hoe we het ook noemen. En daar komt uit naar voren dat wij geen diverse ... of geen afspiegeling zijn van de samenleving. Verander dat dan niets aan het aannamebeleid? Mijn veronderstelling voornamelijk zijn: nee, want we hebben met elkaar afgesproken dat we in dat aannamebeleid sowieso gaan zorgen dat het aannamebeleid een afspiegeling is van de samenleving. En hoe die huidige ambtelijke organisatie is georganiseerd: we hebben net al vastgesteld ... Stel nou dat was om te staan dat een groot deel op middelbare leeftijd is en blank, dan gaan we heus niet 20% daarvan ontslaan omdat er uit die schatting is gekomen dat het niet divers is. Het gaat om het aannamebeleid; het gaat niet om hoe de organisatie er nu uitziet.

De voorzitter: Nou, nee, mijnheer Smit. Ik stel voor dat we dat niet doen. U heeft volgens mij geen spreek... Mijnheer Garretsen, ik ga het rondje langs. Iedereen krijgt een beurt, mijnheer Garretsen. En de heer Sepers is nu aan de beurt. Mijnheer Sepers, aan u het woord.

De heer Sepers: Ja, goed. Dank u wel, voorzitter. Ja, ik wil toch nog even terugkomen op het belang om toch kwantitatief enig inzicht te houden in datgene wat er in de organisatie is. Dus ik ben nog niet zover, wat de VVD voorstelt, om te zeggen van: nou, we mogen die afdelingsmanagers er niet mee belasten om daar een inschatting van te doen. Volgens mij is het wel van belang voor het beleid om dat te weten. En het is niet alleen dat dat verplaatst naar de instroom. Want ook bij de instroom zou je dan een informatie over de al of niet migrantenachtergrond expliciet moeten vragen. En dat mag waarschijnlijk ook niet op de manier waarop de wet dat voorschrijft. Dus daar zou je ook een inschatting moeten doen. Daarom vind ik ... Ja, ik vind wel dat we moeten kunnen beschikken over een beeld wat gebaseerd is op een redelijke inschatting.

De voorzitter: De heer Linder.

De heer Linder: Ik hoor voornamelijk dat het over allochtonen ... Dat ze donker haar hebben, krullen. Maar ik wil ook echt beklemtonen dat wij ook Oost-Europeanen hebben in de stad, die ook bij horen. Die dus ook allochtoon zijn. Dat ook Polen, bij wijze van spreken, meer kunnen doen dan alleen maar ... Ik weet niet. Handwerk. Dus ik wil graag ook dat als allochtoon ... het ook echt breed nemen. En ook de hele groep allochtonen mee betrekken. Dat ...

Wethouder Botter: Met een telling?

De heer Linder: Nee, gewoon in het algemeen. Dat er wordt gesproken van ... Nou ja, of nemen we die blonde? Of die met de donkere krullen? Dat het ... Ja, maar goed. Allochtoon is niet alleen maar ...

De voorzitter: Ja, mevrouw Van Zetten, u zit er nu toch, dus gaat uw gang.

Mevrouw Van Zetten: Hé, ik heb spreektijd, jongens. Nou, ik val een beetje halverwege in deze discussie. Nou, ik zeg u: Hart voor Haarlem en ik hebben er een ontzettende hekel aan om mensen te selecteren op kleurtjes, haren, borsten – weet ik veel wat. Voor ons is heel erg belangrijk dat het ook kwaliteit heeft. Dat lijkt me

voorop staan bij een gemeente Haarlem die heus wel wat kwaliteit kan gebruiken. Afspiegeling van de bevolking: ja, dat is een mooi ideaal. En handel naar bevinden, zou ik zeggen. Ik ben ook echt tegen dat doelgroepenbeleid. Daar ben ik eerlijk gezegd nooit voor geweest. Wat zegt u? Ik heb hem zo een beetje gescand, ja.

De voorzitter: Goed. Dan is nu nog ... Wordt er nog wat verwacht van de wethouder qua antwoorden?

De heer Aynan: We houden in tweede termijn, toch? Nee, ik heb genoeg spreektijd. Voorzitter, ik wil toch even een tweede termijn dan. Want volgens mij hebben we elkaar niet zo goed begrepen. Ik wil u namelijk complimenteren voor het stuk. Laat dat helder zijn. Want bij de begroting stond echt gewoon zwart op wit: Haarlem is een diverse organisatie. En daarom kwamen wij samen met de SP en andere fracties juist met die motie van: joh, hoe weet je dat nou? Het is misschien wel wishful thinking. En u zegt nu, misschien wel terecht, maar we weten het niet, van: ja, we moeten diverse worden. Dus dan neem ik aan van: ja, u heeft waarschijnlijk wel opgelet en bedacht van nou, zo divers zijn we dus niet. Heel goed dat we die beweging richting een diversere organisatie gaan. Alleen ook nog de technische vragen die ik toen stelde, ook over onze selectieteams. Toen zei ik van: u heeft het over diverse samenstelling van onze selectieteams. En het antwoord was van: ja, diversiteit bestaat uit verschillende mensen uit verschillende afdelingen. Ik dacht van: ja, maar dat heeft natuurlijk niks met diversiteit te maken. Dus heel goed dat die maatregelen nu hier zwart op wit in het plan van aanpak staan en dat we ons aansluiten bij het Ministerie van Sociale Zaken. En uw suggestie van jaarlijkse rapportage: Heel graag. En of we nou moeten gaan turven of niet: ik voel inderdaad wel iets voor het standpunt van de Partij van de Arbeid. We moeten natuurlijk wel een beetje weten waar we het over hebben. En dan kunnen we zeggen van: joh, we zijn op de goede weg of het is niet zoals we hadden gehoopt. Ik twijfelde heel erg over, want ook als mij gevraagd wordt door een werkgever van: joh, wat is je afkomst? Ja, ik voel mij dan toch wel een beetje in een hoek gezet en ook wel een beetje beledigd: heeft u mij aangenomen vanwege mijn achtergrond? Dus ik snap dat. Alleen, we moeten wel weten waar we het over hebben. Eventjes terug op uw vraag of de onduidelijkheid over een mystery guest: kijk, diversiteit is samenlevingsbreed.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel. Ja, we hebben het zojuist er ook over gehad hoe subjectief cijfers kunnen zijn. Er is sprake van vergrijzing, ook binnen deze organisatie. Dus er gaat de komende tijd een grote uitstroom plaatsvinden. Als u nu die telling heeft gehad, en die grote uitstroom vindt plaats, de krijgt u dan nooit een op een allochtone medewerkers voor terug. Maar er is een hele grote uitstroom van de ene groep, dus dan kan het beeld heel rooskleurig lijken en dan gaat iedereen weer rustig achterover leunen en dan gebeurt er niets. Dan heeft hij toch gewoon liever dat alles gewoon goed bij het sollicitatieproces wordt ingebed? Dan zeggen die cijfers ook niet. Want we hebben ook nog altijd gewoon de uitstroomcijfers.

De voorzitter: De heer Aynan.

De heer Aynan: Ja, voorzitter, weet u: wat mij betreft gaat het niet om de cijfers maar om de mensen. En wat mij betreft moet het zeg maar een soort eer of trots zijn om bij de gemeente Haarlem te werken. En wat mij betreft mag de gemeente Haarlem echt de trots uitdragen dat we in diverse organisaties zijn en dat we daar naar streven. Kijk, dat is het ideaalbeeld. Maar dat er gediscrimineerd wordt, ja, dat is gewoon een keihard feit. En daar gaat het over vanavond, dat we dat dus moeten bestrijden. Dat het vanzelfsprekend moet zijn dat er sprake is van gelijke kansen. En als je het mij vraagt vindt de echte discussie in de commissie Samenleving plaats, namelijk onderwijs. Daar begint de echte emancipatie.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Maar als je net zelf aangeeft dat als u wordt gevraagd: wat is uw afkomst? En wat dat met u doet. Dat betekent dat als wij de managers op pad sturen, dat we alle mensen die mogelijk ... Die eruit zien alsof ze een allochtone achtergrond hebben, eventjes dat gevoel geven. Dan moet er toch helemaal niet willen?

De heer Aynan: Mevrouw Sterenberg, dat is toch wat ik hier probeer te zeggen? Ik zou het eerlijk gezegd pijnlijk vinden om onze afdelingshoofden met die zeer onduidelijke opdracht van: joh, ga eens even met de ...

Wethouder Botter: Op basis van de stand van zaken nu en het plan: voor mij hoeft dat eigenlijk nu niet.

De heer Aynan: Nou, ik zeg ... Waarom zeg ik dat? Omdat ik denk dat het Ministerie van Sociale Zaken met een zeer goede methode gaat komen. En ik vertrouw erop dat het ook zo is. En als u denkt: nou, op die manier kunnen we wel echt onze doelstellingen halen en de criteria zijn geborgd, dan heeft u mijn zegen.

Wethouder Botter: Dus die culturele barometer ... Of die Barometer Culturele Diversiteit waar in het stuk aan gerefereerd wordt, die pas over anderhalf jaar echt operationeel wordt?

De heer Aynan: Ja, en dan gaan we terug dus naar mentaliteit en de cultuur hier bij de gemeente, gemeente Haarlem. Het moet vanzelfsprekend zijn dat je ongeacht welke achtergrond je ook hebt, dat je gelijke kansen krijgt. Volgens mij moet dat echt heel vanzelfsprekend zijn. Dat is wat ik bedoelde met: het is vanzelfsprekend dat je dan bij het doorrijden door rood licht, dat je dan een boete krijgt. Iedereen vindt dat vanzelfsprekend. En zo moet het ook vanzelfsprekend zijn dat ongeacht je afkomst of je handicap of wat dan ook, dat je gelijke kansen krijgt bij een sollicitatie. Voorzitter, een mystery guest. Wat ik daarmee bedoel is dat diversiteit is samenlevingsbreed. We kunnen bijvoorbeeld in de horeca, waar heel veel klachten zijn over selectie aan de poort ... Laten we daar een keer een mystery guest op zetten.

Wethouder Botter: Er schiet mij nog één ding te binnen nu dat we het hebben over discriminatie op de werkvloer, dat natuurlijk daar ook het Anti Discriminatie Bureau, wat we financieren, daar een rol in speelt.

De heer Aynan: Voorzitter, dat klopt en het is waar. Maar het is ook zo, vraag het maar aan het Anti Discriminatie Bureau: de meldingsbereidheid wordt steeds lager omdat er eigenlijk geen echte sancties op zitten.

De voorzitter: Wacht even. We gaan hier niet mompelend met de microfoons uit verder.

De heer Aynan: Laten we de rapportage maar afwachten. Lijkt mij het verstandigst, eerlijk gezegd.

De voorzitter: Goed. Eigenlijk wil ik een beetje naar een afronding gaan. De vraag die voorligt is of de toezeggingen die de wethouder heeft gedaan op dit punt betreft is afgedaan. En ja. En dan heb ik nog een vraag van de ...

De heer Gün: Van de orde.

De voorzitter: Ja, maar ik was midden in een zin, mijnheer Gün. Mag ik even mijn punt afmaken? De tweede vraag die ik graag van u wil weten, dat is de vraag die ik eerder heb gesteld. En dat is de vraag die mevrouw Sterenberg heeft opgeworpen: gaan we meten, gaan we streepjes zetten of gaan we dat niet doen? En dat is

met uw instemming, kunnen we dat hier beslissen dat we dat niet willen. En dat betekent dat we later niet de wethouder kunnen zeggen: waar zijn uw streepjes? Dus dat ligt nu ook voor.

De heer Garretsen: De vraag was niet meten, maar de vraag was inzicht hebben in. Of inzicht krijgen in. Is wat anders als nauwkeurig meten.

De voorzitter: Dat is waar. Wordt het een globale Beobachtung of wordt het een hele strikte meting?

De heer Aynan: Van de orde, voorzitter. Ik moet er heel goed over nadenken. Volgens mij is dat ook verstandig dat iedereen dat ook met zijn eigen fractie doet. Ik vind het namelijk echt een essentiële ... Ja, toch wel ...

De voorzitter: U wilt het mee terug nemen naar de fractie? Kunnen we dan de afspraak maken dat we daar ergens mid week, dat we daar per fractie een antwoord sturen naar de ...

De heer Aynan: En het verzoek om dan de vraag echt helder te formuleren, dat ook weten waar we het over hebben.

De voorzitter: Ja, dat lijkt me goed. Wat moet die ... Laten we dat dan gelijk maar even aftikken? Wat is de heldere vraagstelling? Zodat er geen onduidelijkheid over krijgen.

De heer Aynan: Nou, die is onduidelijk, want in het voorstel wordt er voorgesteld om met de natte vinger door de afdelingen heen te gaan en te zeggen van: nou, ik denk ongeveer zoveel procent. Nou, dat is wat er voorgesteld wordt.

Wethouder Botter: bij de begrotingsbehandeling.

De voorzitter: De heer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ik heb een praktisch voorstel, want ik was al geen voorstander. En na het betoog van de heer Aynan ... Mijnheer Garretsen, u spreekt door mijn spreektijd heen. Ik was al geen voorstander, maar na het betoog van de heer Aynan ben ik dat nog minder geworden en ook na de toelichting van de wethouder dat er ook grote weerstand binnen de organisatie en binnen de ondernemingsraad bestaat. Ik zie wel, en daar volg ik de heer Aynan ook in, dat we wel iets moeten terugkrijgen als commissie of als raad, dat er daadwerkelijk opvolging wordt gegeven aan de prachtige voornemens in dit stuk. En mijn voorstel zou zijn om ons daar bijvoorbeeld jaarlijks bij de jaarrekening of bij het jaarverslag over te informeren, in hoeverre er opvolging aan is gegeven. En dat je dus niet dan cijfermatig in beeld brengt, maar dat je gewoon puur bijvoorbeeld omschrijft de samenstelling van de selectiecommissies heeft plaatsgevonden, in hoeverre de rekening mee is gehouden, et cetera. Dus dat je kijkt of de instellingen goed staan. En wat dan de uitkomst is; ja, dat is denk ik niet goed meetbaar. Maar dat is een gegeven.

De heer Aynan: Wat wel meetbaar is, is het nieuwe aannamebeleid dan, hè? Dus ook daar dan graag een overzicht van in het jaarverslag.

De heer Gün: Voorzitter.

De voorzitter: De heer Gün. De heer Gün heeft er eindelijk een heel verstandige opmerking, denk ik. De heer Gün.

De heer Gün: Nou ja, die had ik, maar die is nu letterlijk gemaakt door mijn collega. Want dat was wat ik van de orde wilde. Of een van de punten, want ik had er twee. Dit is de eerste. De tweede is dat ik ... Dat heeft ook te maken ... En de heer Smit werd daar op gewezen, dat met taalgebruik en dergelijke. Dan is bij dezen de vraag, want ik moest u uw punt laten maken. Maar het gaat de hele avond al over allochtonen ... Nou, ik heb de oude begrippen medelanders en derg... Laten we dan ook het jargon gebruiken wat erbij hoort en niet spreken van termen die we niet meer zouden mogen gaan gebruiken. Dank.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün. Het heeft mij helaas niet dichterbij de oplossing gebracht van de vraagstelling.

De heer Gün: Ik sluit mij aan ... Als u dat dan meteen wil: ik sluit mij aan bij, en dat heb ik ook proberen te duiden en mijn betoog ... En het korte debatje zojuist heeft het ook bekrachtigd: turven is wat mij betreft altijd een middel geweest; uit de beantwoording van de technische vragen bij de '...' bescherming blijkt ook dat er zoveel mogelijkheden op beperkingen zijn; de mate van bezwaar die vanuit de interne organisatie komt; het antwoord op deze technische vragen. Als het meegaat naar de fractie, dan zou ik in ieder geval aangeven dat ik geen voorstander meer ben, maar dat ik wel in die lijn, zoals juist verwoord, een terugkoppeling verwacht.

Mevrouw Sterenberg: Voorzitter, van de orde. Kunnen we dan niet alvast ... Want er wordt dan wel een deel aangegeven: de VVD heeft al aangegeven tegen strepen te zijn; GroenLinks; D66. Nou ja, daar is ... Nou, Hart voor Haarlem, hoor ik.

De voorzitter: De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Voorzitter, ik vind turven en zo ... Daar zo geen sprake van in dit stuk. Het gaat erom enig inzicht te hebben in. En dan wil ik graag van de heer Gün horen of hij enig inzicht wil hebben of niet.

De heer Gün: Ik wil zeker inzicht hebben in, en dat staat ook in het stuk. Maar echt, even heel plat gezegd, koppen tellen ...

De heer Garretsen: We zijn het eens '...' erin, dus dan gaat het '...'.

De voorzitter: Kijk, allereerst: het staat wel soort van in het stuk. Niet het woord turven, maar wel een redelijk duidelijke afbakening van de getallen. Als we dat niet willen, moeten we nu een vraagstelling verzenden waar we allemaal antwoord op gaan geven, wat dan volgende week weer terugkomt. Ja, we kunnen de zin schrappen. Maar ik hoor nu ook: het komt terug in het jaarverslag. Ik kan me voorstellen dat daar een meerderheid voor is, maar in welke vorm dan? Gaan we dan zeggen: nou, het is ongeveer ... Het is iets verbeterd op dat vlak of dat vlak. Hoe gaan we dat dan weer vormgeven? Volgens mij hebben we een probleem gecreëerd wat er eerder nog niet was. Maar dan moet dan ook weer ... Ja, maar wij zitten nu bij elkaar, mijnheer Garretsen. Als we consensus willen op een onderwerp waar we nu al anderhalf uur over debatteren en waar we eigenlijk op deze manier al niet uitkomen, lijkt het mij heel lastig om dat schriftelijk bij de griffie dan wel neer te leggen.

De heer Amand: Voorzitter, mag ik nog even wat zeggen?

De voorzitter: Mijnheer Amand, u heeft ... Heeft u nou ...

De heer Amand: Want het is eigenlijk te gek voor woorden dat hier zo over de mensen gedacht wordt. Dus dat wil ik even meegeven.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Mevrouw de voorzitter, ik hoop dat, en dat zullen wij in ieder geval dan voorstellen, dat de wethouder in staat is om aan te geven dat de afdeling HRM – en niet de afdelingshoofden; hoe kom je erbij – dat de afdeling HRM juist in staat is om een inschatting te geven hoe de instroom van dat jaar is vormgegeven. Dat is voor ons voldoende. En dat zullen we aangeven.

De voorzitter: Ik vind dat ook trouwens op zich best een aardige verwording van waar we het hier over hebben. En ik stel voor dat dit dan ook de tekst wordt die ik nu ga voorstellen aan u; die kunt u meenemen naar de fractie.

De heer Garretsen: U vergeet de heer Sepers weer.

De voorzitter: Nee, ik vergeet de heer ... Maar mijnheer Garretsen. Wacht even. Nee, nu ga ik toch echt even ingrijpen. Ik ben de voorzitter en ik bepaal wie het woord krijgt. Als ik mijn kans zie om hier een fijne conclusie te trekken uit hetgeen wat de heer Smit zegt en ik zie de heer Sepers instemmend knikken ... Jawel, hoor, mijnheer Sepers; u zat instemmend te knikken. De heer Sepers.

De heer Sepers: Ik had nog een vraag. Ik neem aan dat de wethouder zelf ook inzicht wil hebben in de effecten van zijn beleid op dit onderwerp.

De voorzitter: Mijnheer Sepers, wacht even. Nee, want we gaan niet de hele discussie voeren. Ik geloof dat dat ook niet het onderwerp is wat voorligt. De wethouder wil zelf ook inzicht. De vraag is: hoe specifiek moet dat inzicht zijn? Moet dat zijn: 121 mensen erbij waarvan zoveel dit, zoveel dat, zoveel dat? Of is het: de diversiteit in deze organisatie is dit jaar toegenomen. En dat is een inschatting. Nou, dat is het voorstel van de heer Smit, wat ik van harte onderschrijf. Tenminste, niet persoonlijk, maar ik bedoel als oplossing, de vraag die hier voorligt. Voorstel. Ja, maar dan moet er misschien een zin voor in de plaats komen dat de commissie wel behoefte ... Mevrouw Van Zetten. Dat de commissie wel behoefte heeft aan een globale inschatting tijdens de jaarrekening van de nieuwe instroom en diversiteit. Ja? We zijn er. Goed, dat is de vraag die voorligt. Mijnheer Aynan, wilt u het nog mee terug nemen naar de fractie of kunnen we het op dit moment ...

De heer Aynan: Uiteraard. Nee, keurig netjes mee terug naar de fractie.

De voorzitter: Ja, we nemen het allemaal mee terug naar de fractie. En ik wil van elke fractie na maandag even kort ...

Mevrouw Sterenberg: Sorry, maar als je het hier al kan aangeven, waarom zou ik dan ... Over bureaucratie gesproken. Dan hoef ik niet nogmaals een mailtje te gaan sturen.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg. Ik wil van de heer Aynan ... Ik word echt ... Order, order. Goed. De heer Aynan komt volgende week na de fractie terug met zijn ...

De heer Garretsen: En de heer Garretsen ook en nog andere partijen.

De voorzitter: En de reststem nu in met het voorstel zoals net door mij ...

De heer Garretsen: Andere partijen komen nog terug, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Ik heb hem: als je niet reageert, dan stem je in.

De heer Garretsen: '...'

De voorzitter: Dinsdag, dat moet even door de griffie ... Woensdag is ook goed. Ach, wat is het

De heer Amand: Voorzitter, mag ik nog ...

De voorzitter: '...'

De heer Amand: De heer Amand is de fractie. En de meesten hebben geen spreektijd meer en u laat ze gewoon maar gaan. Dus dat is eigenlijk te gek voor woorden wat u doet.

De voorzitter: Goed, mijnheer Amand. Ter kennisgeving aangenomen. Prima, we gaan door naar ... Amand, is het? Amand is het, hè?

Overige punten ter bespreking

12. Rondvraag

De voorzitter: We gaan verder naar het ... God, waar zijn we? Naar de rondvragen. We hebben er zeven. We hebben zeven mensen die rondvragen willen stellen en die hebben allemaal weer een aantal rondvragen. Ik heb weer een ordevoorstel.

Wethouder Botter: Er is er één voor mij.

De voorzitter: Wat we ook kunnen doen ... Maar het kan zijn dat dit op weerstand stuit, maar ik ga het toch proberen. We kunnen ze ook schriftelijk indienen.

De heer Amand: Niet schriftelijk.

De heer Aynan: Ik zou het eerlijk gezegd echt schandalig vinden als we het nu schriftelijk afdoen terwijl de burgemeester twee uur in de rij heeft gestaan. Dan vind ik gewoon dat hij nu de kans moet krijgen om hem te beantwoorden.

Mevrouw Sterenberg: Van de orde!

De voorzitter: De heer Trompetter.

Mevrouw Sterenberg: Van de orde! Er moet officieel ook nog een onderwerp zeg maar worden ...

De heer Trompetter: Ordevoorstel. Mevrouw Sterenberg, ik heb het woord gekregen.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg, ik heb u niet wordt gegeven. De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ordevoorstel: zij die nog spreektijd hebben, kunnen hun rondvraag stellen. En die andere worden schriftelijk beantwoord.

De voorzitter: Ja, dat vind ik een goed ...

De heer Garretsen: De heer Botter.

De voorzitter: Oh ja, we moeten nog ...

Mevrouw Sterenberg: Is dat dan vastgesteld? Dat was mijn orde vraag inderdaad.

De voorzitter: Want we hebben ook '...'.
...

De heer Garretsen: '...' Botter heeft maar één rondvraag, voorzitter.

De voorzitter: Oh ja, u mag hij blijven zitten. Rondvraag voor de heer Botter, die kwam van ... De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, even heel kort: we hebben het over de Nieuwe Democratie gehad. We hebben het daar niet bij over Spaarndam gehad. Mijn verzoek aan de heer Botter is of hij met het Dorpsstraat in Spaarndam wil praten of zij voorstellen hebben in het kader van de Nieuwe Democratie. Zo kort genoeg, voorzitter?

Wethouder Botter: Ik ga graag op onderzoek uit wat er voor de dorpsraad Spaarndam kan worden gedaan. We willen met een aantal partijen ook ... Dat stond ook al in het document over de Nieuwe Democratie. Dus dat gaan we gewoon onderzoeken. En ik denk dat daar goeie mogelijkheden zijn, want het is een goed georganiseerde club.

De voorzitter: Mijnheer Linder, u heeft volgens mij '...' spreektijd.

De heer Linder: Ik wilde even vragen aan de heer Botter, of beter als geheel: wat doen wij met de insprekers die een vraag formuleerden over de ABN AMRO-rekening? Wat gaat er nu mee gebeuren?

Wethouder Botter: Dat is niet mijn portefeuille; dat is de portefeuille van de wethouder Financiën. En die gaat er mee aan de slag. En de controller zat ook op de tribune en die heeft het allemaal goed genoteerd.

De voorzitter: Wie heeft er spreektijd en een rondvraag ... Oh, nee. Wacht.

11. Benoeming en herbenoeming van leden van de commissie voor bezwaarschriften (JW)

De voorzitter: We moeten eerst even het laatste agendapunt behandelen. Mag ik de burgemeester vragen om naast mij te komen zitten? Het laatste agendapunt ter advisering aan de raad: de benoeming en herbenoeming van de leden van de commissie voor bezwaarschriften. Is er nog iemand die daar nog iets over wil zeggen? Nou ja, ik moet het even vragen officieel. De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Heel kort: wat ons betreft, hamerstuk.

De voorzitter: En ik neem aan dat de hele commissie het daarmee eens is. Dit is een hamerstuk. Prima.

12. Rondvraag (2)

De voorzitter: dan vervolgt u de rondvraag voor de mensen die nog spreektijd over hebben. De rondvragen voor de burgemeester. De heer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Wil ik even daar naartoe terug. In het Haarlems Dagblad stond van 10 januari jongstleden, daar stond te lezen dat bewoners in de Waarderpolder de dupe zouden zijn van ambtelijke willekeur, en dan specifiek dat 27 van de 80 voor de door de gemeente erkende bedrijfswoningen geen bouwvergunning is verleend voor een bedrijfswoning. Hoe is het mogelijk dat de gemeente, als het waar is, bedrijfswoningen die onvergund gebouwd zijn, heeft erkend, dat mensen daar mogen blijven wonen? En anderzijds, andere woningen die wel zeg maar gewoon vergund zijn gebouwd en mensen netjes zijn ingeschreven, dat die zeg maar rücksichtlos ontruimd worden. En hoe beziet het college met deze kennis, als het waar is, het gevoerde ontruimingsbeleid? Dank u wel.

De heer Aynan: Zal ik even ... Dezelfde rondvraag, dus dan kan hij hem in een keer beantwoorden

De voorzitter: U heeft geen ...

De heer Aynan: Jawel. Niet?

De voorzitter: Nee, u heeft geen spreektijd meer.

De heer Aynan: Klopt het dat 27 woningen ...

De voorzitter: Nee, nee, nee, nee, nee, nee, nee, nee, nee, nee, nee, mijnheer Aynan. Nee, wacht even. Ho. We hebben afgesproken dat mensen die geen spreektijd hebben hun vragen schriftelijk indienen. Daar houden we ons aan. En dan niet stiekem nog even tussendoor ...

De heer Aynan: En de heer Garretsen net?

De voorzitter: Ja, dat was een vergissing. En ik had gehoopt dat het niet was opgevallen. Maar dat was een vergissing. Maar vanaf nu is het echt een strak beleid. Jawel, mijnheer Smit, dat kan wel. Mijnheer Trompetter, u heeft uw vraag gesteld. Verder, zijn er nog mensen met tijd? De heer Linder.

De heer Linder: Over de Zaanenlaan, de kermis. Want blijkbaar is in het ... Blijkt ook uit een artikel van het Haarlems Dagblad, is aan exploitanten toegezegd dat zij in 2019 een plek hebben terwijl eigenlijk een afspraak was dat er een gesprek plaatsvindt met de buurtbewoners daarbij, wat tot nu toe niet plaats heeft gevonden. Dus de vraag is: in hoeverre is dat wel in de orde dat daar toezeggingen gedaan worden aan exploitanten terwijl dat gesprek met de bewoners nog niet heeft plaatsgevonden? De bewoners hebben 4 december nog maar expliciet een verzoek ingediend voor een gesprek. En dat hebben zij nog niks van gehoord, behalve een ontvangstbevestiging. Dus ze zijn er nog bezig met een enquête ook nog onder de bewoners waar ze weliswaar nog geen antwoord of beter nog geen uitkomst hebben. Dus.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Linder.

De heer Linder: De vraag is: hoe kan het dat in principe ... dat dus de standhouders al toezeggingen hebben gekregen terwijl dat gesprek met de bewoners nog niet plaatsgevonden heeft omarmd terwijl dat eigenlijk afgesproken was?

De voorzitter: De heer Sepers.

De heer Sepers: Dank u wel. Ik heb een rondvraag op het punt van de jaarwisseling. Heeft de burgemeester al beschikking over een incidentenrapportage Jaarwisseling 2018-2019? Zo ja, zou de burgemeester deze inclusief een nadere analyse daarvan aan de commissie willen doen toekomen? En drie, zo ja, is de burgemeester bereid daar met de commissie vervolgens een nadere discussie over te voeren? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. Of u nog spreektijd heeft ...

De heer Van den Raadt: Ja, voorzitter, aansluitend over die Kermis Zaanenlaan: wat is de update? Hoe staat het ervoor? Wordt er nu opstellingen rond het park geregeld? De bewoners hebben vanochtend wel een gesprek gehad, maar zij hebben nog steeds vragen. Die vraag is onder andere: met welk belang heeft u, burgemeester of gemeente, alvast die toezeggingen gedaan aan de exploitanten, terwijl er nog geen besluit is over de inrichting en de buurt nog in grote onzekerheid zit? Een andere vraag is over de begroting 2019 behandeling, toen hebben wij, Trots Haarlem, een motie ingediend over de 24/7-handhaving van de binnenstad. Daar heeft u toen gezegd: ik ga bij de wijkraden langs om met die mensen te praten wat er aan de hand is. Bent u daar al geweest? En de derde en laatste vraag is: als de markt op de Botermarkt is, dan wordt daar enorm veel dubbel geparkeerd. Maar daar wordt niet opgetreden door Handhaving en dat irriteert de bewoners mateloos, omdat ze daar voor de rest niet langs kunnen rijden en als zij foutparkeren, wel boetes krijgen. Waarom is dat?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Raadt. De heer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, het mag nog. Aanvullend ook op de kermis: ja, de vraag is nog niet gesteld, maar klopt het inderdaad dat die toezegging is gedaan aan de exploitanten? En is dat een toezegging die ook met de burgemeester is afgestemd? Of is de burgemeester daar pas later van op de hoogte gekomen? En als dat inderdaad is afgestemd, wat is de afweging om wel alvast die toezegging te doen, maar nog niet ook met de raad af te stemmen over hoe die kermis er uiteindelijk uit komt te zien, ondanks dat het toch een onderwerp is waarvan duidelijk mag zijn dat de commissie Bestuur bij de toekomstige opstelling graag betrokken wordt?

De voorzitter: Dank u wel. Dat waren de vragen voor de mensen met spreektijd. Overige vragen kunnen schriftelijk ingediend worden. Dan is nu het woord aan de burgemeester. Gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ja, dank u wel. En ik denk dat in ieder geval dan ook de vragen van de heer Aynan, want die had hij van tevoren al schriftelijk toegestuurd vorige week, dan ook meegenomen zijn. Het gaat even over die bedrijfswoningen in de Waarderpolder. Daar worden een aantal dingen over gezegd. Wat wij weten, dat is dat in het bestemmingsplan 80 officiële bedrijfswoningen voorkomen. Dat is in 2004 vastgesteld en daar is een hele procedure over; kunnen ook mensen bezwaren tegen maken. Maar toen is dat in ieder geval vastgesteld. Daar is ook verder helemaal niets aan te doen, alleen: wij hebben nu laten weten dat het onderzoek naar illegale bewoning in de Waarderpolder bestaat uit een aantal onderdelen. Twee lopen er op dit moment. Dat is de mensen die formeel daar wonen zonder in een officiële woning te wonen, dus een niet-officiële woning. Twee: degenen die daar formeel niet wonen maar er wel verblijven op plekken die het daar niet voor bestemd zijn. En drie, dat zijn die bedrijfswoningen waarvan wij ook allemaal checken of het klopt, of bijvoorbeeld er nog steeds sprake is van de condities die gelden voor de gebruik als bedrijfswoning. Want dat zou kunnen dat dat ondertussen niet meer het geval is en dan vervalt ook dat recht. Dan zou ook aan de orde komen, dat is absoluut niet vastgesteld, of er een aantal dingen mogelijk niet zouden kloppen met die woningen. Dat is ook een onderdeel van zeg maar de hele handavingsactie. Als iemand ondertussen

particulier allerlei dingen uitgezocht heeft – ik heb begrepen dat er een advocaat voor meerdere van de bewoners daar aan het zoeken is of hij dingen kan vinden die niet zouden kloppen met bedrijfswoningen ... Het kan zijn, maar het zou ook best kunnen dat dat niet klopt. Het punt is namelijk dat er in de afgelopen jaren een aantal adreswijzigingen geweest zijn, vernummeringen geweest zijn. Ook bij de digitaliseringsslag zou het kunnen dat bepaalde vergunningen niet goed terechtgekomen zijn. Dat is natuurlijk niet de bedoeling, maar het zou kunnen. Dus ik kan u op dit moment nog niet bevestigen of het zou kloppen dat er 27 bouwvergunningen niet aanwezig zijn. Het zou best kunnen zijn dat een aantal daarvan wel degelijk aanwezig zijn, maar op een ander nummer staan bijvoorbeeld. En dat dat nog aangepast moet worden. Maar het wordt allemaal uitgezocht; het hoort bij de handhaving. Dus dat is het antwoord. Het is zeker niet zo dat wij ervan uitgaan: nou ja, dat zal wel. En dat het dan als het niet klopt, dat het toch kan blijven zitten. Het wordt gecheckt en dan wordt er eventueel als dat nodig is ook daartegen opgetreden.

De voorzitter: De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter, en dank u wel, burgemeester, voor het antwoord. Krijgt de commissie dan nog een kattedelletje of een bericht van of dat uitgezocht is?

De burgemeester: Nou, ik denk dat dit een onderwerp is wat u dermate bezighoudt dat het goed is om een evaluatie van het hele handavingsproces inclusief dit onderdeel te zijner tijd aan u toe te sturen. Dan de Zaanenlaan: ik weet eerlijk gezegd helemaal niet over welke toezegging u het allemaal hebt, want het zijn bijna allemaal vragen over de Zaanenlaan. Wat ik weet, en dat heb ik al eerder verteld, dat is dat over de kermis van dit jaar, dus van 2019, dat de inschrijving daarvoor geopend is. En dat was u bekend. Dat wij op basis daarvan mensen hebben laten weten dat zij ook welkom zijn. Dus dat zijn dan waarschijnlijk dit toezeggingen waar u het over hebt. En dat wij nu nog niet, en dat wijkt af van hoe we dat meestal deden, nog niet een plek toewijzen om de simpele reden dat wij nog aan het uitzoeken zijn de kermis van dit jaar eruit moet zien. En in het onderzoek om dat te doen zijn een aantal afspraken gemaakt. En dat wordt ook keurig gedaan zoals afgesproken. Er wordt geïnventariseerd, er wordt gekeken naar wat de mogelijkheden zijn, wat de veiligheidsaspecten daarvan zijn. Er wordt met de bewoners overleg gevoerd. Er is door de heer Van den Raadt gerefereerd aan in overleg wat er vanmorgen heeft plaatsgevonden. Ik ben zelf ook ... Zal ik met bewoners en wijkraden nog spreken. Er is een onderzoek gedaan door wijkraden onder omwonenden om te kijken van: hoe kijken die aan tegen verschillende opties? Nou, de resultaten daarvan, heb ik begrepen, dat volgende week beschikbaar zijn. Dus ik ga ervan uit dat wij zo snel mogelijk proberen duidelijkheid te hebben. En dan zal ik ook graag met u daarover van gedachten wisselen.

De voorzitter: De heer Linder.

De heer Linder: Met bewoners gesproken: is dat wijkraad of zijn dat individuen? Want ik begrijp dat er blijkbaar niet ieder... Of dat sommigen het gevoel hebben dat er niet met hun gesproken is. In welke vorm?

Burgemeester Wienen: Volgens mij is vanmorgen een kennismaking geweest met een van de wijkraden. Want er is nog een wijkraad hier in het geding. Want het zit op een gebied waar zeker als de plaatsing verandert, waar ook met anderen over gesproken wordt. Dus er is zeker niet met iedereen een uitnodiging geweest voor een gesprek. Maar dat komt nog wel. En ik denk dat dat ook des te belangrijker is omdat er ook echt heel verschillend gedacht wordt om de bewoners. Dus je kunt ook niet zeggen: als je met de Actiegroep gesproken hebt, dan heb je met de bewoners gesproken. Er zijn nogal wat verschillende visies.

De heer Linder: Mogen wij weten welke wijkraad? Dan kunnen we dat terugkoppelen? Welke van die twee?

Burgemeester Wienen: ... die informatie hier heb. De wijkraad Planetenbuurt.

De voorzitter: De heer Van den Raadt.

De heer Van den Raadt: Ja, ik denk dat ook een beetje de kernvraag is waarom dus die kermisexploitanten al een plek is toegezegd terwijl dus nog niet bekend is welke plek dat wordt. En u weet natuurlijk dat de grote wens van de hele raad is dat het rond het park georganiseerd wordt. Volgens mij ... Zo gauw je over de meerderheid hebt, dan is het de hele raad ...

Burgemeester Wienen: Nee, dat is niet zo. Dan is het een de raadsuitspraak, maar dat is nog niet een ...

De heer Van den Raadt: De grote meerderheid van de raad die wil natuurlijk dat het rond het park komt. U zegt dan plekken toe, kennelijk, of die ... Nou ja, misschien u niet persoonlijk. En ik neem aan dat dat dezelfde persoon die altijd met de kermis bezig is. Maar waarom worden die plekken toegezegd terwijl daar nog niet met die buurt over gecommuniceerd wordt hoe dat in elkaar zit?

Burgemeester Wienen: Wij hebben in het verleden in deze commissie een aantal afspraken gemaakt. Dat is ook uitvoerig terug gerapporteerd; daar is later nog een keer een motie overheen gekomen. En die wordt betrokken bij de uitvoering van de afspraken die gemaakt zijn. De afspraak die gemaakt was, was oorspronkelijk van: we gaan in 2019 nog door op de Zaanenlaan. En daarna mogelijk, dat wordt dan voorbereid, op een andere locatie. Daarvan heeft de commissie gezegd: nee. Dat hoeft u voor ons niet uit te zoeken. Wij willen eigenlijk dat zich concentreert op de Zaanenlaan en dat u daar wel al zo mogelijk in 2019 komt tot een veiliger inrichting. Nog veiliger, want hij vond het gewoon aan de eisen. Maar u zegt: nou, voer het nog op en probeer met de bewoners en andere belanghebbenden daarover afspraken te maken. Nou, dat is precies wat wij doen. Of in ieder geval, afspraken te maken; die daarbij te betrekken. Want je wordt het nooit met iedereen eens; dat is bij voorbaat helder. En daar is een motie aan toegevoegd van dat er wordt bekeken en de wens geuit ... Maar goed, dat wordt dus betrokken bij het onderzoek, om de kermis voortaan eenzijdig, aan één kant, aan de parkkant van de Zaanenlaan en daarmee dus vervolgens ook andere zijstraten te plaatsen. En dat wordt dus betrokken bij het onderzoek wat al was toegezegd. En ondertussen gaan de voorbereidingen voor de kermis door. En misschien dat het voor sommigen verbazingwekkend is, maar het zijn gewoon ondernemers, die kermisexploitanten. En die willen wel weten: kunnen wij nou in Haarlem terecht of niet? Want als wij zeggen van: joh, we zien, misschien niet, misschien wel; we weten het nog niet. Ja, dan gaan ze naar een andere kermis, want ze gaan op die belangrijke dagen voor hen – dat is één van de hoogtepunten van het jaar – gaan ze niet afwachten tot ze een week voortijd horen van: nou, in Haarlem hoeft je niet te komen, want we hebben toch bedacht dat het allemaal niet goed was, of zo. Dus wij zeggen gewoon tegen die exploitanten van: je kunt komen. Alleen, je hebt nog geen plek want we kijken nog even van hoe de plaatsing dit jaar precies gaat plaatsvinden. Zo ziet het eruit.

De heer Van den Raadt: Voorzitter, één kleine correctie op het hele verhaal. De motie was niet onderzoeken of; de motie was gewoon per direct, dat de kermis van 2019 rond het park plaatsvindt.

Burgemeester Wienen: Ja, ik weet wel dat er ... Dat is ... Ik weet dat het regelmatig gebeurt dat moties een formulering kennen, zo van: nou ja, wij besluiten dat, enzovoorts. Maar een motie is per definitie een verzoek aan het college om dat te doen. En dat is voor het college uitermate belangrijk. Maar wij hebben al eerder afgesproken wat er zou gebeuren. Dat hebben we vervolgens de motie aan toegevoegd. En ik kom gewoon bij u terug over wat dat heeft opgeleverd.

De heer Aynan: Maar er is nog geen concrete plek gecommuniceerd?

Burgemeester Wienen: Nee, er is gezegd: we hebben no... Dat heb ik net ook duidelijk gezegd. Er is nog niet gezegd waar ze precies terechtkomen omdat we nog niet weten welke vorm het precies krijgt.

De voorzitter: Goed.

Burgemeester Wienen: Moet ik verder gaan? Ja, er waren nog meer vragen. De heer Sepers, die heeft gevraagd naar de jaarwisselings... Of althans: de, maar cijfers over hoe de jaarwisseling verlopen is. Daar heb ik een rapportage over. Ik vind het uitstekend om die te doen toekomen, als u daar prijs op stelt. En als u dat wil agenderen, lijkt me dat ook uitstekend. Maar daar gaat u zelf over. Nee, hij is nog niet ... Nee, nee, nee. Goed.

De heer Linder: Mogen wij die ook ontvangen, die ... Gaat naar iedereen? Top.

De voorzitter: Ja, er is nog één ... En dat waren de antwoorden ...

Burgemeester Wienen: Ja, maar er is volgens mij ook nog ... Even kijken. Bent u al bij de wijkraden geweest? Nee, nog niet. Gaat wel gebeuren. En het dubbel parkeren op de Botermarkt: bewoners hebben het gevoel dat er wel bekeurd wordt als zij overtredingen begaan, maar niet als er klanten van de markt daar overtredingen begaan. Nou, er is geen sprake van in ieder geval dat dat het beleid is. Wij kunnen ook zelfs niet zien of het een bewoners is of een bezoeker van de markt. Maar ik wil wel eens even kijken wat de achtergrond is van dat gevoel. Maar sowieso: als er sprake is van het belemmeren van het verkeer, en dat gebeurt daar inderdaad wel eens, dat komt voor. Maar dan wordt daar op gehandhaafd en dan wordt er niet gezegd van: nou ja, het is markt, dus dan blijft iedereen maar wachten of zo. Dus het is in ieder geval ... Dat laatste is dus niet het geval. En het eerste, zal ik even kijken waar het gevoel vandaan komt. Het eerste was: mensen hebben het gevoel dat er met verschillende maten wordt opgetreden.

De voorzitter: We zijn bijna aan het eind gekomen: er is nog één dingetje blijven liggen, ook voor de burgemeester. Dat betreft het vaststellen van de agenda voor de komende vergadering. Er was een vraag van de heer Gün.

De heer Gün: Want die is belangrijk voor de volgende cyclus en of die wel of niet in deze commissie behandeld moet worden. We begonnen deze avond met een vooruitkijk naar ... Er komt ook een stuk over de Gemeentelijke Ombudsman deze kant op. En samen met mevrouw Sterenberg meende ik mij te herinneren dat daar eerder over is gesproken in deze commissie; dat er toen is verwezen naar de commissie Samenleving; en dat hij nu toch weer in deze commissie behandeld gaat worden. Mijn vraag is: is dat juist? Komt hij terug in deze commissie of wordt hij behandeld in de commissie Samenleving? Want daar is er toen ook over gesproken. Dus ik ben een beetje zoekende naar: voor welke commissie is dat stuk? En u als portefeuillehouder zou daar iets over moeten kunnen roepen.

Burgemeester Wienen: Nou, ik zou het het meest logisch vinden om het hier te behandelen om de simpele reden dat de ombudsfunctie gaat over totaal van het gemeentelijk beleid. En niet alleen over de zaken die de commissie Samenleving betreffen. Ik weet dat de aanleiding om hierover te praten was, van: hoe zit dat met het sociaal domein en de ombudsfunctie daar? Maar ondertussen is duidelijk dat het niet apart te regelen is. Dus je hebt de totale ombudsfunctie. En uiteindelijk is het aan de raad waar ze het liefst dingen wil behandelen. Maar de logica zou volgens mij zijn om te zeggen: de ombudsfunctie hoort thuis bij de commissie Bestuur. En daar kun je dan de aspecten van het sociaal domein bij betrekken. Dat lijkt mij het meest logische.

De voorzitter: Dan: we zijn er doorheen. We hebben het gered. Gefeliciteerd allemaal, dat we het gered hebben. Nee, want dat hebben we al gedaan, hè? Dat was een onderdeel van onze ... Ja. We hebben alle zaken geagendeerd.

14. Sluiting

De voorzitter: Goed, hartelijk dank voor uw aanwezigheid en tot de volgende keer. Ik vond het ook gezellig.